

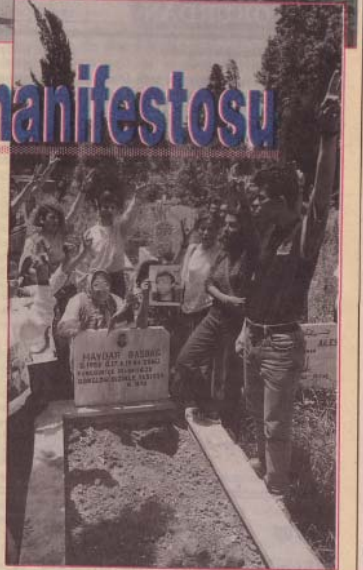
ÖLÜM ORUCU

Yoldaşlık ilişkilerinin manifestosu

1984 Ölüm Orucu direnişi, aradan geçen dokuz yıla karşın, hala yarattığı değerlerle, politik kazanımlarıyla, direnişten direnişe taşınan kararlılık, özveri ve bağlılığıyla mücadelemizin her anında, her alanında onur bayrağı olmayı sürdürüyor. Direniş daha o günden ileri sürdüğü talepleri aşarak tarihsel bir önem kazandı ve direnmenin, kazanmanın manifestosu oldu. Bugün Kağıthane'de, Turbo'da olduğu gibi, "bedenlerini açlığa yatırmak", baskıya, sömürüye karşı emekçilerin elinde bir silahtır. Bu silah Ölüm Orucunun mirasıdır. Ölüm Orucu, hassasiyetle korunan, yoldaşlık ilişkilerinin de doruğudur. Devrimci hareketin halk içinde kök salmasını, büyümesini sağlayan en güçlü değerlerden biri Ölüm Orucunda yakalanan bu yeni insan ilişkileridir. Bu

maya 12 Temmuz'ları, 17 Nisan'ları, 26 Mart'ları yaratan teslim olmama, direnme, çatışma geleneklerimizin de mayası olmuştur. Devrimci hareket bugün kendi içinden hancerlendiği çok zor bir dönemden geçerken hala ayaklarını yere sağlam basıyorsa bu gücü Ölüm Orucu direnişinin yarattığı değerleri ve ilişkileri bünyesinde içselleştirmiş olmasına borçludur. İşte bu inanç ve güvendir ki, en başta Ölüm Orucu şehitlerinin yarattığı değerleri, yoldaşça bağlılığı, tutkuyu kirlen darbeye/darbecilere geçit vermemiştir. Devrimci hareket bu değerlerle, aşılamayacak, kirlenilemeyecek bu geleneklerle yolunda yürüyor. Yürüyüşümüzün durdurulamayacağını ve zafere olan inancımızın kaynağı budur.

"Bağımsız Kürdistan"tan TC. ile "federasyon"a

Savunulan Federasyon Çözümü sülzülktür. Bugün PKK "Bağımsız Kürdistan"dan daha çok içeriği belirsiz bir "bikteteliği", "federasyonu" telaffuz ediyor. Oysa TC sınırları içinde "özeklik", TC ile "federasyon" çözüm değildir. Tarihsel örnekler böylesi çözümleri reddeder. Çözüm ulusların kendi kaderini tayin hakkının her şart altında savunulmasıdır ve bunun şartları da ancak faşizmi edeceğ bir halk devrimiyle mümkündür. Bunu hedeflemeyen her hareket, sonuçta burjuvaziyi uzlaşmaya, teslimiyete varacaktır.

Halkın Hukuk Bürosu Dersim Katliamını Soruşturdu: "Düpedüz Cinayet". Avukat Ahmet Düzgün Yüslü Dersim'de 12 Devrimci Sol gerillasının kaledilmesini araştırdı. Tanıklarla görüşti... Ulaşıldığı sonuç: "Yargısız infaz olarak bile tanımlamak mümkün değildir, düpedüz cinayet söz konusudur."

"Kürdistan" Gerçeği DGM'lerde Yok Edilemez. Yazılarımızda "Kürt halkı", "Kürdistan" dediğiniz için dava üstüne dava açılıyor, Davalar "demokrasi'nin, "insan hakları'nın, "basın özgürlüğü'nün göstergesi! Kürt halkı bir gerçekse ve Kürdistan varsa, yazmaya devam edeceğiz.

Aç karınlar ve güzellik!

"Değişim"den, "yenilenme"den, "tarifi adım"dan söz ediyor günlerdir. Tansu Çiller'in Başbakanlığı 70 yıllık cumhuriyetin kilometre taşlarından biri sayılıyor neredeyse. Ama televizyonlar, radyolar kapatıldığında, gazeteler bir kenara bırakıp sokaka çıktığında an, gerçek yüzüyle geliyor. Gülmeye hasret insanları ülkede olduğunuzu anlıyorsunuz. Aynı donup kalmış endişe okunuyor yüzlerden. Sokakların, otobüslerin, trenlerin, fabrikaların, tarlaların bu "değişim"den haberi yok! Bombalanın Kürt işçileri, aklıca 50'li günlere giren Kağıthane işçileri bayram yapmıyor.

Bir hafta önce, adayların hiçbirinden kedi yarattığı rüzgarla öne çıkamadıkları, her birinin farklı gruplar tarafından "boşluğu doldurmak" zorunluluğuyla öne itildiklerini belirtmiş ve "ANAP'ta Yılmaz'a gerçekleşen kan değişimini benzer şekilde DYP'ye yansıtmak isteyen tekleri burjuvazinin 'yeni yüz' ihtiyacı Çiller'den somutlanıyor" demiştik.

Tekeli basın boğusu Çiller'i şişirmiyordu. Koçtan Sabancı'ya ve ABD dışişlerine kadar, kimin başkan, başbakan, parti başkanı olacağına karar veren "yhtelik mericiler", "Çiller" demisti. DYP'nin "genelteksek mullahazkar" politik genelgesi aynı anlamdakinin Çiller'in seçilmesi zor gözükse de, Demirel'in doğrudan denetiminden kaktığı bir yerde, değişimin bu yönde olması şaşırtıcı değildi. Tekeli burjuvazi, Demirel'in temsil ettiği geleneksel anlayışa karşı DYP'de kendi istediği değişimin önünü açmış oldu. Ozaflı da cuntaya ve partiye MD'ye rağmen böyle dayatması ve mayası tutulmuş, iyide yapılmıştı. ANAP'ta ABD operasyonu da böyle gerçekleşmiş ve Ozaflı, ağbım, Yılmaz "değişim" için yeni yüz olarak başkan yapılmıştı. Şimdi de DYP'de buna uygun adimlar, Demirel'in çirğine yakıştı yeni işçi ağbım gerçekleşmiş oldu.

Şimdi uluslararası sermayenin ve işbirlikçi tekeli burjuvazinin uygulaması istediği programa "en uyumlu" alternatif işbirlikçi. Emperyalizm ve işbirlikçi tekeli burjuvazi, programını radikal bir operasyona uygulatabilecek güçte bir iktidara kavuşma şansı bulamadığı noktada, Çiller'i dışişlerine tercih etmiştir. Ota yerdeki boşluğu doldurmak birlikte, Çiller halkı peşine takıp programı uygulayacak güçte bir alternatif olmaksızın tekleri TUSİAD'ı ve TOBB'u denetiminde bulunan uzakların tikelini daha iyi bir alternatifin olmadığını görüyor olmaları, şimdiki Çiller'i pompalamaya devam edecekleri anlamına geliyor. Bunu "değişim" ve "yenilik" sloganlarına sarılarak yapmaya kalkıyorlar. Halkın "değişim" isteğinin somutması, DYP kongresinde ki "Allah, bayrak, eadem" motiflerini ve MHP kökenli faşistlerin bozku izahatlerini gözlemleye yetiyor.

Burjuva siyaset sahnesinde çokça sözü edilen "değişim" asla köklü reformlar anlamına gelmiyor. Sadece görüntü değişiyor. Eylül cuntasının sağladığı zeminde Oza aracılarıyla temelleri atılan politikalar devam ettirilecek. Yani tekeli burjuvazinin has adamı Oza ile başlayan ve bugün ANAP'ta Yılmaz tarafından temsil edilen çizgi, küçük farklarla şimdi DYP'de de iktidardır. DYP'deki Amerikan operasyonu nedelessi değişilirdi. Tipik bir Amerikan politikası örneği olarak bugün, bu şartlarda Çiller'den daha uygun bulunamamıştır. Amerikan kültürüyle yetişmiş, Amerika'ya hayran ve bunu Oza gibi övünmesi halinde getirmiş Çiller, rakiplerine göre çok önemli "avantajlara" sahip olmasının sayesinde kazanmıştır...

30 yıl Demirel'de ya da Sezgin'de cisimleşen geleneksel politikacı tipi, onun yitili yan-dolanına rağmen, gerçekleşmeyen utamı temsil ediyor. Halk

bugün 30 yıl boyunca verilen onca vaade, her defasında ortaya atılan onca söze rağmen, bir türlü özlemlerin kavuşamaması olmanın hayal kırıklığı yaşamıyor. Son koalisyonun derinleştirildiği bu hayal kırıklığı, DYP tabanına yansıdığı kadarıyla, Baba'nın bile bir yerde aşılması ulaşmış durumdadır. On yıllar içindeki farklılaşma bugüne kadar vitrindeki Demirel yüzünden dışarıya yansınamış "köylü partisi" imajı varlığını korumuştur. Ama bugün Türkiye 1960-1970'lerin Türkiye'si değildir. 1960-70'lerde nüfusun % 60'i köylerde yaşarken, bugün tersine % 50'yi aşkın şehirlerde yaşamaktadır. Artık oligarşinin partileri geçmişe göre daha fazla şehirleşmeli ve şehirlerle hitap etmelidir. 12 Eylül sonrası "değişim" geç de olsa DYP'ye yansımıştır. Şimdi sıra SHP'ye gelmiş durumdadır. Bu anlamda, tabuları yıkılıyor gibi görünüyor.

Görüntünün Görüntüsü: Çiller

Evet, görünmek. Devir görüntü devri olduğu için, bu yeterlidir. Tansu Çiller şimdi görüntüsüyle övünmektedir. Ciddi hiçbir iş yapmadığı, önemli bir rolü bile sahip olmadıkları halde, cıralı emil devrinin parıak kahramanı haline gelmiş çok zor olmadı. Çiller'i parlayan medyaya, onun için "enfilyasyonu büyü" ya da "kamu açığı kapattı" diymeyorsanız bile, "dünyanın en güzel başbakanı" diye biliyor! Robert Kolej mezanu olduğundan, Amerikalarda okumış olduğundan ve zenginliğinden bol bol söz ettikten sonra, halk adına basıyor yayıyor: "Görülümüş destek" (16 Haziran, Sabah) Niyi "Radyolar açıldı." Başka? "İlk kadın başbakanı." Ya sonra? "Eldemim, güzel üstelik zengin."

Ama derinleşmiş bunalım bakaalm kadırlık, zenginlik ve bu güzellik dileyemeyen mi? '92 yazında domates fiyatları ucuza tıyınca Çiller'in "uyguladığımız önlemlerle kontrol altına aldık" dediği enfilyasyon, "İlk kadın başbakan" olunca düşecek mi? Yoksa girdiği yükselme eğilimiyle yıl sonunda yüzde 90'ları mı bulacak? Pekli, 200 trilyonluk iş borç ve 80 milyar dolara ulaşan dış borçlar Çiller'in "çelik gülmemesi" karşısında eniyek mi acaba? Milyonlarca işsiz, özelleştirme şampiyonu Çiller sayesinde işli mi bulacak? Yoksa yeni arkadaşlarla mı kavuşacak? İşçi ve memurlar Çiller "ana" için haklarından vazgeçip her birden aç kalmaya razı mı olacaklar? Yoksa Çiller yarım trilyonluk kesesinden mi ödeyecek masraflarını?

Ya Kurt halkı, kendi kaderini tayin hakkından vaz mı geçecek? ABD etiyek pek çok soruna bulatılınca, kimi zaman taşeron, kimi zaman jandarma olarak kullanılan Türkiye, Çiller başbakan olunca ne yapacak? Bir koyup yitili almaya mı kalkışacak yoksa dünyanın bir başkaya ancak ABD'nin Anzakları gibi Mehmetçik mi bulacak?

Evet, Çiller burjuva basının reklam spotlarına benzeyen ifadeleriyle "hırsı, güzel ve zengin" olabilir, ama "umut" değildir. Radyoları açtırabilir. Ama "görülmüş destek" manetinin atıldığı gün, binlerce işçiyi haykırdığı "Radyolar Açıldı, İşçiler Satıldı" gerçeğini yazıyabilir mi? İşçilerin, memurların tekeli basının yatırıltı hayvaya verildi yanı sıra kışacı güdü. "Güzellik karnı duyurmuyor". İlk kadın başbakan olmasına gelinece; dünya Bangladesh'i, Pakistan'ın bızden daha önce gelen kadın başbakanlarına da ve bu ülkelerin gelişim düzeylerine de tanırır.

Çiller'in arızadan tenekte calınacak günler sandığından aksine, hiç de uzak değildir. Umur arayanların umutlarını çok kısa sürede kırıldığı bir ülkedeki Türkiye. Kız kimsenin güzelliğine, zenginliğine, Amerikançılığın ve sonuçta gözyaşına bakmıyor... ②

Politikada Bu Hafta

Sıcak aylara hazır olalım

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Sıcak aylara girdik. Haziran-Temmuz ayları, işçilerin, memurların eylem ayları olarak gelenekleşti.

İşçiler, memurlar Haziran-Temmuz geldi mi, sokaklara dökülüyorlar. İş bırakıyor, grev ve direnişler hak ve özgürlük istemlerini dile getiriyorlar, birbirlerine destek veriyorlar.

1990'dan bu yana, işçilerin ve memurların birbirine eklenen, birbirini destekleyen, gücünden ve gelişten eylemleri ülke gündemini uzun bir süre dolduruyor. Bu eylemler talepleri ve sloganlarıyla ekonomik çöküş olsa da, giderek devrimcilerin ve devrimci politikaların müdahale gücünün artmasıyla politik bir içerik kazanıyor ve devlette daha fazla yüz yüze geliyor.

Devrimci mücadelelerin kendine göstermesi ve alternatif bir güç olarak kabul ettirilmesi başlamasına paralel gelişen işçilerin ve memurların direniş ve grevleri, emekçilerle düzenin çekiciliklerinin derinleşmesinin ifadesidir. Sistemin krizinin açığa çıkardığı gelenekleşen bu tepkiler, devrimci politikaların daha başarılıyla daha örgütlü, iradi ve bılıncı hale dönüşmesiyle kalıcı politik sonuçlar ortaya çıkarmış, demokratik mevziler kazandırmıştır. Memurların kapıkulduğundan sendikal örgütlülüğü kazanmaya geçişleri böylesi bir mücadele sürecinin ürünüdür.

Devrimci hareketin çok yönlü mücadelesinin faşizm karşısında elde ettiği başarıları, kazanımları ve bunun halk üzerinde yarattığı moral dopingi emekçi sınıfların hak ve özgürlük mücadelesini açığa çıkardığı gibi, demokratik mevziler kazanmalarına da doğrudan etkide bulunmuştur. Devrimci hareketin müdahalesinin gücündeki süreçlerde ve yerlerde, emekçilerin dirençlerinin daha zenginleştiği ve kendine güvenli hale geldiği ve en önemlisi, ekonomizin kırıldığını düşünün iş politikteğiği gibi, bu müdahalenin yayıldığı süreçlerde ve yerlerde ise direnişler hep bir yerden sonra tıkanmıştır. Önemli olan, emekçilerin ekonomik çöküşü da olsa, mücadele süreçlerini devrimci hareketin politikalarıyla çakıştırabilmek, daha güçlü politik sonuçlar yaratmak hale dönüştürülmektir.

Bugün işçilerin ve memurların ekonomik çöküşü da olsa, mücadelesi devrimci slogan ve talepleri, daha da ötesi her türlü eylem ve direniş biçimlerini kabul edecek durumdadır. Ama bunun yeterli olmadığaıdır. Bugün, işçi ve memur eylemleri, "İşçiler, Memuruz Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla yürüyor. Bugün emekçilerin dirençlerinin düzenin temellerine yöneltmenin, 15-16 Haziran'lara dönüşürmenin koşulları mevcuttur. İşçiler ve memurlar devrimcileri daha fazla yarılarında görmek istiyorlar.

İşçilerin ve memurların gerçek dostunun düzen partileri değil, devrimciler olduğunu yaşadıkları süreç onlara ödeneyleriyle kavratır. Kağıthane Belediye işçilerinin direnişini bunun bir örneği oldu. Devrimci hareketi emekçi sınıflar içinde köleştirmek için bundan daha elverişli koşullar bulamıyor. Emekçilerin düzenle tepkilerinin iyileşme yönündeki bu süreç, devrimcileri daha fazla arınar hale getiriyor. Her direnişte, grevde "Haklıyız Kazanacağız" sloganına daha sıkı sarılma emekçi halkla mücadelelerin her aşamasında daha somut önderlik edilebilir ve aradaki güveni pekiştirmek için daha fazla emek harcamalıdır. Bu yitki işçi ve memurların Haziran-Temmuz sayısında daha fazla pay sahibi olmak için şimdiden güç ve olanaklarımızı seferber edip ter aktırmalıdır. ③

"Bağımsız Kürdistan"dan TC ile federasyona

Uluslararası hareket ilk ortaya çıktığı dönemdeki tezlerini bugün savunmaya noktasına gelmiştir. Bunun nedenleri arasında kendi öz örgütüne güvensizlik olma beraber, esas olarak savundukları ideolojik tezlerin gerçekliğimize uygun olamaması örnek gösterilebilir. Yine hareketin niteliği, sınıf kökeni gereği PKK politik olarak gerileyebilme, adım adım uzlaşma batışına doğru ilerlemektir.

Yılarcık "Bağımsız Kürdistan" diye sav-
gaya yürüten, Türk halkına bu mesajları
veren PKK, gelinen noktada bunları
unutmus görünüyör. Bu bunları yerine
özzerlik, federasyon, federatif devlet kav-
ramlarını kullanıyor. Hatta önce bir fede-
ratif devletin bile söz ediyor, bedentile-
re geçiriyor.

Hatırlanacaktır, sınıf mücadelesinin en keskin olduğu, faşist terörün, katliamların boyutlandırıldığı 1975-80 sürecinde Kürt milletiyle gruplar her şeye ulusal so-
run açısından yaklaşıyor. Kendi dila-
ran da halkı herkesi "soyval genden" o-
rak suçluyor. Bugün geldiğimiz noktaya, o dö-
nem kendilerine yönelttikçe eleştirileri
doğrular niteliktedir. Çoğunun ozaman
burun kıvrıldığı, beğenmediği reformist
"özzerlik", "çözüm", "federatif devlet"
istidirdir.

Gerek Kürt milletiyle grupların, gerekse
de PKK'nın Kürt sorununun "çözümü"
için ortaya attıkları özzerlik, federasyon
kavramları bugün yice anlaşılabilir. Sanırım
bu kavramlar yerli yerinde oturtul-
duğunda, sihirli gibi gözüken federasyon
kavramının bugün kullanılan anlamı ve
boyutu kavrandığına PKK da daha iyi
anlaşılabilecek, kaygılarımıza daha verelecek-
tir.

O zaman görülecektir ki, savsayan bir
hareket olan PKK bugün bu tezleri ile
siddetli yol ayrımlına gelmiş ve çöküş nok-
tasına ne olursa olsun düzen için çözümleri
savunur olmuştur.

Özzerlik ve Federasyon Nedir? Nasıl Anlaşılmalıdır?

Genel olarak özzerlik ve federasyon
kavramları gerek burjuva demokratik bir
kapitalist devlette, gerekse de sosyalist
devlette, ulusal sorunun çözüm yöntemle-
ri olarak karşımıza çıkarlar.

Federasyon; iki ya da daha fazla dev-
letin aralarında yapıtlıkları belli bir anla-
şmaya bağlı olarak birleşmelerini, özzerlik ise;
bir devletin içinde yaşayan bir toplulu-
ğun, bölge esasına dayanarak bağlı ol-
duğu devletin toplumsal, siyasal, hukuki
vb. yapısına ters düşmemek kaydıyla,
kendini yönetimi ifade eder.

Genel yapılarıyla reddedilemeyecek bu
çözüm yöntemlerinin doğru ve kabul edile-
bilir olması, ulusal sorunun karakteri, tarihsel
gaitarlar, toplumsal-siyasal düze-
nin niteliğine bağlıdır.

Yeni bu çözümün kapitalist bir dev-
lette aldığı biçime sosyalist bir devlette
alacağı biçim birbirinden farklı olma-
kandır. Nitekim çeşitli kapitalist devlet-
lerde bu tür adımı atılmakta, ulusal so-
runun çözümü konusunda "burjuva de-
mokratik" bir çözümden söz edilmekte
beraber, emperyalizm koşullarında bu
çözüm, nihai ve gerçek kurtuluş karakteri
taşımaz.

Hele günümüzde bizim gibi ülkelerde
söz edilecekse, durum daha da farklı ol-

mak zorundadır. Nitekim ezen ve ezilen
uluslardan oluşan çok uluslu bir kapitalist
devlette ulusal baskının ve bu baskıya
karşı ezilen ulusun kurtuluş savsayan
sürdürdü koşullarda özzerlik ya da fede-
rasyon, ulusal baskı siyaseti yürüten
egemen sınıflar tarafından birer aıdama
olarak öne sürülür.

Uluslararası siyaseti nerin gereği, UKHT
telesinin yükseldiği noktada egemen
sınıflar, özünde bir çözüm olmayın,
yalnızca ulusal hareketi etkisizleştirmeye
yöneltmiş ve ezilen yığınların taleplerini bu-
lanıklarlaştırarak için "özzerlik", ya da "fede-
rasyon" tezlerini ortaya atarlar.

Bu formül, kesin olarak, ulusal baskı-
nın, ezilen ulusun haklarını gasep edil-
mesinin değişik koşullarda, değişik bi-
çimleriyle sürdürülmesinden başka bir
anlamla gemez. Kaldı ki M-L'er sorun
hiçbir zaman kıyaslamaya yoluyla yakla-
şmazlar. Yarı özzerlik ve federasyon var
olan duruma göre "ileri bir adım" de-
nerek bu tespitler savunulamaz.

M-L'er bu nedenle "ayrılma hakkı'nı,
UKHT'nin savunuyor. Yarı soruna geyici
yaklaşımlar değil, kalıcı ve nihai yarıncı
haklarını gerçek kurtuluşla yapıyla yakla-

**Özzerlik, federasyon
kavramlarını savunan bir
anlayış, açık ki düzen için
"çözüm"lerden medet umar
hale gelmiştir.**

**PKK'nın bugün geldiği
nokta genel çizgisinden
bağımsız ele alınmalıdır.**

**"Federasyon" tezlerinin
savunulduğu bu kesitte
artık silahlı savsayan da bir
yana bırakılması ve
reformlar uğruna mücadele
öne çıkar hale
getirilmelektir. Silahlı
mücadelenin tasfiyesi,
uzlaşmanın anlamı budur.**

şir ve ona göre savsı sürdürüldür.

Lenin, ezilen ulus için önerilecek
"özzerlik hakkı" ya da "federasyon hak-
kının" "sacma" olduğunu belirtir.

"UKHT hakkının için sosyal demok-
rat açıdan ne federasyon ne de özzerlik
anlamına gelemeyeceğini kavramak za-
ren kolaydır. Federasyon hakkı, genel
olarak ele alındığında sacma bir şeydir,
çünkü federasyon iki taraf arasında bir
anlaşmadır. Marksistler programlarına,
genel olarak, federalizmin savunmasını
kesin olarak almazlar; böyle bir şey söz
konusu edilemez. Özzerlik geyince,
Marksistler, özzerlik hakkı diye, tür-
de olmayan ulusal bilgisi ve coğrafi ve
diğer koşullar kesin değişikliktir geyen-
ter bir demokratik devletin genel, evren-
sel ikisi olarak özzerliğin kendisini savu-
nur. Onun için "ulusların özzerlik hak-
kının" tanımak "ulusların özzerlik hak-
kının" tanımak kadar sacma bir şey ola-
maz." (UKHTH, Lenin, s.107)

M-L'er programlarına "özzerlik" ya da
"federasyon" çözümünü koymazlar. M-

L'er özünde ayrımla hakkı olan ve
ezilen ulusun eşitliğini savunan UKHT'nin
koşuluz savunulmasını programlarına
koymazlar. Ve ancak çok uluslu bir ka-
pitalist devlet yıkıldıktan, sosyalizm inşa edile-
meye başlandıktan sonra "özzerlik" ya da
da "federasyon" gibi çözümler söz
edilebilir. Ki bu da ancak ezilen ulusun
"ayrılma hakkı'nın tanınmasından sonra
olacaktır.

Nitekim bu konuda başta SSCB ol-
mak üzere birçok sosyalist devlette zen-
gin örneklar yaratılmıştır. Yarı bölmesi
devletlerde özzerlik ya da federasyon bir
anlam ifade etmemektedir.

Kapitalizm koşullarında özzerlik ya da
federasyon çözümleri ilk savsayan, ulusal
gaitmalar sonucunda birer "anlaşma"
olarak ortaya çıkarlar. Bu "anlaşmalar"
guy dengelerine göre yapılır ve bu ne-
denle de kesinlikle "geçici"dır. Gönül-
lülüğü değil de, zora dayalı olarak kabul
ettirilen "çözüm"ler, bir süre sonra güçler
dengasının değişmesiyle taraflardan bir
tarafından ve genellikle de egemen sınıflar
tarafından reddedilir ve gaitmalar ye-
niden başlar.

Sosyalizmin savundukları iddia eden
bir ulusal hareketin özzerlik ya da fede-
rasyon için savsamasından söz edile-
mez. Zira kapitalist bir devlette sosyalist
bir devletin, tek bir federasyon için anla-
şmalar her bakımdan olanaksızdır.

PKK Ne Savunuyor? Ne istiyor?

PKK gelinen noktada artık açıkça "fe-
deratif devlet" taleffuz etmemektedir. Bu
işin ilginç yanı, "federatif devlet" in çözüm
olacağı, tam eşitğin sağlanacağı gibi
mesajlar verilmektedir.

("..) Biz bağımsızlık ve özgürlüğü
ile ayrı devlet biçiminde veya tek çö-
züm bulur biçiminde kavramıyoruz.

"Devleti olup olmaması bağımsız-
lığı karıştırmamak gerekir. PKK ba-
ğımsızlık istiyor diye bu ille Türkiye'yi
parçalamayı içleri gibi yapılaşım için
olmamak gerekir. Birleşik Kürdistan
olmadık bağımsız Kürt halkı olmaz diye
bir önyargı ilerde olmamak gerekir. Bi-
zim Türkiye içinde, farklılık ekonomik,
sosyal, kültürel, hatta askeri yönünden
bağımsızlığı esas alınmak kaydıyla, birleşik
siyasal biçimler yaratılabilir." (abc) (Gü-
nen gazetesi, 24.3.1991, Halil Nebiler,
A.Öcalan'la Rörpörta)

Bugüne kadar "Bağımsız Kürdistan" in
ayrı devlet anlamında multakastılmasını
karşı çıkan, ortak örgütlenme, ortak
mücadele, ilk halkın birlikte kurtuluşu,
Kürt halkının kurtuluşu ve kendi kaderini
tayin etmesi TC'nin yıkılmasından geçi-
yor diyen M-L'eri "sosyalizm", "Kema-
lizmin uzantısı", "Misak-ı Milli" olarak
nitelenen PKK, bugün "ayrı devlet"ten
söz etmez, "TC'yi yıkmaktan" söz etmez
olmaz.

PKK "ateşkes"ten, "ortak devletin",
"ortak çözüm"den söz eder hale gelmiş-
tir, PKK, "Devlet olup olmaması, bağımsız-
lığı karıştırmamak gerekir" diyerek,
kavramın için boğaltmaya, insanlarını
"uzlaşma" zeminine çekmeye geymiş-
miştir. Artık bugün PKK için söz konusu
olan, Kürt halkının kurtuluşu değildir. Ne
olursa olsun, (son uzlaşma da olsa)
devlette aynı masaya oturmak ve burjuva
reformist bir "çözüm" de olsa bir "çözüm"

bulmak.

Bugün "özzerlik", "federasyon" çö-
zümleri çözüm değildir. TC ile hangi ze-
minde "uzlaşma" yapılabilsir? Sorun ulu-
sal sorunun çözümü ise, bunun yolu fede-
rasyon değil, UKHT'nin savunulması-
dır. Özzerlik, federasyon kavramlarını
savunan bir anlayış, açık ki düzen için
"çözüm"lerden medet umar hale gelmiş-
tir.

PKK'nın bugün geldiği nokta genel
çizgisinden bağımsız ele alınmalıdır.
"Federasyon" tezlerinin savunulduğu bu
kesitte artık silahlı savsayan da bir yana
bırakılması ve reformlar uğruna mücade-
le öne çıkar hale getirilmelidir. Silahlı
mücadelenin tasfiyesi, uzlaşmanın anlamı
budur.

PKK federasyon gereğini atıp, uzlaş-
maya batışına doğru yürüyor, bu politi-
kayı insanları kara etmek için de bu
tezlerine olumsuz mesajların yüklemesi
ihtiyacı duymuyor. Şöyle ki;

"Federasyon dönemi beraberinde Ot-
raduğu da federasyonlaşmaya götürüle-
bilir. Otraduğu'daki yeni düzenlemeler gel-
girenler, Kürt halkına bu düzenlemeler
içinde yeni, bağli oldukları halklarla birlik-
te federasyonlar oluşturmaları halinde
olabilir. Bu Otraduğu federasyonuna
girmeye dev bir adım olacaktır." (abc)
(Yeni Ülke, sayf. 29, 12-18 Mayıs 1991,
A.Öcalan'la Rörpörta)

A.Öcalan, "federasyonlaşma dönemi"
diye yeni bir dönem batışıyor. Federas-
yon teorisini yaratarak, sorunu içindein
kılmaz ve geyekleşmeyecek bir hale ge-
tiriyor. Bu kafa karışıklığı, gerçekliğe uy-
mayan taspeh ve yeni keşifler, aslında
ulusal hareketin çözümsüzlüğünün doğal
bir sonucu olarak gelmiştir.

Önce, "Birleşik Kürdistan olmadan ba-
ğımsız Kürt halkı olmaz diye bir önyargı
ilinde olmamak gerekir," derken, bu kez
de federasyon hem de bugünkü sınırlar
içinde, bugünkü TC ile yapılabilsir diye
yeni bir "Birleşik Kürdistan"dan da
he ileri" ne dedin? "Otraduğu Federas-
yonu" basmayla, buna giden yolda "dev
bir adım" olmaktadır deniliyor.

Ne kadar "dev adım" olduğu tartışma-
sız açıktır. Büyük kavramların sorunun
üstü kapatılması. Aslında sorun o kadar
karmakarışık değildir. PKK'nın tespitleri, ifa-
deleri ne olursa olsun, federasyon tezi
hala bugün özel savsı uygulayan TC ile
bir federasyondan söz ettimiz, yapılmak
istenen budur.

TC ile federasyonun olanaklı olup ol-
madamı ayırır. Bunun gerek olması ne
kadar olur diye de sorulabilir. Ama tartış-
masız şudur: TC ile yapılabilsir federas-
yon ulusal sorunun çözümü anlamına mı
gelir? PKK daha dün de bu kavramları
kullanarak herkesi "ajan", "birlikçi"
ilare ederken, bugün bunları kavramı savu-
rıyor olmuştur. Gerçi soruna sadece "du-
şalsak" kavramı ile yaklaşıldığı, bir duru-
sal bakış açısının geyirecece nokta ne
olursa olsun, burjuva reformcu görüşlerin
bile çözüm olarak savunulmasından başka
bir anlam taşımaz. PKK'nın dar bakış
açısı, milletiye tezleri bütün bu noktada
da geri ve uzlaşma noktasına, reformlar-
la yetinme noktasına geymiştir.

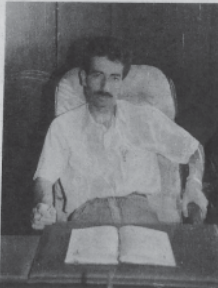
Kürt halkının gerçek kurtuluşu kapita-
lizmden değil, sosyalizmden geymektedir.
Ancak ilk halkın eşi ve özgür birliğini ifa-
de eden UKHT çözüm olabilir. 2

Dersim'de 12 Devrimci Sol gerillasının katledilmesi olayını Av. Ahmet Düzgün Yüksel araştırıyor

"Düpedüz cinayet söz konusudur"

23 Nisan günü Dersim'de Pertek İlçesi Çalaxane mezarısında oligarşinin resmi güçlerine 12 Devrimci Sol gerillası şehit edilmekti. Şehit gerillaların Behiye Canik'in ailesinin baskılarına üzerine Halkın Hukuk Bürosu Avukatlarından Ahmet Düzgün Yüksel, Behiye'nin ailesiyle birlikte Dersim'e giderek cenazeyi almıştı. Av. Yüksel'in Pertekte edindiği ilk izlenim olayın hiç de kamucuya yasatıldığı gibi olmadığı, tam tersine "açık bir cinayetin" söz konusu olduğu keşfedildi.

Av. Yüksel "Bu cinayeti" araştırma üzere olay yerine ikinci kez gitti. Tüm bulguları tanklarla birlikte izlenim gözden geçirdi ve hiçbir tartışmaya meydan veremeycek şekilde açık bir "cinayet" iflâdını yaptı. Halkın Hukuk Bürosu da gerek ülke içinde gerekse uluslararası düzeyde konuyla ilgili girişimlerde bulundu. "Cinayetin" nasıl iflâd edildiği üzerine Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Av. Yüksel'e görüştük.

hiyesi destek güçleriyle Hozat İnciça Köyünün 5 korucusu katletmişti.

Operasyon, gerillaların devlet gücüne çevrilip, Çalaxane mezarısının alt kısmındaki derinliğe sıkıştırılması, köyde ve köyün çevresinde pusuya yatmış bulunan devlet güçlerinin hiçbir itiraz yapmaksızın açtığı ateşle başlamıştı.

"Çatışma'nın devlet gücüne bağlatıldığı sırada köylülerden Ali Deniz ve Mustafa Sefer çatışma yerinin tam ortasında kavak budamakta olduklarını, Perin Sefer isimli 15 yaşındaki kız ise bu sırada aynı bölgede çemçeden su almak için bulunduğu söylediler.

Adları geçen köylüler olayı önce kavramamış ve bir askeri tatbikat yapıldığını düşünmüşler. Çünkü gerillaların askeri elbise giymekle olduklarını belirtiyorlar. Bu köylü vatandaşların ez zindan kendilerini olusun bir uyarı yapılmaması sonucu olayı ciddiye almamışlar, ancak devlet güçlerinin kendilerinin alt kısmında bulunan diğer gruptan iki kişiye ateş ederek öldürmeleri üzerine olayı ciddiye alarak pusuya yatmış devlet güçleriyle karşılaşmışlar. Kendilerinin köylü olduklarını, çeşitli defalar barış söylemlerine rağmen ateşe ara verilmemiş, tamamen tesadüf eseri kurtulmuşlar.

Mücadele: Çatışma başladıktan sonra olayın aynısı nasıl gelişiyor?

Av. Yüksel: Devlet gücüne köyün alt kısmında 12 gerilla cembere almıyor, iki gerilla gruptan ayrılarak derinden yukarı doğru yürüyor. Çemçeye pusu attığı için, dört bir yandan kendilerine ateş edilmesiyle iki gerilla da yere düşüyor. Bu bir gerillanın başına gidip bir asker bağıracak, "Komutanım, bunlardan biri yaralı, ne yapalım?" diye soruyor. Komutanın ise "Yaralı marifet teslim almak yok. S...in analarını" dediği duyulmuş. Bunun üzerine, elindeki silahıyla yaralı gerillaya ateş eden asker onu da öldürmüştür.

Bu iki gerillanın öldürülmesinden sonra, aşağıda kalan grup beşerli iki kuma ayrılmış, önde iki grup devlet güçlerine doğru birkâç ateş etmiş, ancak çevre tamamen askeri pusuya alınandan çok kısa bir süre içinde (5-10 dk. gibi) bu gerillalar da infaz edilmiş. Toplam 7 kişinin öldürülmesinden sonra gerilla kalan bir kişi de beş gerillayı, saat 11.30 civarında teslim almışlar. Köylülerin anlatımına göre zaten ateş etmiyorlar, çünkü mermile-

ri yok. Teslim alınan beş gerillaya, silahlarını bırakmak hâlinde bulundukları yerden yaklaşık 300 metre yukarıdan köyün içlerine doğru yürümeleri söyleniyor. Bu sırada askerlerin önemli bir kısmı yanlarında bir ritüel de olduğu halde, halen insaf hâlinde bulunan köylü orta kısmındaki muhtarın evinde gerillalara doğru bakan üç pencerenin arkasında gizlenmiş durumda ve gerillalara sesleniyorlar. Gerillalar binanın 25-30 metre yakınına geldiklerinde, devlet güçlerini ellerini indirmeden kelepe takılmak üzere arkaalardan dönmeleri isteniyor. Ve tam bu sırada inşaatin içerisinde bulunan devlet güçleri, köylülerin gözleri önünde bu beş gerillayı ateş etmek suretiyle katletmişlerdir. Gerillalar silahsız, elleri bağlanmış üzerinde ve arkaalardan dönük vaziyetteken ateş edilmiştir. Bu sırada gerillaların birinin can çekişmesini gören bir, yaralının yanına giderek hakaret etmek suretiyle başına ateş ederek öldürmüştür.

Daha sonra başlatılan önde cesetler ilere taşıyıp, sürüklenerek derinliğe kadar çekilmiş, köy meydanındaki kan izleri ise kabaca silinmeye çalışılmış. İşlet sonrası bütün köylüler evlerine kapatılarak arama yapılmıştır. Savcı geldiğinde, köylülerin savcının yanına bırakılmaması, olayın iyizünü anlatmaları önemlmiştir.

Mücadele: Bir hukukçu olarak bu olayı nasıl değerlendırıyorsunuz?

Av. Yüksel: Yapılan araştırma hukuk açısından ilk noktada değerlendirmek gerekir; öncelikle olay yerinde 57 askerî ceme'nin olduğu operasyon sonrası köylülerce saptanmıştır. Bu nedenle 12 gerillanın suç olarak ele geçirilmesi için bir neden söz konusu değildir. İhtar yapılmadan ateş açılması kasten adan öldürme suçunu oluşturuyor. İkinci olarak da, cephaneleştiği işleri teslim alınan gerillaların olayında ise, hukuk tekniği açısından yargısız infaz olarak ifade ettiğimiz olay değil, düpedüz bir cinayettir söz konusudur. Esir alınan beş gerilla köylülerin gözleri önünde işkence yapılarak öldürülmüştür. Mevcut yasalarla göre bu taaminden ve işkence edilmek suretiyle öldürme suçunu oluşturan ağır suçtur.

Mücadele: Siz ilk gittiğinizde gerillaların cesetlerine nasıl yaptınız mıydı?

Av. Yüksel: Olaydan sonra Pertek Sağlık Ocağı'nda yapılan otopsi yüzey ve ölümü sapı netleştirildi. Ölümün nedeneini belirledik, cesetlerdeki mermi çekirdeklerini tespit ve muhafazaya yönelik, kurşunların girişi yönünü saptama nitelikte bir inceleme yapıp yapılmadığı şüphelidir. Otopsi raporlarını henüz incelememiz mümkün olmadığından bu konuda kesin bir görüşe sahip değiliz. Ancak tam teşekküllü otopsi yapılmadığı, cesetler üzerinde inceleme ve Pertek Cumhuriyet Savcılığı'yla yapmış olduğumuz görüşme sonucu netleşmiştir.

İnzai gerçekleştirilen gahisların gerek anlamda kesin olarak tespiti ise isabet eden mermilerin hangi zımmetsiz silahlardan atıldığını tespiti ile mümkün olabilecektir. Yalnız bu konuda yapılacak araştırmanın sağlıklı yürüyeceğine

inanmıyoruz. Zira bizim bu bulgularımız savcı da öğrendiği halde, cesetler üzerinde ayrılmı inceleme yapılmamıştır. Bu, soruşturmayı ciddiye almadığını göstermektedir. Gerektiğinde cesetleri mezarlarından yeniden çıkartıp otopsi yaptıracağız. Biz yaptığımız araştırmada ateş açma noktası olan muhtarın insaat hâlindeki evinin yöresinde insan barut izlerini mevcut olduğunu saptadık. Bu teknik bulgu tank, anıtlarıyla tamamen uyumaktadır. Sonuçta olayın bütün seyrini gözönünde bulundurduğunda, gerillanın suç olarak yakalanması mümkün gözükmemektedir. Uyarı yapılmamıştır. Tamamen kuşatılmış vaziyettedirler.

Gerilla fotoğraflarının tanklarla gösterilmesi sonucu elde edilen bilgileri göre, inşaatin içinde ateş ederek arkaalardan insaf gerillaların bakan olanların Selvi Uzun olduğu anlaşılıyor. İnfaz mahallinde köylülerce elde edilen kafatası ve beyin dokusu parçacıkları bulgusu ile cesetler üzerinde karıştırmaları olarak yapılan inceleme göre bu gerilla, başından ağır tahribat aldığı görülün Çitandığıdır.

Mücadele: Olayı bağından sonuna izleyen canlı tankın olan köylülerin isimlerini kamucuya açıklaması bulunuyorsa...

Av. Yüksel: Tanklarla yaptığımız görüşmeler sonucu can güvenliklerinin bulunmadığını belirtmişlerdir. Halen olayın sonunu yaşamaktadırlar. Esir alınan gerillaları kendinden devlet güçlerinin tanklara iyi davranması düşünmüştük. Ülkemizin son yıllardaki genel durumu gözönünde bulundurduğunda, görüşte tankların can güvenliğini bulunmadığını konusunda kesin kanaat olmuştuklar. Devlet yürüyen. Tanklık edenlerin can güvenliğini ise sağlamıyor.

Devletin vatandaşta "sefkate" ile yaklaştığı sözlerinin demagogiden ibaret olduğu gün köylüler gözleriyle görmüşlerdir. Köylüler potansiyel suçlu sayılmışlardır. Bundan sonra da bu konuda oradaki her türlü entrika, kuşku vb.rien devlet güçlerinden geleceği kesindir. Bu nedenle olayların üzerine daha duyuları bir biçimde gidilmelidir.

Mücadele: Konuyla ilgili gerek yurt içinde gerekse de uluslararası düzeyde ne gibi girişimleriniz oldu?

Av. Yüksel: Olayla ilgili suç duyurumuz hazırlayı İstanbul'daki meslektaşlarımızın imzına aktı. Bunu İstanbul Cumhuriyet Savcılığı aracılığıyla Tunceli-Pertek Savcılığı'na gönderceğiz. Üke içindeki yasal kurum ve kuruluşlar (21 kuruluş) ile Uluslararası Af Örgütü'ne başvurduk. Olayın takipçisiyiz. Hazırlayacağımız dosya ile birlikte yeni seçilen Başbakanla görüşeceğiz.

Mücadele: Etkeleniz itidiziniz başka bir şey var mı?

Av. Yüksel: Olaydan sonra köylülerin kendi aralarında kara verip gerillaların katledildiği yerlere gerilla sayısı kadar fidan dikmekle güzel bir olaydı. Baş gerillaları katledildikleri yere diken fidan köyün tam ortasındadır. ☺

Mücadele: Bölgeye ilk gidişinizi ve ilk izlenimleriniz anlatır mısınız?

Av. Ahmet Düzgün Yüksel: Olayı TV'nin aşkım haberlerinde duydum. Ve ertesi günü gazeteleri okuduğuma biraz daha geniş bilgi sahibi oldum. Haberde Çemçezekte Devrimci Sol gerillalarının bir karakola yönelik pusuya kurtulmuş ve silahlı baskıya ve çıkan çatışma sonu bir devami olarak, Pertek civarında güvenlik güçleriyle Devrimci Sol "militar"ları arasında çıkan çatışmada 12 Devrimci Sol "militar"ın öldürüldüğü ve 12 Kalegöçü ile geçirildiği belirtiliyordu.

Halkın Hukuk Bürosu'nda 12 gerillanın bir olan Behiye Canik'in ailesinin baskılarına üzerine, cenazeyi almak için ailesiyle birlikte köyümüze adına ben gittim. Kendim de o yörenin insanıyım. Behiye Canik'in cenazesini aldığımızda yörede edindiğim ilk izlenim olayın hiç de TV ve yayın organlarına yasatıldığı gibi olmadığı açıkça bir "cinayetin" iflâd edildiği keşfedildi.

Mücadele: Bölgeye ikinci bir kez daha gittiniz. Ve uzun araştırmalar yaptınız. Yaptığınız araştırmayı, vardığınız sonuçları anlatır mısınız?

Av. Yüksel: Gerek o bölgenin insanı olmam, gerekse de gerilla yakalarının baskılarına üzerine bölgeye ikinci kez gittim. Olay meydana geldiği köy ve çevre köylülerden hernekerse konuştum, araştırdım. Tanklarla görüşmem sırasında, gözlerinin önünde insanların bu şekilde öldürülmesinin kendilerinde çok etki yarattığını tankı oldum. Can güvenliklerinden endişe eder duruma gelmişlerdi. Bir tedirginlik söz konusuydu.

Tankların anlatımına göre olayın meydana geliş biçimi şöyleydi: 23 Nisan 1993 günü Tunceli ili, Pertek ilçesi Ardıc Köyü Çalaxane mezarında "operasyon" saat 9-12.00 arasında meydana gelmişti. Operasyona Tunceli-Hozat-Pertek-Çemçezek-Dere na-

HAZRO: Ateskes ilçesi

Diyarbakır (Mücadele)- Hazro Diyarbakır'ın yaklaşık 5000 nüfuslu bir ilçesi... 5000 nüfusa karşılık kasabada çeşitli karakollara mevzenmiş 2000 asker "güvenliği" sağlıyor.

23 Ocak'ta bazı işyerlerinin taranarak yakılması ve yıkılmasından sonra ilçede devlete rahatsızlık veren olaylarda bir gerileme, tavassama görüldü. Nabzi yakalayan kontrolçiler Hazro için daha özel politikalar, taktikler geliştirmeye başladılar. Bunun üzerine gelen ateşkes ilanından sonra da devletin "Uslu davranışını ödüllendirmek" politikası Hazro'da kendisine daha fazla yer bulmaya başladı. Ateşkes öncesi saat 16.00-17.00'den sonra kimin sokağa çıkmaya cesaret edemediği, dükkanını kapatıp evine kapandığı Hazro'da dükkanlar ateşkes süresince tersine gece geç saatlere kadar açık tutuldu. Devlet Hazrolulara açık meşaj veriyordu. "Ulusal hareketle hesaplaşmamıza taraf olmamın, gerillaya kucak açmaymın". Böylece Hazro, sokakta rahat rahat geçen insanlarıyla tam bir "ateşkes ilçesi" haline gelmişti.

Kontrolçilerin savaş hukukunun uygulanışına Kürt halkına yönelik saldırılarını yaratmaya çalıştığı sındırme ve korku havası, Newroz öncesi ilan edilen ateşkesin ve devlet güçlerinin "havu göstermesi" politikaları belli bir "rahatlanma" sağladı. İnsanlar serbestçe gezme "özgürlüğünü" kavuştular. Açıkça ateşkes politikasının rotası düşmanı "dost" göstermeye doğru yendi. Kısacası "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" mantığından çıkılan olgıdır, bu mantığı halka da egemen kılınmaya çalıştı.

Oyle ki ilçede "asker-halk dostluğu" geliştirilmesi için futbol turnuvaları dahi düzenlendi. Mesela yıl içinde kaymakamların organizasyonuyla komando-jandarma ve asker birliklerle birlikte Hazro'nun mahalli gençlerinin "dostluğu" güçlendirilmesi için futbol turnuvası yapıldı. 10 civardına mahalli takım oluşturularak artık "barışçı" mahalle taktığı uygulamaya konulmuş oldu.

Silahlı mücadelelerin karşısına konulan uzlaşmacılık, Hazro'da halk üzerinde etkilerini gösterdi ve "iyi niyetli düşman"ın ilçe üzerinde hakimiyeti giderek artmaya başladı.

Ateşkes öncesi Hazro yakılan, yıkılan, taranan evleri ve işyerleriyle tam bir savaş ilçesiydi. Devlet Hazro'yu bir "ateşkes" ilçesine çevirdi.

Ancak tek taraflı ateşkesin bozulması oluşturulan statükolardan yeniden birer birer bozulduğunu gösteriyor. "İyi niyetli düşman"ın iyi niyetinin gerçek yüzü daha iyi görüldü. Dükkanlar tekrardan erikenden kapanıyor. Sokaklar akşam olmadan boğalıyor. İnsanlar başları belaya girmesi için evlerine çekiliyor. Hazro'da sükunetin yeniden yaşanıyor. Devlet "havucu" arkasına saklayıp "sopayı" çekti. Çünkü halk ulus dummuyor ve sopayı hak ediyor. Havucu hak edemilse için ulus durrması gerekiyor. Bugün ildeki jandarma karakollarında, karakol komutanının ofisinde misafir kabul edilip "devlet günlüğüne misafir kabul edilip 'devlet' ediliyor" başlandı.

Halkla gerilimi aşırısına politikasıyla hareket eden devlet, gerillanın silahını kendisine yöneltmeye başlamasıyla, halka saldırılarını yoğunlaştıran silahlı mücadelelerin halka zarar vereceği mantığını yerleştirmeye çalışıyor.

Hazro'da kimi insanlar "Ba ateşkes iyi olmuştun, en azından rahat gezebiliyorduk" çekilmediği geri bir talebi gündeme getiriyorsa, bu, devletin bu politikayla sağladığı devlet bir barışçı ifade eder.

İlçede devlet güçleriyle halk arasında-

ki ilişkiler belli bir süreçten geçerken halkın sınıfsal talepleri de öne çıkarak, çözüm noktasında zorlayıcı oluyor. Hazro'da geri ortamın yarattığı yoksulluk ve sefalet devam ediyor ve sürekli sorun oluyor. Genel olarak 4-5 kişilik olan insanlara zengin gözüyle bakılıyor Hazro'da... İlpede tek bir fabrika olmamasına rağmen merkezde bulunan karakol yetirmiyormuş gibi, ilçe girişinde oldukça modern bir karakol inşasına başlandı. Hazrolular "İşte bu da bizim fabrikamız" diyorlar.

Kasabanın gençleri yazın genel olarak Merin, Antalya gibi sahil kentlerine giderek, oralarıda inşaat ve turizm sektöründe çok düşük ücretlerle çalışıyorlar. Yoğunlaşan devlet terörü tarımsal üretime var olan kaynakların düzenli olarak kullanılmasını da engelliyor. Ya üretime için gereken tohum, gübre vs. bulunmamasından dolayı ya da askeri "önlemler" in yarattığı kötü ortamı bu durumun ortaya çıkmasında en önemli etken... İnsanlar toprağa ektikleri ürünün her an askerler tarafından yakılması tehdidiyle ila bulunmasına ve her yıl buraya insanları pikenin gelmelerine rağmen, özellikle son iki yıldır gerek korkudan, gerek askerlerin engellemelerinden dolayı artık pikenin de gitmelerinin mümkün olmadığını belirtiyorlar.

İlpede bir adet sağlık açığı var. Ancak doktor ve hemşirenin olmadığı bir sağlık kuruluşu ne kadar sağlık hizmeti verebilir Hazro'nun sağlık açığı da o kadar hizmet veriyor. Var olan sağlık personeli de asker ve polisler dışında insanlara kılınıpı acımayacak gözle almıyor.

İlpede bir "öğretmen evi" bulunuyor. Ancak öğretmenlerin girmesinin yasak olduğu bir öğretmen evi... Özellikle ateşkes bozulmasından arından ilçeye eli cemmeye yakın asker sevk edildiği. Tabii kalsak yer sorunu olan askerler de dışarda kalmamak için bu öğretmen evini yurt olarak kullanıyorlar.

Bölgenin birer ilçesinde olduğu gibi kuralsızlık ve savas hukuku burada da egemen... İnsanlar ne yapacaklarını kararsızlığı içinde her yerlerden yardım bekliyor. Biraz politik olan insanlar, ateşkesin birçok şeyin gerilemesine yol açtı-

Dersim'de faşizmin açık yüzü

"Hepinizi öldüreceğiz"

Tunceli (Mücadele)- Dersim şehir merkezindeki polis baskısı provakatif tavrıyla da birleşerek sürüyor. Özellikle akşam saatlerinde kimlik kontrolleri, aramalar ve gözaltına alma olayları giderek yoğunlaşıyor. Bütün bu işlerde ise özel olarak seçilmiş subaylar ve polisler görev alıyor.

11 Haziran 1993 günü akşam saatlerinde, silahlı polisler hiçbir gerekçe göstermeksizin Dersim merkezde bulunan hemen herkesi gözaltına aldılar. Yaklaşık 50 kişi gözaltına alınıp bırakıldı. 13 Haziran günü ise saat 21.30 sularında subay oldukları sanılan içinde, 8 ya da 10 kişinin bulunduğu iki özel araba şehir merkezinde teyzen yüksek sesle mehter marşları çalarak ve arabaların camlarından borkuz işaretleri yapıp kaba dolay Arabahatları bir Toprak dağına Şahin maddesi. Yine birinin plakasında M 34 NPS 87 olduğu saptandı. Merkezde tur atarak halka da "Hepinizi öldüreceğiz" diye faşist subay çeşitli arabaların camından sivil polisler borkuz işaretleri yapıp da ihmal etmediler.

Polisin yüksek sesle mehter marşlarının çalınması itirazı yoktu. Olay ortadaydı. Halk provokasyonu getirilmeye çalışılıyordu. Polis seyrediyor, onlar halkı küfürler edip tozu dumana katıyorlardı. Ancak bu durum fazla sürmedi. O saate sokakta bulunan yaklaşık 15 kişi Dersim halkına yapılan bu hakarete cevap veremeye başlamaları ve taktileri taslamaları. Taslanan taksidi bulunan faşist subaylar çareyi polis karakoluna sığınmakla buldular.

Bir anda onlarca polis her tarafı sardı, silahları çekildi. Polis gözaltına alacak kimseyi bulamadığından, gözaltına alınan olmadı. ☺

ğının ve mücadelenin bir dönem için kesintisi uğramasından başka bir şey yaramadığını farkındalar. Ve bunu dile getiriyorlar.

Hazro Köylerinde Operasyonlar Yoğunlaşıyor

Genelde tüm Kürdistan'da olduğu gibi son dönemde operasyonlar çok ve ilçelerde halk üzerinde yoğun bir terör havası yaratarak süregelenleştiriliyor. Ateşkes süresince devletin taktığı "girişimlik" maskesi, ateşkesin bitirilmesiyle düştü. Hazro'da estirilen uzlaşma havaları devletin bu süreçte saldırılarının önüne geçemedi.

Diyarbakır'ın Hazro ilçesinde daha önce yakılarak insanların göç ettirildiği Ormankaya Köyü'nün bir mezrası olan Şagel'de, 4 Haziran'da tek bir askarın bazı evler yakıldı, insanlar göç ettirildi.

15 Haziran günü sabah saatlerinde Hazro'nun Yassık Köyü ve civar mezarlarında baskın düzenleyen devlet güçleri, köylerdeki bütün erkekleri ayırarak götürmekle Hazro Jandarma Karakolu'na götürdüler. Yaklaşık 100 köylünün gözaltına alındığı operasyonlar sırasında insanlar kamyonlarla ve traktörlerle doldurularak götürüldüler.

Bu olaydan başka, Hazro ilçesinde bağlı köylerde operasyonlar yoğunlaştırılarak insanlar toplama kamplarına benzer yerlere götürülmesi devam ediyor. ☺

Esnemez köylüleri koruculuk yapmaya zorlandılar

Ağrı Valisi İsmet Melin'in televizyondan yayınlanan "Köylülerin istekleri içinde köylüye 150 silah verildi" şeklindeki açıklamasının yılan olduğu ortaya çıktı. Esnemez köylülerin kendilerinin koruculuk yapmaya zorlandıkları anlatıldı.

8 Haziran günü Diyar'da bağlı Debabulak Köyü'nün korucubası Bahattin Yarımcı, Doğubeyazıt'a bağlı Esnemez (Kani) Köyü'ne 150 Kalashnikov tüfek götürdü. Köylüler Bahattin Yarımcı'nın köylülerine gelip ve kendilerinin koruculuk yapmaya zorlandığını şöyle anlatıyor: "Debabulak korucubası Bahattin Yarımcı, bizim köyün (Esnemez) korucubası Mehmet Güneş ve Muhtar Elteşayır Akkış biz almaya topladılar. Daha sonra bize silah aldılar, almazsak evlerin önünde bizi öldürceklerdi ve hatta vurdular sonra bunları terö-

ristler vurdur" diyeceklerini söyleyerek tehdit ettiler."

Bu zorlamalardan sonra Esnemez Köyü'nde 50 köylü koruculuk yapmak zorunda kaldı. Ve köylüler koruculuk yapmak istemeyenlerin ölüm tehdidi altında olduklarını söylediler. Ağrı Valisi olgularının "kaldracacı" dediği koruculuk sisteminin uygulanmasını, diğer bölgelere nazaran Ağrı'da az olan koruculuk sayısını artırmaya çalışıyor. Ve bunun için de cansiperane çalışmalarını yürütüyor. Olganmış Harin kaldracacı, yerine "Göçlendirilmiş Vali" sisteminin geliştirilmesini tartıştığı günlerde, henüz yasak olarak kabul edilmesine de Ağrı Valisi kendisi "Göçlendirilmiş Vali" olarak görüyor ve kraldan daha kralcı keşilerek koruculuğu yaygınlaştırmaya çalışıyor. ☺

Kürt halkı varsa Kürdistan da vardır

Başta devrimciler olmak üzere ilericiler, demokratlar, yurtseverler, Türk ve Kürt halklarına baskılar sürüyor.

Bugün devletin en tepesindeki ve onların başındaki hiç deyişleri ne kadar "demokrat" oldukları, ne kadar "Kürt gerçeği"ni tanıdıkları söylemleriyle şöylesinler, çarkı ileriye. Ülkenin dört bir yanından baskı, zulüm haberleri gelirken, özellikle Kürt halkına yönelik saldırılar sürüyor. Kimse de "uzlaşma" zorlunmasını diye karşı çıkmıyor, ya da utançgâza "Bu kadar da olmaz ki" diyor. Oysa olguların tarihsel kini devam etmektedir.

Zaten olguların Kürt halkının ulusal taleplerini kabul edeceğini hayal bile etmemek gerekirdi. Geleneksel ulusal mücadele onu silsilede, yeni açılımları, yeni manevraları ilahiyatı duyumsa ve en son Demirel'in ağzından "Kürt gerçeği"ni kabul ettiklerini söylemişlerdi. Evet, artık kendileri de reddedemiyorlardı. Demirel 8 Aralık 1991'de "Türkiye Kürt gerçeğini tanımıştır" diyorodu. O günden bugüne köprülerini atıldan çok su geçmesinden karşın, devletin resmi politikasından değişen ciddi hiçbir şey olmadı. Devlet hak isteyen, özgürlük isteyen Kürt halkına baskı ve terörden başka bir şey vermedi. Söyleniler havada, yazılanlar kağıt üzerinde kaldı.

Oysa onyaman onyuman farkında olan devrimciler ve etiyile kemiyile baskıları yaşayan Kürt halkıydı.

Demirel Kürt gerçeğini kabul ediyoruz dedikçe baskılar yoğunlaştı. Bu gerçeği yazanlar da, anlatılanlar da bundan fazlasıyla nasipolarını aldılar. Gazete olarak bile de haddinden fazla hissettik ve hâle de hissediyoruz. Gerçeğe en yakından bir de tavuk oluyoruz. Yaşananları gününşereyere karşılamak elde değil. Çünkü açık bir komedi oynanıyor. Kürt halkıyla ilgili yazıldığını yazıldıkları dolaylı hakımızda onlarca dava açıldı. Oysa, sokakta, evde, işyerinde "Kürt sorunu" üzerine konuşmak "serbestti" (!) Ama alttan altan mekanizmalar da işliyor. Kürt halkını anlatan bizi, mükeddesine destek sunanlar ve gerekleri mükeddesine bul meyanın diğlisine takılıyor. Basın hürdür, her şeyi yazıyor. Ama devletin savcılarının istediği kadar, Demirel de

Ozal da istediğini söylüyor. Ama Kürt halkının ulusal haklarını gerçekten iddia edenleri bunu söyleye yasalar vardı, suç olurdu, koca koca davalar açılırdı. Onlarca yıl hapis, milyarlarca lira para cezaları bir çırpıda istenirdi.

Bugün birçok sosyalist, ilericiler, yurtseverlerin başın onları yetkilileri, işleri müdürleri, şaşırları DGM ve diğer mahkemelerin kaplarına abone olmuş durumda. Hemen hemen her gün, mahkeme salonlarının kapılarında onların isimlerini, ya da savcılık makamlarında kendilerini görmek mümkün. Niçin geldikleri sorulduğunda genellikle "bölücülükten, Kürt halkını almatmaktan, gerekleri yazmaktan geldiğini söyleyeceklerdir. Kürt realitesi kabul edilmmiştir. Kürt haki vardır. Bu halkın dili, kültürü, gelenekleri vardır. Birlikte yaşadığı topraklar, bölgeler vardır. Kürt halkı varsa bunların yaşadığı toprakların adı da bölgeler olarak Kürdistan olacaktır. Bunlardan biri varsa diğeri de var olmak zorunda olan şeylerdir. Birini kabul edip diğeri reddetmek devletekulan başka bir şey değildir. Ama devlet bunu yapmama çabaları, beceremiyor. Kürt halkı var. Doğrudur. Güneydoğulu da yaşıyor diyor, ama buraların ismini söyleyemiyor. Çelişki, tutarsızlık devletin yetkililerindedir, gerekleri olduğu gibi yanıştan bizi de alır. Irak için oluncu Irak Kürdistanı deniliyor, İran için oluncu İran Kürdistanı deniyor. Ama Türkiye oluncu, bunu söylemek bölücülük oluyor, suçla giriyor. Devlet yetkilileri istedikleri zaman bu suçla iddianıyor, kimse onlara suç işlemedi diyor.

3713 sayılı "Anti-Terör Yasası"nın 8. maddesi bu baskıların temelini oluşturmuyor. Maddenin 8'li bendine göre, "Hangi yöntem, maksat ve düşüncelerle olursa olsun, Türkiye Cumhuriyeti devletin inkeşi ve milietliye bölünme bütünlüğünü bozmayı hedef alan yazılı ve sözlü propaganda ile, toplantı, gösteri ve yürüyüş yapılamaz" denmektedir.

Bu maddeyi ilah edenler hakkında ise iki yıldan 5 yıla kadar hapis ve milyonlarca para cezası öngörülmiştir. Hale ki bu basın-yayın yoluyla yapılmaz, para cezası yüz milyondan aşmıyorsa kaydı söz konusudur. Evet, madde bunları diyor, olguların sözcükleri ise firsat buldukça "şeklettir", "Kürt halkı"ndan söz

ediyor. Hatta Demirel "Kürtlüğünden dolayı haksızlığa uğrayanların yanındayız" derken bu maddeyi ilah ediyor, ama hiçbir mahkeme veya savcı harekete geçmiyor. Çünkü onlar bilirdi ki Demirel'in bu sözlü onyaman onunun bir parçasıdır ve sisteme dokunmuyor. Onların korkuları, gerekleri açıyılanlar, Kürt halkına sahip çıkanlar ve halkların kardeşliği savunmaları. Dolayısıyla kendi bölücülüklerini devrimlere "bölücülük" suçlamasıyla mal edip hem onları sindirmek istiyorlar, hem de bilincileri carıtmaya çabılıyorlar.

Devrimler hiçbir zaman halkları birbirine düşman etmek, ya da bir halkı ezmek, ikinci vatandaş olarak davranmak gibi bir politikaya hareket etmemiş ki, bölücülük yapıyor olunsun. Bulur devletin temsilcilerine resmi politikam borazanlarına atılır.

Savcılarla bu gerekleri peşiti biçimlerde açıkladığımızda ya sessiz kalıyorlar, ya da sorunu geçiştiriyorlar. "Madde açık, görülmüş bile, bu dava açmak zorundaysa, suçsuzsanız beraat edersiniz" gibi komik gerekçelerle geçiştirmenin altında sessizliğe olan özlümleri yatıyor. Bir diğersyle kendilerini ile vermenin baskılaması söz konusu. Ama istenileri de yapmaktan geri durmuyorlar.

Hemen hemen hepisi değişmez kalıplara sahip: "Kürdistan dediği bölgenin gehirlerinden birisini Şırnak olarak göstermek suretiyle" ya da "ülkeminin bir kısmı topraklarını Kürdistan, burada yaşayan vatandaşlarımız Kürt ulusu nitelendirerek" bärelerini her iddianemede görmek mümkündür. Örneğin 33. sayımızın 7. sayfasında "Batman ve Hizbullah" yazısında "... Kürdistan'da ulusal mücadelemin karşısına 80 öncesinde olduğu gibi sivil faşist örgütlenmeler olan MHP'yi çıkarmazdı. Kürt halkı içinde bu Türk şove-

nistlerinin taban bulması mümkün değildir. Özellikle Botan ve Amed bölgesinde kontrgerilla, feodal kalıntılar ve bağları kullanarak, Kürt halkının dini duygularını sömürerek, Hizbullah adı örgütlenmeyi yetireliyerek, "cihat" görüntüsü altında saldırıya geçti." sözleri dava konusu olmaktadır ve savcılık burada geçen "Kürdistan", "Kürt halkı" sözlerinin suç oluşturdugunu iddia edilmektedir.

Daha onlarca örnek vermek mümkün. Ama yeterli. Sadeco, gazetemiz hakkında 15'e yakın davaanın, sırf bu nedenle açıldığını ve 8. maddede gereğince hakkımızda onlarca yıl hapis ve milyarlar bulan para cezası istendiğini eyleyebiliriz.

Görünen gün kalavuz istemiyor. Türkiye gerçeği bil: "Demokratların", "şeklettir", "insan hakları"nın blancoosu böyle devam edip gidiyor. Bizlere, bu sözcükleri hakkımızda ve halkımızın kardeşliğini istediğimiz için yaptıkları gözönünde bulundurulmuş, varn iş, mücadeleyi terk ettik, silahlar bırakırdıktan sonraki Kürt halkının yaşadıkları görünür.

Gerçek gerekçeler. Sadeco iliyi niyetlerle, uzlaşma politikalarıyla, tavizlerle değişmez. Gerçek ancak bir başka gerekçeye dönüştürüldü. Yaşamı bunlar bir kez daha kanıtlıyor.

Yaylaya çıkan halka yönelik baskı ve yasaklamalar sürüyor

Malatya (Mücadele)- Kürdistan'da hayvancılığa geçimini sağlayan halkın yaz geldiğinde hayvanlarını yaylalara götürmesi hayatı bir önem taşıyor. Bu kesimin yazın yaylaya çıkmanın geçimini sağlamanın mümkün değildir. Kürdistan'daki genitla faaliyetleri bahane edilerek Kürt halkının yaylaya çıkmasını için peşiti baskı ve yasaklamalar, sistemli bir hal alarak Kürt halkının cezalandırılmasında kullanılan bir araç haline gelmiştir. Halkın yaylaya çıkmasının engellenmesi için mayınlar döşendi, yayladaki insanları bombalandı, köpeklerle tehdit, insanlar yaralandı, sakat kaldı, hasta yaşamını yitirdi. Uludere ilçesinde 19 yayla bu yasak kapsamında. Ardahan Valisi Yener Ünüsoy bir genelgeleyle Ardahan'dan dipından gelenlere yaylaya çıkma yasakı koydu.

Bunun somut bir örneği de geçtiğimiz günlerde Malatya-Gürkaynak gündeme getirildi. Kendilerini köpüştüğümüz Gürkaynak köylüleri "Geçen gün bir grup

Kürdistan'daki ucuş bucuş yaylalar, halka karşı baskı ve sindirme aracı olarak kullanılıyor.

jandama, ellerinde bir kağıtla köyümüze geldi. Köyde hayvanları olup da yaylaya giden köylülere kaç kişi ol-

duklarını, yaylalarını nereye kuracaklarını kayıkmakla ilgili dilekçe vererek letmemizi istidiler. "Dilekçe vermezseniz, arama-tarım, operasyon olduğunda, yaylalar bir saldırdı olduğunda sorulmuşu biz değiliz. Dilekçe vermediniz takdirde cadrlarınızı sökeceğiz" diyerek bizi tehdit ettiler. Oysa yaylalar ucuş bucuş alanlara sahiptir. Biz bir yer konakladıktan sonra, oradaki otlar bitince yer değiştiririz. Kİ, bu da bir-biri bir avı civarında oluyor. Tüm bunlar için sürekli dilekçe vermemiz olmazdı. Hem de gerekirdi. Konunun bizim güvencimizle ilgili yoktur. Bu işin bahanesidir. Burada hayvancılık yaptığımız için bizi zor durumda bırakıp, hayvanlarımızı satıp kaç etmemizi istiyorlar. Kendilerini dilekçe veremeyi kabul etmiyoruz." dediler. Köylülerin de belirttiği gibi, kendi güvencilikleri ilgili yok. Amaç, baskı ve yasaklamaları yoğunlaştırıp, köylüyü öldürmek ve gerillayla bağlantısını böylece kesmek. ☐

Türkiye sınıflar mücadelesinde iki uzun gün: 15-16 Haziran

Her günümüz burjuvaziye uzun gelmeli

15-16 Haziran işçi eylemlikleri gerek ezilen halk yığınlarının faşist düzene karşı mücadelesinin yükseldiği 70'li yıllarda gerekse bugün emekçi sınıfların mücadelesinin yeniden yükselişe geçtiği günümüzde taşıdığı devrimci miras ve mesaj nedeniyle ülkemiz sınıflar mücadelesinde ayrı bir öneme sahiptir.

'70'ler Olgarışının Krizinin Depreştiği Yıllardır

70'li yıllar ABD ile işçiliğin ve burjuvazinin daha fazla arttığı, ekonominin uluslararası tekeli sermayenin kuşatması altına girdiği, oligarşi içi çelişkilerin derinleştiği ve tüm bunların sancılarının emekçi halka huzla yansıdığı yıllardır.

Bu kuşullarda her geçen gün biraz daha yoksullanan işçiler ekonomiyi mücadeleyle birlikte politik mücadelede de yönetmeye başladılar. Dünya bağımlı çarpık sanayileşme ister istemez büyük bir işçi kitlesi yarattı. 1960-70 yılları arasında işçi sayısındaki artış; 1960'ta 2.437.000, 1964'te 3.087.000 iken, 1970'te 3.145.000'lere çıkmıştı. İşçilerin bu sayıya artışına paralel olarak sendikalaşmada da önemli bir artış söz konusuydu. 1970'de sendikali üye sayısı 2.088.219 olurken sendika sayısı 737'lere çıkmıştı. Bu sendikaların 302 tanesi ülke çapında faaliyet yürütüyordu ve üye sayısı bir buçuk milyon üzerindediydi. 435 tane sendikamın üyesi sayısı ise 429 bin civarındaydı.

Bu dönem işçilerin derinleşen ve grev hareketleri, eğermen sınıfların doğrudan saldırısına uğramıştı. Emperyalizmin işbirlikçi eğermen sınıfı ve onların küçük itidatları işçi hareketini terörle, baskıyla durdurma yoluna geçti. Bu dönem orduna da gerçek işçilerin açığa çıkarma başlatıldı ve işçilere saldırıldı bir dönem olmuştur.

Ekonomik bunalmın derinleşmesi ve hak arayışlarına karşı anti-demokratik yöntemlerin kullanılması, emekçi halk yığınlarını derinden etkilemiş ve yürüyüş, miting, protesto gösterilerine neden olmuştur. İşçi eylemlerine her gün bir yenisini ekleniyor, köylüler toprak işgallerine, tarlaların fıyatlarına karşı eylemlerine yöneliyor. Öğretim üyeleri, küçük burjuva aydınlar, memurlar yürüyüşleri düzenleyerek, faşist yasa ve yöntemleri protesto gösterileri yapıyorlar, öğrenciler 6. Filo'ya ve emperyalizme karşı eylemlerini artırıyordu.

İşte böylelikle kuşallarda işçi hareketliliği yoğunlaşıp, gelişmiş, 15-16 Haziran direnişinin temelleri atılmıştır.

1963 yılında çıkarılan bir yasayla 'grev hakkını' elde eden işçiler, 70'li yıllara gelene kadar bu silahtı ustaca kullanmaya başladılar. Sermaye sınıfı aynı dönemde işçi hareketliliğini kontrol altında tutmak, en azından etkisiz kılmak için uluslararası işbirlikçi sendikalaşmalarını sürdürdü ve bulamadı. Bu hareketliliğin önüne geçebilmek amacıyla 274 Sayılı Sendikalar Kanunu ve 275 Sayılı Toprak Söleşme, Grev ve Lokat Kanunu'nda değişiklik yapılmasını önören bir kanun tasarısı planlandı. İşçiyi ekonomik saldırılarından arındırmayı amaçlayan bu değişiklik önerisi 15 Haziran 1970'de Meclis'e verilerek ve görüşüldü.

Aynı günlerde işçi hareketleri başgösterdi. 4 Mayıs 1970'de İzmir ve İstanbul'da afişler asılmış, bildiriler dağıtılmış, yoksul halkın oturduğu mahalle ve semtlerde gezici resim sergileri dağıtılmaya başlanmıştı. İzmir'de 10 Mayıs'ta 2000 kişinin katıldığı bir miting düzenlendi. 17 Mayıs'ta ise İstanbul'da 10 bin aşkın işçi, memur ve binden fazla öğrencinin katıldığı bir protesto mitingi yapıldı. Mitingte "Bugün işçilik ve pahalilikla savaşın ABD emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileriyle savaş anlamına geliyor" bildirilerek genel grev halkının tanınması ve toprak reformunun gerçekleştirilmesi ifade edildi. Bu genel direniş daha sonra Ankara, Siverek ve Malatya'da yapılan eylemlerle yaygınlaştı.

274 ve 275 sayılı yasalarda yapılacak değişikliklerin görüşülmesi için Meclis'e getirildi 15 Haziran'da işçiler yapılması istenen bu değişiklikleri protesto için yürüyüşe geçtiler. O gün İstanbul ve İzmir'de hemen hemen tüm büyük fabrikalar bu eyleme katıldı. Bu fabrikalardaki işçilerin büyük bir bölümü üretimi durdurarak yürüyüşe geçti. İlk gün sayıları 70 bin bulan işçiler İstanbul'da işi koldan, İzmir'de ise iki koldan ilerlediler. İlk anda önemli bir engellemeye karşılaşılmayan işçiler zaman zaman gözetimden alınarak istenen arkadaşlarının polisin elinden alarak eylemlerine devam ettiler.

15 Haziran'da yapılan bu direniş eylemine 313 işyerindeki işçiler katılmıştı. 16 Haziran'da devam eden yürüyüş ise 150 bin ölemlerde işçi katıldı. Bu durum karşılarında korkusunu yitirmeyen oligarşi polise birlikte orduyu da devreye sokmakta gecikmedi. İşçiler, asker ve polislerin önlerine kurduğu tüm bariyerleri aşmaya başladılar. Birçok yerde çatışmaların yaşandığı 16 Haziran'da polis işçilere karşı silah kullandı. Bunun sonucunda Mustafa Baylam, Abdurrahman Bozkurt ve Yaşar Yıldırım adındaki işçiler şehit düştü. Yüzlerce işçinin yaralandığı 16 Haziran akşamı saat 21.00'de İktidar İstanbul ve Gebze'de sıkıyönetim ilan etliğini açıkladı. Olgarşi işçilerin haklarını korumak için bastırıldığı bu güçlüç karşılarında "demokrasi maskesini" yüzünden atarak faşist kimliğiyle saldırıya geçmişti. Ancak işçilerin bu direniş istenen sonucu vermiş ve bu güçlüç işçi hareketi karşılarında korkuya ve acze düşen eğermen sınıflar 274 ve 275. maddelerle yapılmak istenen değişiklikleri ertelemek zorunda kalmıştı. Bu yasa değişikliği ancak 12 Eylül'de birlikte gerçekleştirildi.

Toplumsal Muhalefet Devrimcilerin Açığı Yolda İlerliyor

Bizim gün ülkelerinde toplumun çeşitli katmanlarının hareketliliğini, toplumsal muhalefetteki yerleri her devrimci mücadelenin yükselişinde orantılı olmuştur. Türkiye, kendiliğinden işi, köylü, gençlik hareketlerinin patlak verdiği bir ülke olmadı. Bu ülkede toplumsal hareketliğin her eyleminde doğrudan ya da dolaylı olarak devrimci mücadelelerin, devrimci hareketin emeli ve ödediği bedeller vardı. Bu etkilenme özellikle 12 Eylül sonrasına gelene ve toplumsal muhalefet mücadelesine, sokağa inşinden birçok eylemlikte çok daha açık görülebiliyor. Devrimci hareketin, itidariyetin toplum üzerinde kurduğu baskı cendiresini kendine özgü biçim ve yöntemlerle -bağlançta köşük

1970'ten 1993'e... İşçiler ancak bir tek yolla, mücadeleye yolculuğa sevdelerini duyurabiliyor, haklarını alabiliyorlar.

de olsa -parçalayarak, kitle hareketlerini, kitlese dalgaların önünü açtığı somut bir gerçekçilik. Üniversite öğrencileri 1987 14 Nisan'da yaptığı öğrenci çıkış bunun bir göstergesiydi. Yine '89 bahar eylemlerinin, Zonguldak maden işçilerinin Ankara yürüyüşü, Paşabaşı Şişe Cam, Mada Den, İzmir Belediyeye işçileri ve en son Kağıthane Belediyeye işçilerinin direnişleri, devrimci mücadelelerin gelişer yer yer radikal çıkışlara toplumsal muhalefetin imnelmesini sağladı. Devrimci hareketin birikimleri üzerine çekilen bu direnişlerde devrimci önderlik toplumsal mücadele gelenekleri, sloganları ve yöntemleri de sahnelenmiş, 12 Eylül zindanlarında devrimci tutanakları geliştirildikleri açık grevi '80 sonarları her türlü hak alma mücadelesine damgasını vurmuştur. Açık grevi hemen hemen toplumun tüm sınıfları ve katmanları tarafından uğradığı her haksızlıkta, adletsizlikte tepkisini ve haklılığını dile getirdiği bir arada dönüşmüştür. Bugün pek çok yerde işçiler, gencekondular, memurlar açığa çıkarak haklarını arıyorlar. Böyle olunca, sloganlar, mücadele biçimleri ve yer yer radikal çıkışları işçiler, memurlar her geçen gün devrimcileri biraz daha çok yaklaşıyor.

Devrimci mücadele sisteminin statülerini kural ve kurumların sarıştıca, ona dardeler vurduca toplumsal muhalefetin dinamikleri faşizmin baskı ve teröründen, düzeni gözetken bağlı sarı sendikaların denetim ağından sıyrılması sağlandı. Sınırları ne kadar boyutlu ve ne kadar hızlı olursa, toplumsal hareketliliğin etkisi de o kadar büyük oluyor. Bu yüzden, bir k, devrimci hareketin imnelmesiyse emekçi kesimlerin hareketlenmesi birbirine paralel geliyiyor.

Yani bilinç yükselirken, kendiliğindenlik azalmaya başlıyor. Böylece devrimci mücadeleye paralel olarak ortam etkilenen ve eslenen bir kitle hareketi de huzle geliyor. Çoğu kez devrimci hareket bu kitle hareketini sarı sarmalayıcı itidatların karşısına dikme yeteneğinde ve esnekliğinde olamayabilir. Çünkü devrimci hareketin etkilediği kesim, onun ulaşabildiği, yönlendirebildiği kesimden her zaman daha büyük olmuştur. Bu yüzden devrimci mücadeleye kitle hareketleri her zaman aynı paralellikte yürütemeyebilir. Eylemlerinde birbiriyle karşımayabilir. Ancak bir süre sonra ister istemez belli yerlerde çakışır ve onun yaka. Bunu ya örgütsel mekanizmalarıyla yönlendirebilir, ya da dolaylı araçlarla onun etkile-yip kendi tarafına sokar.

Bu yüzden 15-16 Haziran eylemlerini değerlendiren, işçilerin kendiliğinden-denci bir hareketi demek, yetisi kadar açıklayıcı olmuyor. Dönemin tüm toplumsal ve kitlese eylemlerine katılan ve organize eden DEV-GENÇ'e değinmeden ve ürettiği devrimci politikaların yerini belirtmeden değinmek, 1970'deki emekçi sınıfların patlamasını yaratan, huzla gelişen devrimci hareketin emekçi sınıfla buluşma başlangıcı ve politikaları, eylemlerine ilerin tepkilerini açığa çıkarmaya başarabilmesidir. Emekçi halkta oluşturduğu moral güçtür.

Bugün emekçi sınıfların, işçilerin, memurların mücadelelerinde aldıkları yol ve tüm toplumu derinden sarıyan direnişlerde devrimci mücadele mücadelesini ve politikalarını gücün doğrudan etkisi olduğu unutulmamalıdır. 15-16 Haziran kendiliğinden gelmez. Bu tür toplumu derinden sarıyan ve önemli politik sonuçlar yaratan direnişler, devrimci mücadelenin birikimlerinin sonucudur.

**15 Haziran'da
Kağıthane işçileri,
çeşitli demokratik
güçlerin de desteğiyle
İşçileri Bakanlığı'na
çektikleri telgraflar,
yaptıkları yürüyüş ve
oturma eylemleriyle
direnişlerini bir kat
daha güçlendirdiler.**

İSTANBUL-
Kağıthane
işçilerinin
direnişini
işçiler ve
memurlar
iş birakma
eylemleriyle
desteklediler.

Kağıthane işçilerinin direnişini destekleyelim

Kağıthane Belediyesi'nden işten atılan işçilerin İstanbul'da başlatıldığı süresiz açlık grevinin 45. gününde işçiler ve emekliler belediyelerde iş birakma eylemleri yaptılar.

16 Haziran tarihinde Kağıthane Belediye Başkanlığı önünde toplanan 3000 kadar işçi ve memur, işten atılmaları protesto etmek ve Kağıthane işçilerinin açlık grevi direnişine destek vermek için biraraya geldiler.

Saat 13.30'da Kağıthane Belediye Başkanlığı önünde "Başkan İstifa", "Yaşasın Onurlu Direnişimiz", "İşçiyiz Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganlarıyla toplanan işçiler "Yaşasın Kağıthane Direnişimiz", "Yaşasın 15-16 Haziran", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Babalar İşçi Çocuklar Aç" pankartlarıyla yerlerini aldılar. Polis kısıtlamaları altında olan Kağıthane'nin tüm giriş çıkışları tıkanmasına rağmen, destek eylemleri kitlelerin kardeşliğiyle miting havasına büründü.

15-16 Haziran ve işçi sınıfı şehitleri adına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunulmasının sonra bir basın açıklaması yapıldı. Dayanışma ve destek eylemine Belediye-İş, Hava-İş, Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu, İstanbul Tabip Odası, İHD İstanbul Şubesi, İstanbul Dergiler Platformu, DISK Genel-İş katıldı.

Eyleme katılanlar arasında yer alan Belediye-İş Beyoğlu Şubesi'ne bağlı işçiler 1 günlük, Belediye-İş 1 No'lu şubeye bağlı işçiler, BEM-SEN ve TÜM BEL-SEN'i memurlar yarın günlük iş birakma eylemleri gerçekleştirdiler. Belediye-İş Beyoğlu Şubesi'ne bağlı Beyoğlu, Eminönü, Şişli, Kağıthane, Sarıyer ve Bayrampaşa belediyelerinde 1 günlük iş bırakılırken, Belediye-İş 1 No'lu Şubeye bağlı işyerlerinde de yarın gün iş bırakıldı. BEM-SEN'i memurlar da Eminönü, Kadıköy, Şişli, Ç.Çekmece, Eyüp ve Anakent belediyelerinde iş bıraktı. Anakent Zarıta Müdürlüğü'nde ise tam katılımla yarın gün telsiz kapatma eylemi hayata geçirildi.

BEM-SEN Şişli Temsilciliği ve Şişli Belediye işçileri Kağıthane işçilerinin sürdürdüğü açlık grevine filan katılarak destek veriyorlar. Açlık grevine katılan işçilerden Sait Dönmez, destek açlık grevine katılan Fadime Morsümbül Okmeydanı SSK Hastanesi'nde arkadaşlarının israrıyla tedavi altına alındı.

16 Haziran günü diğer açlık grevleri Cemal Ayhan, Cengiz Yıldırım, Yaşar Turgay ambulansla hastaneye kaldırıldı.

Kağıthane işçilerinin taşeronlaşmaya, işçi kıymına, hak gasplarına karşı verdikleri uzun soluklu mücadelelerinde, kazanacaklarına olan inançları tam. Çünkü sürdürdükleri bu direnişin işçi sınıfına yönelik saldırılar karşısında bir barikat olduğunun bilincindedir. Bundan dolayı asla kaybetmeyi düşünmüyorlar. Bu kararlılıklarını da sürdürdükleri süresiz açlık grevlerinde, yürüyüşlerde, gerçekleştirdikleri çeşitli eylemliliklerde, polis barikatlarını aşarak kamuoyuna verdikleri "Direniş Bizden Destek Sizden Kazanacağız" mesajlarında ifade ediyorlar.

Kağıthane işçilerinin Ankara ve İstanbul'daki direnişleri, demokratik güçlerin verdikleri destekle sürüyor. İşçilerin onurlu direnişleri, her gün birçok ziyaretçinin desteği, mesajları ve açlık grevleriyle büyüyor.

lar. Arkadaşlarını hastaneye giderken de yalnız bırakmayan işçiler yürüyerek Okmeydanı SSK Hastanesi'ne gitmek istedikler. Yürüyüş Kağıthane çıkışındaki polis tarafından engellenilmeye çalışıldı. Bu sırada fotoğraf çekmeye çalışan basın mensuplarının filmi polis tarafından yakıldı. İşçiler bankatı geçtikten sonra tekrar toplanarak hastaneye yürüdüler. Hastane kapısından "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganıyla giren işçiler hastanede de arkadaşlarıyla birleştiler.

Tekel Bira Fabrikası'ndaki Devrimci Mücadele İşçiler 16 Haziran günü öğleden itibaren açlık grevine başladılar ve açlık grevinde aksam Kağıthane'de devam ettiriler.

Liman-İş Genel Başkanı Hasan

Biber: "Direniş Sahipleniyoruz"
Ankara'da açlık grevi direnişlerine devam eden Kağıthane işçilerine, Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber de 10 Haziran günü başlattığı iki günlük açlık greviyle destek verdi.

"Kağıthane işçisinin yürüttüğü bu

onurlu mücadele bizim mücadelemizdir" diyerek direnişe göz katılan Hasan Biber ayrıca bir de basın açıklaması yaptı. Açıklamasında "Liman-İş ve Liman işçileri adına bu iki günlük açlık greviyle Kağıthane işçilerinin onurlu mücadelesini sahipleniyoruz. Topyekûn mücadele sendikası ve sınıfsal birliktir. Geçer. Biz kendimizi sivil sendikası olarak ifade ediyoruz, bunun örneğini pratikte verdiğimiz mücadeleyle gösterebiliriz. Kağıthane işçisi bu onurlu direnişinde yalnız değildir" sözleriyle mücadelede dayanışmanın önemini vurguladı.

Devrimci Tutsaklar: "Susmak Fesat Başkanın Onaylamaktır"

15 Haziran günü Kağıthane işçisinin barikatına bir destek de Ankara Merkez Kaçak Cepazev'i'ndeki Devrimci Sol, TKEP-İ ve Direniş Davası Tutsakları'ndan geldi. Devrimci tutsaklar, 15 Haziran günü, dört günlük açlık grevine başladılar.

Basına yaptıkları açıklamalarında da "Geline süreci Kağıthane işçileri düzendin ve düzen partilerinin umudu

kesnişlerdir. Bu bilinçli hareket eden tüm emekçiler, Kağıthane işçilerinin direnişine destek olmalıya çağırıyoruz. Çünkü devletin uyguladığı işçi kıyım politikası, Kağıthane işçilerinin olduğu kadar tüm emekçilerin tehdit ediyor. Ve Kağıthane işçilerinin kazanımı işçi sınıfının ve emekçilerin kazanımı olacaktır" dediler.

**Direniş, Yürüyüşler,
Oturma Eylemleriyle Güçleniyor**

15 Haziran'da Kağıthane işçileri, çeşitli demokratik güçlerin de desteğiyle işçileri Bakanlığın'a çektiler telgraflar, yaptıkları yürüyüş ve oturma eylemleriyle direnişlerini bir kat daha güçlendirdiler.

Saat 12.30'da DKÖ'lerden ve sendikalarından katılımla toplanan yaklaşık 300 kişi işçileri Bakanlığın'a protesto telgrafi çekti. Kızılay Postanesi'nin önünde uzun-kuyruk oluşturan kitlenin telgraf eylemi bir saatte yakın sürdü. Yoldan geçen ve eylemi izleyen halk, büyük bir kalabalık oluşturdu. Telgraf eyleminin ardından "İşçi Memur El Ele Gelmek Greve", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Kağıthane işçisi Yalnız Değildir" gibi sloganlarla Atatürk Bulvarı'ndan Meclis'e doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında Ankara halkının merakı başkaları ve alkış desteğiyle Atatürk Bulvarı'nda binlerce insan toplandı. Polis yürüyüşün önünü zaman zaman kesmeye çalışsa da saldırımadı. Yaklaşık 200-300 metre yürüttükten sonra Milli Eğitim Bakanlığın'a önünde çevik kuvvet polisleri tekrar bir barikat kurdu. Burada yapılan bir değerlendirme toplantısı sonra, daha önce toplanan 32 bin imzalı dilekçeleri 10 kişilik bir heyet götürdü. Marşlar ve türküler eşliğinde bekleyen kitle, oturma eylemi yaptı. Yaklaşık 1 saat süren eylem sırasında "Yürüyüş Hak-kımız Engellenemez", "Ölüm Var Dönme-yok Yok", "Halkımız Safflara", "Vur Vur İhlesin Çiller Dinlesin" gibi sloganlar atıldı. Heyet TBMM'de dilekçeleri verecek yetkili bulamayınca, tekrar yürüyüşe geçen işçiler attıkları "Yaşasın 15-16 Haziran", "Yaşasın Kağıthane Direnişimiz" gibi sloganlarla Belediye-İş Sendikası'na geri döndüler. Belediye-İş önünde bir konuşma yapan İstanbul Belediye-İş Beyoğlu Şubesi Başkanı İlyas Güven, direnişlerine destek verenerle teşekkür etti. "Kazanım sadece Kağıthane işçilerinin değil, işçi sınıfınının. Direniş bizden destek sizden. Kazanacağız" diyerek desteklerin daha güçlü verilmesini istedi. ②

ANKARA-Kağıthane işçileri, demokratik güçlerin desteğiyle TBMM'ye yürüdüler.

Uğrunda mücadele ettığımız geleceğin toplumunun ilişkilerini bağrında taşıyan ilişkileri bugünden kendi aramızda oluşturmak, bu ilişkileri yaratmak ve geliştirmek, bu konuda var olan eksikliklerimizi gidermek için yoğun çaba sarf etmek ve bizi uğrunda mücadele ettiğimiz yeni topluma ulaştırmanın temel koşulu olan yoldaşlık ilişkilerini sağlam temellere oturtmak başta gelen devrimci görevlerimizden biri olmalıdır. Özellikle partiye, cepheye, orduya doğru adımlarımızı hızlandırdığımız, hızlandırmak zorunda olduğumuz bu süreçte sağlam temeller üzerine oturan yoldaşlık ilişkileri yaratmak, güvenli sağlamlaştırmak daha fazla önem taşır.

Yoldaşlık ilişkilerinin harcı güendir

Devrimci sümür ve zulüm düzenini yıkmayı ve yepyeni bir toplumsal düzen, insan ilişkileri yeni bir dünya kurmayı hedefliyoruz. Bu büyük amaçlar için yola çıkmış ve bunu gerçekleştirmek için her şey göze almış insanlar arasındakı bağlar çok güçlü, çok sağlam bağlardır. Bu bağlar olmadan böyle büyük bir amacın gerçekleştirilmez güç, cesaret, azim ve kararlılık sağlanamaz. Böylece güçlü ve sağlam bağları yaratmanın yolu nereden geçiyor, bunları nasıl yaratacağız?

Yoldaşlık ilişkileri Öncelikli İdeolojik-Politik, Örgütsel Birlik Temel Üzerinde Yükselen İlişkilerdir

Yoldaşlık ilişkileri aynı dünya görüşüne sahip, ortak bir amaçları olan, bu amaçlarını gerçekleştirmek için bir araya gelmiş ve birlikte mücadele eden insanların yararıdır.

Yoldaşlık ilişkileri ideolojik, politik, örgütsel birlik temel üzerinde yükselen, kaynağı bunlardan olan ilişkiler olmalıdır, gerçek anlamda yoldaşlık ilişkilerinden söz edebilmek için bunlar yeterli değildir. Bunların yanında bir mücadele birliğinin ve mücadele içerisinde olduğu ortak ruhsal gelişmelerinin olması gerekir. Bu tür bir ruhsal gelişmeler olmadan yoldaşlık ilişkilerinden söz edilemez.

Öyleyse yoldaşlık ilişkileri; ideolojik, politik, örgütsel birlik temel üzerinde yükselen ve mücadele içinde oluşmuş ve gelişmiş ortak bir ruh ve coşku ile kendini canlı pratik içerisinde somutlayan ilişkilerdir.

Örgütlü kişiler içerisindeki insanlar arasındakı ilişkileri güven, samimiyet, dayanışma, kalkışlık, paylaşma, özveri, fedakarlık vb. olgular yaşam bulduğu ölçüde yoldaşlık ilişkileri yaratılmış ve kökleşmiş olacaktır.

Yoldaşlık ilişkileri Güvene Dayanan İlişkilerdir

Yoldaşlık ilişkilerinin dayandığı güven mücadeleden gelenektir, harekete ve önderliğe güven, birlikte çalışılan yoldaşlara güven ve halka güvende ifadesini bulur.

Güvene dayanmayan ilişkiler ne kadar ayrıntılı kurulsun, mükemmel tüzüklere sahip olsun, o harekete bir yere götürmeyecek, bu tür bir hareket sürükli bölünme, parçalanma, komprolar, hizipleşmeler vb. olumsuz şeylerden yavaşını kurtarmayacak ve doğal olarak bu tür bir hareket uzun bir süre yaşaması ve mücadeleyi sürdürebilmesi için

zili ve halkla bütünleşmesi mümkün olmayacaktır.

Yoldaşlık ilişkileri Kolektivizm Yararır

Bir devrimci hareket açısından disiplin varlık koşullarının bağında gelir. Disiplin olmadıkça yerde anarşi, bağıbozluğun, düzensizlik kaçınılmazdır ve bu durum devrimci hareketin mücadeleyi yürütmesinin dışında önemli bir handikap oluşturmaz. Sağlam bir iş disiplini olmadan, güçlü bir irade olmaz. Ve dünyayı değiştirmek, kendini ayakların altına kapıp koyarmak başlanılabilecek bir iş değildir.

Yine bir devrimci hareketin sağlam ve sağlıklı işleyen bir kolektif ruha sahip olmasıdır. Mücadele içinde ortak yaratılan birikim paylaşılması temelinde sorunların beraberinde çözümü ve hareketin bütün unsurlarının yekâne birlik ve enerjilerinin ortak bir kanala aktarılma mücadelesinin yükseltilmesinin temel koşulu böylece bir ruh sağ olabilmektir.

Bu iki özelliğin bir arada ve birbirini tamamlar tarzda aynı içinde varlığını sürdürdüğü bir hareket her türlü dayanıklılık, düzensizlik ve kargaşa ve o zor durumda bile ortadan kaldıracak, hantallığı, edileceği kırakac uyumlu, üretken bir yapıdır.

■ Sağlam bir disiplin ve güçlü bir kolektivite ruhuna sahip bir hareket içindeki insanların ilişkisi de, her türlü liberalizmden, abhak çavuşluktan idare-i maslahattan vb. kurtulup ortak davayı her geçen gün bir adım daha ileriye götürmeye, mücadeleyi her geçen gün biraz daha yükseltmeye çalışan insanların disiplini, sıcak dayanışma ve paylaşma dayanmayan yoldaşlık ilişkileri haline gelecektir.

Yoldaşlık ilişkileri Bir Kaynaşma ve Bütünleşmedir

Yoldaşlık ilişkileri aynı hareket içindeki insanların örgütsel, siyasi, sosyal, insani tüm ilişkilerini kapsar. Yeni yoldaşlık ilişkileri deyinca aka sadece örgütsel ilişkiler, ya da sadece belirli faaliyetlerin yürütülmesi sürecindeki siyasi ilişkiler gelmez. Yoldaşlık ilişkileri deyinca aka her hareket içindeki insanların tüm ilişkileri, yemeden içmeden, yaşam tarzları, hareketleri ve bir hareket içerisinde insanların arasında sağlam, sıcak ve güçlü bağları yaratılabilmesi açısından örgütsel ve siyasi ilişkiler dışında sosyal ve insani ilişkilerin de büyük bir önemi vardır. Öyle ki, aynı dünya görüşünü paylaşan ve aynı amaçları işin mücadelesinde ve mücadele içerisinde birçok zorluklara ve fedakarlıklara birlikte katlanan insanlar, birbirlerine yakın duygularıyla bağlanıp, birbirleriyle etkin bir şekilde kaynaşıp bütünleşeceklerdir. Ancak bu kendi içinde oluşacak değildir. İradeli, bilinçli bir çabanın ürünüdür. Örgütsel ilişkilerde yoldaşlığın dostluğu, kardeşliği her şeyden önce tutmak, aynı amaç için savaşan büyük bir ailenin sağlam bağları gibi görmek, her türlü sorunu tasayı, sevinç, duygusal ilişkiden alevli her duruma karşı her şeyi paylaşılabilirlik gerek ki, bu iradi ve bilinçli sarf iten sonuca varır. Acil olan görüşleştirmek, zafer anlarında aynı hız ve coşkuyla duyulamaz, her durumun olumlu olumsuz getir-

diği sonuçları ortak bir ruh haline karıştırmak önemlidir. Ve her şeyden önemlisi yaşamın her anında "ben" değil, "biz" diyebilmek gerekir.

Yoldaşlık Sorumluluk Bilincine Sahip Olmak, Sorunların Çözümünde Birlikte Hareket Edebilmektir

Sorumluluk, duyarlılık bir devrimci açısından vazgeçilmez niteliklerdir. Zaten bir devrimci her şeyden önce bu niteliklere sahip olduğu için devrimcidir.

Sorumluluk sahibi ve duyurlu insan, memur anlayışına kapılmayan, kendine statüler, ayrılar çizmeden mücadeleyi içinde sorunlara sahip çıkan, güçlükleri omuzlayabilen insandır.

Sorumluluk sahibi insan her şeyi harekete, yoldaşlarından beklemeyi, hareketin yoldaşlarının sorunlarını kendi sorunları bilir, bu sorunları kendi sorunları olarak alır ve çözümleri arar, bu gibi sahip çıkar ve çözümleri arar.

Yoldaşlar arasındakı güven, samimiyet, yakınlık böyle davranıldığında yoldaşlık ilişkileri için bunlar doğurur. Edilgen, duyarsız, sorumluluk duygusundan uzak insanların arasında güven bağları yaratılmaz. Böyle durumda sorunlar paylaşılabilir ortak çözüm yolu bulunmaz. Bu tür insanların arasında yoldaşlık ilişkileri sözde vardır. Ve pamuk piline bağlıdır.

Yoldaşlık ilişkileri Önyargıdan, Kuvvetsizlikten Uzak, Açık, Samimi İlişkilerdir

Önyargılı, kuşkucu, "acıbaşı" yaklaşımı yoldaşlık ilişkilerinin ötesinde insanı ilişkilerin bile düşmanlarıdır. Gerek birlikte olduğu yoldaşlara, gerek hareketle ilişkilerinde her an kendine yönelik bir şeyler arayan bir mantık, eninde sonunda kendisini mücadeleden ve örgütten dışlar bulur. Kafasındaki her şeyi açıklıkla ortaya koyan, yanlış ilişkilerin üzerine giden bir anlayış, ancak ilişkileri yoldaşlık ilişkilerine dönüştürür.

İnsanlara kuşkucu, güvensiz, önyargılı yaklaşılması, hareketin ilgili herhangisi bir durumda, gelişmede anlatılan dışında sürekli farklı şeyler anlaması vb. yaklaşımlar yoldaşlık ilişkileri kesinlikle uyumsuzlaştırmak, yoldaşlık ilişkilerini ortadan kaldıracak yaklaşımlardır.

Bir hareket içerisindeki insanlar arasında ayrı ayrı olmak. Bizim aynı düşünceleri paylaşan ve aynı amaçları işin mücadelesinde insanların hepsi yoldaşlarımızdır. Hepsine aynı duyguları taşımak ve aynı tavırlarla yaklaşmak gerekir.

Birlikte çalıştığımız, aynı bölgeden bi-

rimden olduğumuz, önceden tanıdığımız, ya da tavırları bize daha yakın, sempatik gelen insanlarla daha iyi ilişkiler içerisinde olup, bunlara karşı yoldaşlık ilişkilerini gerçekleştirmek uygun davranmamak, onların dışındaki insanlara karşı ise farklı davranmak hiçbir zaman savunulamaz.

Bu konuda adam seçmektir, sosyal ilişkilerde sadece kendi kafasına yatan, kendine uygun gelen insanlarla iyi ilişkiler içerisinde olup diğer insanlarla farklı davranma vb. sıkça görülen örneklerdir.

Bu tür yaklaşımlar insanları arındırarak kolektiviteyi, ortak bir ruh ve coşkun yaratılmasını ortadan kaldırır, yoldaşlık ilişkileriyle bağdaşması mümkün

olmayan kafa, abhak çavuş ilişkilerine pir veren ilişkilerdir.

Soğuk, Mesafeli Yaklaşımın Yoldaşlık ilişkileri Bağdaşmaz

Her devrimci çevresinde sıcak, samimi, yoldaşlık ilişkileri yaratılmasında sorumludur. Bu hepimiz açısından devrimci bir görevdir.

Bir kişinin "benim kişiliğim böyle" diyerek çevresinde insanlara soğuk, mesafeli davranması, insanların arasında sıcak, samimi ilişkileri yaratılması için çaba sarf etmemesi kabul edilemez. İnsanlar kişilik farklılıkları gösterirler. Ancak bir önceki hareket eden insanın doğru olan ve yapılması gereken şeyleri, kişilik özelliklerini ileri sürerek yapmaktan geri duran hareketin ve mücadelesin gereklerine değil, mücadelesin gereklerini kendimize uyarlatırız.

Bizim uğrunda mücadele ettiğimiz, kurmayı hedeflediğimiz toplum, insanlara ulaşmak ve insani özgünlükten kurtulmak ve insanın nesne olmaktan zandrıcak ve insanın nesne olmaktan çıkıp tekrar insan haline gelmesini sağlayacaktır. Ve o zaman insanlar arasındakı ilişkileri maddi çıkarlar değil, insanın toplumsal ve insani özgünlük için manevi değerler belirleyecektir.

Bu ilişkileri yaratmak için mücadele eden insanlar olarak devrimciler geleceğin bu ilişkileri bugünden kendi aralarında yaratamazlar, geleceğin toplumuna ulaşmak da mümkün değildir. Çünkü bu basamakları sırasıyla insanın toplumunda mücadele ettiği değerlerin ve toplumun bilincine varmasını demektir ve bu bilinçten yoksun insanların sözünü ettileriz yeni topluma ve yeni değerlerin mücadelesini de kendilerine bulamazlar. Özellikle mücadeleden büyük zorluklar taşıdığı, fedakarlıklar gerektirdiği, bedeller istediği bizim gibi ülkelerin koşullarında bu daha da önemlidir.

Uğrunda mücadele ettiğimiz geleceğin toplumunun ilişkileri bağrında taşıyan ilişkileri bugünden kendi aramızda oluşturmak, bu ilişkileri yaratmak ve geliştirmek, bu konuda var olan eksikliklerimizi gidermek için yoğun çaba sarf etmek ve bizi uğrunda mücadele ettiğimiz yeni topluma ulaştırmanın temel koşulu olan yoldaşlık ilişkileri sağlam temellere oturtmak başta gelen devrimci görevlerimizden biri olmalıdır. Özellikle partiye, cepheye, orduya doğru adımlarımızı hızlandırdığımız, hızlandırmak zorunda olduğumuz bu süreçte sağlam temeller üzerine oturan yoldaşlık ilişkileri yaratmak, güvenli sağlamlaştırmak daha fazla önem taşır.

Pusul

Çiller de bu diyardan gidecek

Nihayet yeni Başbakan seçildi, Çiller Başbakan oldu. İletişim tekel-leri, bu yeni Başbakanı yeni bir umut olarak göstermeye çalışıyor. Tekelci burjuvazi, yaparsa Çiller yapar diyor. ABD "duasının tutmasını" mutluluğunu yaşıyor. Tabii Çiller de kendine bel bağlayanları mahcup etmeyeceğini söylüyor. Bütün bu hengame içinde, olan yine halka oluyor. Onun ağzına yanlışlıkla bir parmak bal bile artık göze batıyor. Çünkü ülkenin içinde bulunduğuz krizin, bir parmak baldan fazlasına yüreği dayanmıyor.

Çiller, Başbakanlığa adını mı atar mı? 20 Ekim seçimleri öncesi ortaya koyduğu ve Ulusal Dinamik Değeri Modeli adını verdiği (UDİDEM) programını uygulayacağını söylüyor. UDİDEM'in "daha çok hak, daha çok halk" sloganı için gerekli olduğunu söylemeyi de ihmal etmiyor.

Çiller herhalde "Daha çok baskı, daha çok tekelci burjuvazi" demek istedi

Bölenler için, "halktan" ve emekçilerle "halktan" yana herhangi bir olasılığı ortaya koymadığı bir sır değil. Onun "Enflasyon emekçilerin yararına", "Dövizin bir parça yükselmesi iyi"

UDİDEM ne işe yarar?

Keşke UDİDEM'in dilde olsa, kendisini yeni bir umut olarak gösterip, kandırma planlarına karşı içinde nasıl çok niyetler beslediğini anlatsalardı...

UDİDEM baş ana başlıktan oluşuyor. Bu başlıklar vergi reformu, KİT'ler ve devlet, enflasyon-gelir dağılımı, çalışma hayatı, tarım konularını kapsıyor.

Vergi Reformu:

Şu anda TBMM'nin gündeminde olan, ama henüz yasallaşmaması vergi reformunun yasallaştırılmasıyla "vermeyen" denilebilir ve verginin ödenebilir hale getirilmesi planlanıyor. Aslında bu planın verginin emekçi kesimleri üzerinde daha çok yaygınlaştırılarak, bu konuda tekelci burjuvazinin "yükünün" hafifletilmesi hedefleniyor.

KİT'ler ve devlet:

KİT'ler özelleştirilerek Çiller'in orta-orta köyü TÜYÖK devreye girerek, KİT'ler hemen satılarak, rehabilit edilip satılabilir ve kapatılacak olanlar olarak sunulundular. KİT'lerin devletin karnası olarak kurtarılması sağlanacak. Şeffaf devlet, şeffaf ekonomi devri başla-

cak ve devlet ekonomiden elini çekecek. Çiller'in KİT'leri tekelci burjuvaziye altın tepsiyle sunmakla kalmayıp, seyyar satıcıları andırıncasına, yanında eşantiyon da vereceği anlaşılıyor. Karsız olduğundan dolayı kapatılabilecek, rehabilite edilecek KİT'lerin satın alına daha çok kır getirilmesinden başka bir anlam yok. Cazip olmayanların kapatılması ise tekelci burjuvazinin daha çok kır etmesi için her yolun deneneceğini gösteriyor.

Enflasyon-gelir dağılımı: Bu konuda ise, enflasyon iki yıl içinde tek rakamlı bir düzeye indirilecek, gelir dağılımı düzeltilcek, üretim seferberliği sayesinde de istihdam her yıl % 8-10 oranında artırılabilecek. Enflasyon % 70'lerde seyrederken, bu oranı % 35'e indireceği dedikten sonra, enflasyonun bilgini okumaya devam ettiği aklımıza geldi ki, bu sözlerin "baba'nın kötü bir kopyasından ibaret olduğunu söylemekten başka, ancak yalandır" hatırlatılır" diyoruz.

Çalışma hayatı: İşçi, işveren, çiftçi ve esnaf gibi kesimler arasında diyalog sağlanacak, toplumsal uzlaşma konseyi kurulacak,

devlet ekonomiden elini çekenler, işçinin karşısına sadece işveren durumunda kalmaktan kurtulacak." UDİDEM'de böyle deniyor. Uzlaşma konseylerinin ne anlama geldiğini biliyoruz. Uzlaşmanın, tekelci burjuvazinin daha çok kır etmesi anlamına geldiğini de... Çiller anlaşılın bunu da yeterli görmüyor ki, işveren karşısına göstermek olarak da olsa, var olan devlet düzenlemelerini yani yasaları da ortadan kaldırmayı hedefliyor.

Tarım: Tarım konusunda ifade edilenler 30 milyona yakın tarım emekçisinin kelesine balta vurmakla eke değeri. Subvansiyon ve tarım ürünlerinin pazarlanmasında "dünya ne uyguluyorsa Türkiye de onu uygulayacak" diyerek, tarla-iracat zinciri kucakçılığı söyleyen Çiller, aslında şimdiye kadar verdiği subvansiyonları da kasacağı demek istiyor. Tarla-iracat zinciri iddiasına ise "palavra, palavra, palavra" demekten başka bir şey kalmıyor.

Çiller'in de Başbakanlık koğuza oturur oturmaz, tımar sipahisi gibi züğürtlecek eksi defterleri yoklayacağı açıktır. UDİDEM, emekçi sınıflar için nasil olsa "ağ ölmeye sadece benzeri sarı" demek-ten öte bir anlam taşıyor. Tıpkı kendinden öncekilerin yapmak zorunda kaldığı gibi, eninde sonunda bu diyardan çekip gitmek zorunda kalacağını biliyor.

Asgari ücret masalları

TELEVİZYON
3 AYLIK MAAS

ÇAMAŞIR MAKİNESİ
3 AYLIK MAAS

EV KIRASI
1 AYLIK MAAS

ARABA
80 AYLIK MAAS

tıklan değerlendirilme 2,5 milyon TL rakamına en fazla 100 bin lira daha ilave edilebileceğini söyleyerek, bizim bulduğumuz rakam, bugünkü koşullar için yeterlidir, iyidir dedi. Komisyonun saptadığı rakam kesinleşirse, 1990'da 414 bin TL, 1991'de 801 bin TL, 1992'de 1 milyon 449 bin TL olan asgari ücretin sadece yaklaşık 1 milyon TL'lik bir zam yapılması olacaktı.

Bugün 4 kişilik bir ailenin asgari giderlerinin yaklaşık 10 milyon civarı

Asgari Ücret tespit komisyonu asgari ücreti belirleme çalışmalarını sürdürürken, Devlet Planlama Teşkilatı ve Hazine Müsteşarlığı "2,5 milyon" lirayı uygun gördü. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ise, bu rakama bile soğuk baktığını açıkladı.

Bizim rakamımız iyidir. Asgari Ücret tespit komisyonunda bulunan DPT ve Hazine yetkilileri, yap-

rına ulaştığı bir ortamda, hala asgari ücrette 100 bin lira zam yapmanın hesabını yapan bir iktidar, gördüğü leşeyi soldiran kuzudundan farkındır.

Bu olan bitene rağmen, hala utanmazca "Asgari ücretlinin vergi yükünü azaltacağız" diyen Çiller'i, Maliye ve Gümrük Bakanı yalanlıyor. "Böyle olur- sa 15 trilyon lira vergi kaybına uğrarsanız demesi, bunun yapılamayacağını açıklıkla ortaya koyuyor.

Koç'un cebinde 25 trilyon lira var

Amerika'da yayınlanan Fortune dergisinin yaptığı, serveti 2 milyar doların (yaklaşık 20 trilyon lira) üzerinde bulunan dünyanın en zengin adamları araştırmasında Vehbi Koç 83. sırada yer aldı. Yine bu araştırmada, Koç'un sadece kişisel servetinin 25 trilyon lira olduğu açıklandı.

Asgari ücret 100 bin lira zam yapalım mı, yapmayalım mı tartışması yapanların dikkatine...

mini yorum

Bir rakam, dört sonuç

İstanbul Ticaret Odası'nın hazırlayıp yayınladığı rakamlara göre, 1993 Mayıs'ındaki tüketici fiyat artışı: % 50'yi, toptan eşya fiyatlarındaki yükseliş ise % 4'ü solluyor.

□ Bir ülkenin üretimi tüketiminin, ihracatı ithalatından ve milli geliri giderlerinden daha noksanı...

□ O ülkenin bütçesi de devlet işletmeleri de büyük oranda açık veriyorsa...

□ Üstelik iç borç da, dış borç da, emisyona da büyük bir tempoyla artıyorsa...

□ Elbette enflasyon tırmanır ve

girdilerle çıktılar arasındaki olumsuz fark, vergilerin en adaletsiz olan karşılığıyla parayla kapatılma- ya çalışılır.

ler. Darbe Apo'da somulanın "O yan-
nızdayken korkusuzca yürü istediğin ye-
re, hiçbir zaman yalnız kalmazsın. Takl
peşine, ş gözlemlerin korkuyu, seni ölü-
me gülerək götürsün" sözlerindeki gü-
ven, bağlılık, hiçbir kuykuya sans tanı-
mayan birbirene tutuklu, bağışlık, sağlam
ışkilere de indirilmiştir. Ölümlü Orucu di-
zenişlerinin yarattığı hayranlık verici
güzelliklerin yanında, darbe şaşırtıcı yö-
nadağlık-ışkililerin parampaça eden bir
çirkinliğin ifadesidir. Yoksa hiç kimse
boyasıla bir çirkinliğe bürünmeye göze al-
mazdı.

Darbəcilerde Ölümlü Orucu'ndaki birbi-
ne olan bağlılığın, eylem sırasındaki bir
iki günlük ayrılığın yarattığı acı ve hasre-

veyadaşını altı etmek için kompolar kuru-
labılır. Bugün darbəcilerin yaptığı bu-
dur. Yıttıkları, lekeledikleri Ölümlü Orucu
sırağında yaşanan yoldaşça ışıqların
büyük güçtür.

Arta sonuğ değirmenidir. Yoldaşlık
ışkillerini, Ölümlü Orucu'ndaki gibi sürü-
renlerin çirkinliğe dağılı, güzelliğe sahip
çıkımlarıdır. Darbenin mahkum edilişi
Ölümlü Orucu'nda ölümlü güç vefatın,
yoldaşça bağlılığın, önderliğin etrafında
kenetlenmenin en somut ifadesidir.

**Ölümlü Orucu'nun Yarattığı
Değerleri Savunuyoruz**
Bugün yoldaşlık ışıqlarını ne kadar
tahrir edilmeye çalışılırsa çalışılırsa, artik

ÖLÜMLÜ ORUCU

tin, birbirine olan sevgi ve saygının zer-
riye yaktır.

"Ayak sesleri ambulansı sarıyıyor.
Kasıp acılıyor. Yarı baygın bir durumda
Ş... Ötün yanına getiriliyor. Ş... yaşı-
yor... Büyük bir sevinç, sevgi ve coşku
yumağı. Yoldaş özlemi nihayet sona er-
iyor. Bu az yaşanır tolu görülmeye de-
ğer. O gözlerdeki gülümseme, bir an ya-
sıncıların tüm acılarını pazehtir. Ne ka-
dar da özlemleştikleri birbirlerini! O ayrılığın
acısını ancak böyle bir kavuşma göde-
bilir. Varsın ölümlü ayrılan sonra bu ka-
vusmadan sonra..." (Dreniş Ölümlü ve
Yaşam 2. Baskı say:179)

Darbe aynı zamanda bu güzelliğe
ışkililerin kasıllı atılmasıdır.

Eğer farklı kaygılar taşınıyorsa, mü-
cadeleye, geleceğe ve her şeye olan in-
anç zayıfladysa ya da kayboldysa,
geçmişte ne yaparsanız yaparsanız bir
girdi silinip götü ve kendisi için büyük
kaygılar duyan, adeta üzerine tıfreyen

ışten geçmiştir. Ölümlü Orucu'nun tutuş-
turduğu meşale ılımezin dört bir yanın-
da büyüyecek, gelecekte yeni yeni örnek-
lere beslenmiştir. "Yoldaşların çok
güzel" diyen Sabolar, yoldaşlarını kur-
tarmak için riskleri göze alan Halli
Ertaylar, Penhan Demirel'er, ölümlü ya-
ra aldığı halde, kendisini kurtarmaya ge-
len yoldaşına "Gelme, sen halkımıza za-
lamazsın, beni bırak" diyen Harnaylar, ya-
rallı yoldaşı Ferda Övelekler kurtarmak
için geri dönüp, onu bir süre taşıyarak,
acı Şadan Engel ve önder yoldaşı Sinan
Kuku'lu kurtarmak için ıste mahkumla-
yan Anıl Öngeller ve daha niceleri yolda-
şlığın gerçek değeri ni bizlere arma-
ğan ettiler.

Devrim yürüyüşümüzde bu değer,
sözle taşıyacak denli gelişip büyü-
yecektir. Bilincimiz, geleneklerimiz, in-
ancımız, değerlerimiz ve her şeyimiz bu-
nun garantisidir. ①

16 HAZİRAN, ANKARA

lerimiz ölümsüzdür. Devrim yürüyüşümüz
sürüyor. Haklıyız kazanacağız" denildi.

**Ölümlü Orucu Anımlarına
Tahammül Edemediler**
14 Haziran günü Haydar Bağbaşı'nı
Silivrikapı'daki mezarın ziyaret edildi. An-
madan önce resmi-sivil polisler mezarlığı
kapatmışlardı. Bir süre Haydar'ın meza-
rına oturarak anma için gelenleri korkut-
maya çalıştılar ama başarlı olmadılar.
Mezarın başına getirilen resimleri alı-
ştıran sonra, saygı duruşunda bulunuldu
ve Ölümlü Orucu direnişinin anlamı konuş-
malar yapıldı. Çeşitli konuşma, marş ve tür-
küler söylendikten sonra anı kilerden an-
maya son verildi. Anımaye başta ÖZ-
GÜR-DE'li aileler olmak üzere çeşitli
kitle örgütlerinden insanlar katıldı.

Aynı gün Hasan Talcin'in mezarının
bulunduğu Güngören Mezarlığı'na anma
günlerinde polis tarafından gözetilme
alındı. Aralarında muhabirlerimizden Tür-
kan Balaban ve Halkın Gözü muhabiri
Rıza Boran'ın da bulunduğ 25 kişi götü-
rülürken Toztoparan Karakol'u da
marşlarla, türkülerle, şehitlikmiş andılar.
Bir gün sonra da serbest bırakıldılar.
İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakül-
tesinde de İYÖ-DE'li öğrenciler 14 Haz-
iran günü Ölümlü Orucu şehitleri anısına
bir pankart astılar.

**"Ölümlü Orucu Şehitlerinin Yağdı-
Ateşi Alanlara Tasıyıyoruz"**
Ankara (Mücadele) - Ölümlü Orucu şehit-
leri AYO-DE'lerin tarafından 16 Hazir-
an'da H.Ü. Baytepe Kampüsü'nde yapı-

Ölümlü Orucundan kesitler

12 Eylül cuntası keşmekeşi devri-
mci tutarsızca teslim alabilmek için çok
yollar denedi. Birçok cezaevinde de başa-
rı oldu. Ama bir türlü İstanbul cezaevi-
sini istisna edilemedi. O yüzden 1984'te en büyük saldırısını gerçekle-
ştirdi ve tek ilk ölümseyi (TTE) devrim-
ci karşıtı karşıtı teslim alması aracı olarak
çıkardı.

"Direnme, Türkiye halkının evlatları-
nın hiçbir koşulda teslim alınamayacağı-
nın göstergesi, insanlık ve siyasi onuru
korumak için gereklidir. (...) Bedeli ne
kadar ağır olursa olsun, direniş geleceği
yok edilmemesi, geliştirilmesi ve millitaz-
ım teslimiyet politikasına karşı dala
dalga yayılarak kitlelere ulaşmalıdır."

Siyasi tutarsızlık hakkının tamması,
infaz yassısında tutuklu ve hükümlülerle
keşmekeşler yapılması, her türlü le-
kenes-bak ve yaptırma son verilmesi,
TTE uygulamasının kaldırılması, savun-
ma hakkı önderdeki engellerin kaldırılma-
sı ve sosyal yasamı kopullarının iyileştiril-
mesi ana başlıklar arasında, 11 Nisan
günü Metris'teki teritit koşuşu açık grevine
başladı.

Direnme kime destekleri saymazsak
Devrimci Sol ve TIKB tutarsızlıklarında
başka hiçbir siyasi anlayıştan kime kati-
madı. Sadece herhangi bir anlayış şaşıp
olmayan birçok insan duyarlılık gösterip
direnç kiledi yer aldı.

12 Nisan gününü Metris kitesini diren-
işle başladı. 13 Nisan günü ise Sağmacılar
Cezası direnişin kinyeydi.

Dirençlerin Metris'te tamamen teritit
edilmiş, direniş kırma çabaları alabildi-
ğide şiddetlendi.

Metris kitesini 27 gün açık grevine bi-
raktı. Aslında programında 30 gün olma-
sına karşın, Metris'in özgün durumu bu
noktada programı aksattı. Sağmacılar
ise 30 güne kadar kitesini devam etti.

Her iki cezaevinde kitesel barakuda-
nan sonra yaklaşık 150 kişilik gönüllüler-
den oluşan direnişler için 45 güne ulaşan
açık grevine sürüldürüldü. Bir süredir
sonra Ölümlü Orucu programı başladı.
Ölümlü Orucu'na başlanan birinci ekle-
ti 14 Devrimci Sol tutarsızlık, kaç tane de
TIKBI tutarsızlıklarını, kime ekip-

lan bir forumla anıldı. Yoldaşlar bir saat
süren forum boyunca jandarmada müdahale
etme cesaretini bulamadı, seyretnmekle
yetindi. Forum olayış sona erdi.

Ankara'da 15 Haziran günü 50. Yı-
lisesi, Atatürk Anadolu Lisesi, Kıyma Meslek
Lisesi, Yayı Meslek Lisesi, Mimar Kesk Lisesi,
Gazi Lisesi, Ankara Lisesi ve
Çankaya Lisesi'nde afişlemeler yapıldı.

**"Ölümlü Orucu Şehitleri
Onurumuzdur"**
Zonguldak (Mücadele) - Devrimci Sol
Güçler, bir kır gezisi düzenlediler. 13 Hazir-
an günü 57 kişilik katılımla Bolu Yedi
Göller Parkı'nda buluştu. Ölümlü Orucu
şehitlerinin resimleri ile donanmış pankart
herkesin işisini çekiyordu. Pankart
asıldıktan sonra indirilmemesi isteyen ve
içki olduğu söylenilen aile polis (daha sonra
anlaşıldı) kilitlerin tetik karşısında bir kır
çıkıldıkten itibaren toplanmış toplama-
ma blicim" diyerek tehdit edince, buna
dayanmayan bir ana sofradağ bacağı
kaptığı gibi polisin üstüne yürüdü. Olay
yerinden ayrılan faaliyet polisi bu kez de or-
man görevlilerine "pankartı" ibhar etti.
Gelen memurlar ise ikna oldu döndüler.

64 sayı 11/2 olarak belirlendi.
te, bu gün Abdullah Meral şehit olurken,
14 Haziran 1984'te, gün Haydar Bağba-
şı ve M.Faht Öktülmüş şehit düştü.
Hasan Talcin ise 73. gün şehit oldu.

Direnş sonuğ talepleri anlamında çok
büyük kutsallık taşıyan, edememesine
karşın, yaratılan siyasi sonuçları itibarı-
yla yeterli görülüp, 75. gün de bitirildi.
Ancak Ölümlü Orucu'nun sonu kazanma-
ları zaman içinde ortaya çıktı. Ve 1987 y-
lında birçok kazaallı yasamı kövrimci tutarsız-
lar bir anlamda sosyal devrimci ilan-
ıldırıldı.

"Biz indığımızı yaşama geçirdik...
Çünkü bugün artık Türkiye devrimci ha-
bakette mal olan açık direniş ve Ölümlü
Orucu gibi mücadele biçimleri var..."

TTE ZORUNLUĞU KALKIYOR

Bugün saygı duruşu TTE'yi zorunlu-
luktan çıkarp, teritit hale getirecek bir
düzenleme geçirilince.

Ölümlü Orucu'ya bağlayan TTE'ye
karşı direniş daha sonrakı süreçte dev-
rimci tutarsızlıklara çok salmış, bir bilince
ulmuş ve birçok kez TTE direnişleri ya-
pılmış. Öyle ki, ilk zamanlar TTE'yi sa-
vunan ya da hiçbir itirazı olmayan birçok
adam, "solcu" giderik TTE'ye karşı ol-
dukları şeytilleriyolar. Bu düşüncede değışi-
mini direnişin gücünü gösteriyordu.

TTE süreci kérésinde iyice teşkil ol-
muş. Neredeyse hiçbir iktidar doğru-
da savunuyorduk. Kaldı ki, tüm ceza-
evlerinde filak olarak hiçbir tutarsızlık
gizmiyor, TTE kağıt üzerinde bir zorunlu-
luktan duruyordu. Artık göstermelik bir
korkutma aracıydı.

Bu noktadan sonra hiçbir yere, hiçbir
biçimde bu ölümseyi gidiremeyeceğini
bilien iktidar, kağıt üzerindeki zorunlu-
luka da kaldırarak işitti. Ama bu sand-
masın ki, iktidardan bir jesti, bir iy niyeti-
di. Böyle bir düşüncede yayılmışın büyü-
dü ki, bu bugüne kadar yaşanan diren-
işleri kütlemesek, Ölümlü Orucu gibi bir
güç göstermek demektir. Ama ne düşü-
nülürse düşünülse, bugün ortaya çıkan
bu durum Ölümlü Orucu başına öze-
re, direnişlerin yarattığı sonuçtır. Bunun
başka bir açıklaması olmaz. ②

Ölümlü Orucu şehitleri için saygı du-
ruşunda bulunuldu, sloganlar atıldı, şiirler
okundu ve "Direnş Ölümlü ve Yaşam" adlı
bir oyun sergilendi. Bu etkinlikler sonrası
süreci konu alan söyleşiler yapıldı.

**Gaziantep'te Ölümlü Orucu
Şehitleri Anıldı**
13 Haziran Pazar günü Ölümlü Orucu
şehitlerinin anma ve demokratik işe mü-
cadelesini konu alan piknik düzenlendi.
Yaklaşık 45 kişilik katılımlı piknikte
DLMKİ öğrenciler tarafından "Yaşasın
Demokratik İşe Mücadelemiz, Haklıyız
Kazanacağız-DLMKİ" imzalı pankart asıl-
dı. Anma, Ölümlü Orucu şehitleri ve tüm
devrim şehitleri anısına saygı duruşu ile
başladı. Ölümlü Orucu şehitlerinin hayatını
ve cezaevlerindeki direniş anlatan ko-
nuşmalarından ardından şiirler okundu, tür-
küler söylendi halaylar çekildi. Piknik
devrimci hareketi için anımlar dala
getirilerik "Bizler 12 Temmuz'da, 17
Nisan'da Derim'dağımızda umrdu
büyüyenler. Hiçbir güç bunu engelle-
meyecek." denildi. DLMKİ öğrenciler
Haklıyız Kazanacağız, Cesaret ve DEV-
GENÇ marşlarıyla pikniği bitirdiler. ③

Kıbrıs'ta emperyalist çözüme doğru

Son perdede maskeler düşüyor

1 Haziran'da Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri ve Güvenlik Konseyi'nin "Ya tümden kabul ya tümden red" koşuluyla sunduğu mini paket Kıbrıs üzerindeki çıkar çatışmalarını ilye açığa çıkardı. Denktaş paketi reddettiğini, görüşmelere gitmeyeceğini açıkladı. Özal "Maras'ı verelim" dediğinde ortaltığı ayağa kaldıran DYP ve SHP ise bugün Denktaş'ın "paketi kabul et, Maras'ı ver" diyorlar. Masada emperyalist çözüm var. Denktaş da sonunda görüşmelere gitme kararı aldı.

Emperyalist Haydutluk Çözümünü Dayıyor

Emperyalizm artık "çözüm" diyor. Tarafarın arktı emperyalist çözüme ayakbağı olmaları, Birleşmiş Milletler koridorlarında Güvenlik Konseyi'nin ayağı altında daha fazla dolanmalarını istemiyor. Gal'nin Güvenlik Konseyi'nin onaylaya sunduğu son paket bir "ultratam" özelliği taşıyor. Ve taraflara "Ya öldüğü gibi kabul ya da tümüyle red"demeleri kosaıyla sunuluyor. Görülyür ki emperyalist enfendler "Dünya barış", "diyalog içinde çözüm" deyişlerini rahattıkla bir anda bir kenara bırakabiliyorlar.

İktidarı Başladıkları Yerde "Vastler" Biliyor

DYP-SHP iktidarının sunulan çözüme eyleyecek bir şey yok. Politikasını Denktaş'a "evet" dedirtek üzerine oturtuyor. Türkiye'deki iktidarı Denktaş'a "evet" demesini önderdiği paketle "Maras'ın verilemez" diyor.

Birkaç yıl önce Özal "Maras'ı verelim" dediğinde muhalefetli DYP ve SHP "Türk askerinin kanyla sulanmış ve vatan toprağı" için ayağa kalkmış. Bugün Denktaş'a "ver" diyorlar. Türkiye'deki düzen partilerinin ve politikacılarının iki yüzlü bir kez daha açığıyor. Düzen partilerinin muhalefetti yüzleriyle iktidardaki yüzleri birbirini tutmuyor. Aslında partilerin politikası yok Türkiye'de; devlet politikası var. Bu politika ise içte baskı ve terör, dışta emperyalizme bakışlılığı üzerine oturuyor; en farkli gününler bile sonuğa bu politikanın uzantısı olmaktan öteye geçmiyor.

Kıbrıs Sorununun Tarihinde

İlk Defa "Temel Uzmanmazlık"

Emperyalist çözümün devyatılması ve kaşayışın iktidarının Denktaş'a bu doğrultuda baskı yapması, Türkiye'de bafda "Kıbrıs meselesinin tarihinde ilk defa bir temel uyumsuzluk çıkmış" olarak nitelenen gelişmelere yol açtı.

Denktaş Ankara'ya son ziyaretiinde daha havalanına iner inmez "mini paket" kabul etmediğini ve 14 Haziran'da New York'a görüşmelere gitmeyeceğini açıkladı. Hükümetten, burjuva basından "Davanan 20 yıllık savunucusu" Denktaş'a eleştiri yağmaya başladı.

Gerçekte çatışan, çelişen yine Kıbrıs'taki ekonomik çıkarlar.

Maras'ın verilmesine karşı çıkırlar "Kurtuluş veremeye bağı ise niye aldık ki? Askeri masraflar kısılacak, yeni krediler sağlanacak, baki menfaat çarkları dönecek gibi Kıbrıs Türkü mü harcancak?" diye yazarlar, Maras'ın verilmesi gerekliğini savunup Denktaş'ı eleştirirler

de sunulan söylüyordu: "Kıbrıs'ta bugünkü statüko devamı olduğu için böyle düşünenler var."

Maras: Vatan mı, Menfaat mi? Evet çatışmanın ödasında iki tarafın da kullandığı bu sözcük var; "menfaat". Türkiye'deki holdinglerin Kıbrıs'ta yatırımları, hesapları var. Kıbrıs'ta oluşan "yerli" burjuvazinin çıkarları var. Asil Nadir'ler var... Rollerin açık oynadığı, çıkarların açık çatıştığı yerde Maras üzerine "vatan-millet" edebiyatı prim yapıyor.

Sarı Kohen Milliyet'teki köşesinde şöyle yazıyor örneğin: "Maras kartını artık oynamalısız (kartı oynamak Maras'ı vermek oluyor) çarklarında venilerinin yeterli olup olmadığı tartışılabilir."

"Usta taktikçileri"ni bu son gelişmelerde Ankara'ya çarkı uygulamakla suçlanan Denktaş için bir başka köşe yazarı sunları söylüyor: "Ankara'daki bögkutan yararlanımla kalikan ve Kıbrıs sorununu çözümlenmemeye endekslemeye çalışan Rauf Denktaş, Çiller'in başını ağrıtabilir."

İçlerinde en açığı (!) kuşkusuz yine Denktaş: "İsteklenniz kabul edilmezse anlaşma olmaz dedi. İsteklenniz kabul edilmediğini biliyoruz." (15 Haziran Hürriyet) Kıbrıs burjuvazisi talanını sürdürmek için statüko dan yeni çözümsüzlükten yana.

Masada Çözüm Yok

Kuşkusuz ortada "çözüm" diye dolatılrlan paketlerin de gerçek anlamda çözüm olma nitelikleri yok. Çünkü tarafların etrafında dikkatli masa emperyalizmin masası. Ancak haklar adına bir çözümün, alternatifin ortaya konulmadığı yerde elbette emperyalistlerin çözümü tartışılacak ve kabul edilecektir. B.Gal'nin sunduğu son "federasyon" önerilerinde on yıllardır bir arada yaşayamaz hale getirilen adadaki ilk halin "zonu"na gçler" bir araya getirilmesi öneriliyor. Kuşkusuz emperyalizm yeni Yugoslavya'lardan, Bosna-Hersek'lerden,

DENKTAS, KLERİDES; Son söz onlara düşüyor.

Azerbaycan'lardan rahatsızlık duymayacak, tersine bu yine emperyalizme yeni manevra alanları açacaktır.

Hem DYP-SHP iktidarının hem Denktaş'ın kamuoyu karşısına zevahiri kurtarma manevralarından sonra Denktaş "görülmelere katılma" kararı aldı. Denktaş, New York'a gidecek. Maras kedi deyişleriyle "satılmıştır". Tarafların bu "satış" işlemlerin imzalamakta nazlanmaları sonucu değiştiğimeyecektir.

Somali'de de emperyalist katliam

ABD'nin Somali halkına vaat ettiği huzur ve barış açıcı niyayet meylelerini veriyor. Çokuluslu Birleşmiş Milletler gücünün namusunu, Somali halkına da ateş kusuyor.

Son günlerde elialtı çatışma boyutuna varan gelişmeler, özellikle günlerde cenerai ABD'de bağı kuvvetlerle Pakistanlı askerler arasında çıkan çatışmaya alevlendi. Bundan sonrası "yerli" burjuva basında "intikam" mangentileri verildi:

"Somal'de intikam operasyonu"

"BM intikamı acı aldı"

"Usleri halkı parmağı gibi altı..."

"Intikam" gerekçeden de acıydı. Başını ABD ve Pakistan birliklerinin çektiği BM güçleri, Mogadishu'da Somalili General Aidid'in kontrol altında tuttuğu bölgeleri karadan ve havadan harabeyle çevirdikten sonra, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğ Somalililerin kurgu yağmuruna tuttu. Halk, "Kahrolsun ABD", "Birleşmiş Milletler Delo!" sloganlarını haykırıyordu. Katliamlar bilasanı tam olarak belli değildi. Ama üzerine ateş açılıyor, tek suçları ABD başına kara çarkı kend iktidarelini ortaya koyan silahlı halktır.

Cobra ve Super Cobra helikopterleri... AC 130 saldırdı uçakları... 130 mm'lik top lar... Somal'de halkı kırmak için bunlar kullandılıyor. 4200'ü ABD'li, geri kalanı Türkiye, Pakistan, Fas, Mısır, Hindistan gibi sömürgelelerden ve diğer emperyalist güçlerden toplanmış (gidimlik) 18.340 BM "barış" gücü askeri, bu makinelerin başında halka öldürme kumandaklı. Somal'deki BM gücüne komutanlık eden General Çevik Bir de bu konuda "üzzerine düşen" yapıyor.

Silahlı halkın üzerine, kadın-çocuk dilermeden ateş açılmasını, ABD'nin uluslararası gücü BM, Somal'de barışı sağlamanın bir gereği olarak açıklanmaktadır. Somal'de emperyalist katliamların adı barış ve huzur getirmek olmuştur.

Önünde sosyalist sistem gibi bir engel kalmayın ABD'nin ve diğer emperyalist güçlerin, sömürge güçlerini jandarmalar gibi kullanarak halkları yeni dünya düze-

ninin boyunduruğuna sokmaya çalışmaları alkışlanıyor. Öyle ki, BM "Barış" Gücünün benimsediği tek savaş hukuku, teslim almadığını vurmaktır. Öldür kente döngün Mogadishu'da yaşarlara bu nun en çarpıcı örneğidir. Somal'de huzur ve barış operasyonu alkış tutan Hürriyet gazetesinin ballandır ballandır antlattığı gibi, "BM, kaçmaya yeltenen celeri, vurmaya kararlıdır." (Hürriyet, 13 Haziran 1993) Ülkemizde faşizmin katliamlarını ve terörüni alkışlayanlar için arktı yapılacak en hayırlı iş, emperyalizmin yeni dünya düzeninin katliamlarını alkışlamak olacaktır. Ağababaları emperyalist medyalarla ters düşmeye kalkmak, Hürriyet ve diğer burjuva basının ne hadline...

Mehmetçik'in Görevi Emperyalistlerin İç Ölime Değildir

Somal'deki "umut operasyonu", BM'nin 1951'de Kore'den sonra en büyük askeri yığınak yaptığı ikinci operasyondur. Türkiye ilgisiydi, hem birincisine, hem de kincisine filan katılmakla kıvanç duyabilir. Ama onun hesabını yapmadığı şey, çatışmalar giddetlendiğe doküman hesabını halka nasıl vereceğidir.

Şimdiden emperyalist güçlerle Somal halkı arasındaki çelişki açık çatışmaya dönüştü ve öyle görünüyor ki, bu çatışma daha da giddetlenecek. Bunun sonucu, ana-baba ocasının binlerce kilometre uzakta, hem de emperyalizmin doküman kanlar üzerinde kurduğu imparatorluk daha da güçlensin diye toprağı düşen "mehmetçik" olacaktır.

Burjuvazi için emperyalizme yararlanmaktan ve rüştünü ispat etmekten daha önemli ne olabilir? Yaralıları çarkı, ölüleri gçit ilan edip törenler düzenleyip madalyalar dağıtmakla, ailelerine birkaç kurşun masaf bağlamakla kendisini kurtarabilir ve emperyalizmin övgü almakla övünebilir.

Somal halkı emperyalistleri topraklarında görmek istemiyor, sorunlarını ancak kendisinin çözölebileceğini biliyor ve bunun için de direniyor. Emperyalizm ise Somal'de sömürüsü için kendi "barış ve huzur" ortamını sağlamakta inatla ısrar ediyor; tankıyla-topuyla, Cobra'yı ve Super Cobra'yı halkla ölmü yağdırıyor. Böyle bir durumda, hem de Clinton'ın satır aralındaki güvlerine nail olmuştur burjuvazi için değıl binlerce, milyonlarca mehmetçik ölmü; ne önemli olacaktır.

Somali halkı, çokuluslu emperyalist güçlere karşı direniyor.

Beykoz Deri işçilerinden işverene protesto

Sümerbank uzun süredir özelleştirilmesi düşünlendi, tekeli sermayeye bir an önce peşkeş çekilmeye çalışılan KİT'lerden biri. '93 Şubat'ında KOİ (Kamu Ortaklığı İdaresi)'ne devredilen Sümerbank, daha sonra KOİ'nin yetkisi ile Sümerbank Holding A.Ş.'ye devredildi. Ancak özelleştirme tam anlamıyla hayata geçirilmedi. Bu süre içinde Sümerbank siyasi kadrolar tarafından yönetildi. Sümerbank'ın özelleştirilmesi süreci gündemde o kadar güncel hale geldi ki, başbakanlık seçimleri öncesi başbakan olmak için adaylığını koyanların ilk yapacakları işler listesinde yer aldı.

Sümerbank'a bağlı deri işkolunda işçilere maaşları, avansı ve ikramiyeleri ile 8 aylık toplu sözleşme farkları ödenmedi. Bunun üzerine eylem kararı alan işçiler, 10 Haziran'da fabrikadan Beykoz Postanesine kadar yürüyerek Beykozbağcı ve Sümerbank Holding A.Ş. Genel Müdürü Doğan Çelikkale'ye telgraf çekerek haklarının verilmesini protesto ettiler. İşçiler postaneye kadar alkışlar, topatna, döngü ile "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganlarıyla yürüdüler. 1000'i aşkın işçinin katıldığı yürüyüş sırasında, bölgede bütün dükkanlar alçık ve duyuları olan çevre halkı zaman zaman alkışlayarak işçilere destek verdi.

Fabrika bahçesinde yapılan basın toplantısında, Deri-İş Beykoz Şube Başkanı Salih Kırtozan "Beykoz Kundra Fabrikası'nı kapatamayacaklar ve sata-

mayacaklar." dedi.

Aynı gün Van'da müesses müdürüne işyeri sıyah çekilen kuyan işçiler, Çanakkale'de basın toplantısı yaparak, Tercan'da ise fabrika içerisinde kalıp iş bira- kararak alacaklarını istediler.

Beykoz Deri ve Kundra işçileri, alacaklarının ödenmesini üzerine, 16 Haziran günü saat 08.00'de işyeri müdüreyine işgal ettiler. İşçiler alacakları ödeninceye kadar işyeri müdüreyini terk etmeyeceklerini açıkladılar.

Beykoz Deri ve Kundra Fabrikası bölgedeki 3 büyük fabrikadan biri. Paşabağcı Şişe Çam, Tekel, Beykoz Kundra bölge halkının başlıca ekmek kaplarını... Her alleden bir veya birkaç işçi mutlakla bu üç fabrikadan birinde çalışıyor.

BEYKÖZ DERİ İŞÇİLERİ
Haklarını almak için mücadeleyi yükseltmenin bilindindeler.

Beykoz Deri ve Kundra Fabrikası'nda bugün 1320 işçi çalışıyor. Fabrika'daki işçi sayısı 1966 yılında 2800 iken, 1980'den bu yana herhangisi bir kıymı yavaş yavaş da emekçi olanlara, istifa edenler ve askere gidenlerle bu sayı 1320'ye düştü. Bu süre içinde fabrikaya eleman alınmadı.

Fabrika son yıllarda bilimsel olarak zararda gösteriliyor. Beykoz Kundra, eleman yetersizliği nedeniyle tam kapasiteyle çalışmaya da kâra geçiyor. Fabrika gelinlini çeşitli deneme, lojman vb. giderlere aktarılmış fabrikayı zararda gösteriyor. Bu olanaklardan işçiler yararlanamıyor.

1980 yılında 25 trilyon lira kâr eden Deri Kundra Fabrikası'na bugün "devletin sırtında kambur" olarak bakılması ve

zarar ediyor gösterilmesi iktidarı oyundan başka bir şey değil. Amaç daha rahat ve tepki almamak özelleştirmek. Fabrika'da 1985 yılından beri iş programı bakıldık işhahlerin ömü kesiliyor. Büyük ihaleler alınarak toplu üretim yapılmayı ve satış engelleniyor.

Beykoz Kundra Fabrikası satılırsa, deri bölümünün Tuzlaya, kundra bölümünün ise Hekere veya Çatalca'ya taşınması programlanıyor. Beykoz'un bu bölgelere uzak olması, işçilerin ise yıllardır bu bölgede oturmaları, fabrika taşındığında birçok işçinin işten ayrılmayı sonucuna getirecektir. Bu durumda iş Beykoz'da oturan her ale ekonomik olarak etkilenecektir.

Beykoz Kundra işçileri yanışabırlarıyla yapıldıkları ve destek vermedikleri Paşabağcı Şişe Çam'ın direnişini örnek almayı ve mücadeleyi yükseltmekle iktidarı hesaplarını boşa çıkarmalıdır. 9

Gölcük Tersanesi'nde eylem

Kocaeli (Mücadele)- Harb-İş Sendikası'na bağlı Gölcük Tersanesi'nde 4800 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri çıkmaza girdi.

27 Nisan '93 tarihinde başlayan görüşmelerde Harb-İş Sendikası ücret konusunda ilk 6 ay saat ücretine 10.000 TL ve %50 artış, ikinci, üçüncü ve dördüncü 6 ay için %40 zam istedi. Ancak işveren temsilcisi TÜHİS (Türkiye Hizmet Sendikası Kurum İşverenleri Sendikası) yetkilileri ücret belirlenme konusunda yetkilsiz olduklarını söyleyerek sözleşmenin önünü tıkladı. TÜHİS grev hakkı olmayan bir işkoluna olan Gölcük Tersanesi'nde sözleşmeyi Yüksek Hakem Kurulu'na çıkartarak bağlanmayı planlıyor. 27 Haziran'da bitirilmesi gereken sözleşmede ücret konusunda tikanıklık, demokratik ve sosyal haklar ile ilgili maddeler de yansdı.

Tüm bu olumsuzluklara protesto eden Gölcük Tersanesi işçileri 9 Haziran günü iş çıkışında fabrika önünde toplanarak "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız", "İşçiler El Ele Genel Grev" sloganlarıyla birlikte dans-zurna eşliğinde halaylar çektiler. Eyleme işçiler aileleri de destek verdiler. Yaklaşık 4 saat süren eylem daha sonra sendika binası önünde devam etti. Bir saat Bursa Karayolu'nu geçi tarafalı olarak trafik kapalı işçileri eylemlerini buradan sona erdirdiler.

Kendisiyle örgütümüzüz Harb-İş Sendikası Eğitim ve Teşkilatlandırma Sekreteri Hayati Al "İşveren işçileri askeri işgözü olmasından dolayı asker gibi görme işiyle ve işçileri ona göre davranmaya zorluyor. İşçilerimiz bu olaya ve sözleşmenin tıkanma aşamasına gelmesine bugün eylemlerle gereken cevap vermiştir. 1993 sözleşmeleri ile ilgili ilk kıvılcık yakıldı. Bundan sonra da dalga dalga yakılacaktır." dedi. 9

İşçiler Teksif sendika yöneticilerini istifaya çağırıyor

Adana (Mücadele)- Sümerbank Pamuklu Dokuma Sanayi'nde çalışan ve TEKSİF Sendikası'na üye olan 1200 işçi 9 ay önce imzalanan toplu iş sözleşmesi farklarını ve içinde kalan maaşlarını halen alamadılar. Haklarını almak için 18 ve 20 Mayıs'ta vardığı çıkışı fabrikada oturma eylemi yapan ve bunun sonucu maaşlarının bir kısmını alan işçiler, daha sonra sendikadan ve işveren "Düğer tüm haklarınıza Meyvân sonuna kadar alacaksınız" sözünü vermesi üzerine eylemlerine son vermişlerdi.

Mayıs'ın sonuna kadar toplu iş sözleşme farklarını ve maaşlarını almak bir yana, bayram ikramiyelerini bile alamayan işçiler 9 Haziran'da TEKSİF Sendikası'nı eylem kınılığıyla ve işlevsizlikle suçlayarak işgal ettiler.

07.00-15.00 vardığında çalışan 400 işçi iş çıkışında toplu halde sendikaya gelerek oturma eylemine başladılar. Sendikadan ciddi anlamda haklarını almak için girişimde bulunulmadığı takdirde oturma eylemini sürdürceklerini belirten işçiler "Sendika Başkanı Musa Uygun görevini yapamıyorsa istifa etsin. Biz de kendi başımıza çaresine bakalım" dediler. Bir süre sonra TEKSİF Yavuzlar Şube Sekreteri Mustafa İslî sendikaya gelmesi üzerine "Hangi yüzle sendikaya geldiniz", "Biz olayamak için mi geldiniz?" diyen ve "Satılmış Başkan Nerede?" şeklinde sloganlar atan işçiler daha sonra şube sekreterinin yakasına yapışarak hesap sorular. İşçilerde görevsizlik yaratarak eylem kınılığı yapan Mustafa İslî "Ben emelden gelen her şeyi yaptım ve yaporum. Başkan yapmıyorsa ondan bana ne." diyerek

AKSANTAŞ
İşçileri, toplu iş sözleşmesinden doğan ücret farklarını ve ikramiyelerini alamyorlar.

suçlarını örtbas etmeye çalıştı. Buna karşılık işçiler ise "Ne demek başkan, daha bana ne. Siz oraya oturmak için ve ya suçlarınıza birbiri'nin üstüne atmak için getirilmediniz. Bir şeyler yapmak için getirilmez" diyerek Mustafa İslî'yi istifaya çağırıyorlar.

Aynı gün bir süre önce Sümerbank'a satılan AKSANTAŞ Fabrikası'nda çalışan ve TEKSİF Sendikası'na üye işçiler toplu iş sözleşmesinden doğan farklarını ve ikramiyelerini alamadıkları için iş yerini terk etmeyecek oturma eylemine başladılar. TEKSİF Sendikası yöneticilerini istifaya çağırarak görevlerini yapmalarını isteyen işçiler, toplu iş sözleşmesinin 8 ay sürdüğünü ve 2 ay önce de anlaşmaya sonuclandığını, işçilerin her işçinin 15 milyon alacağı olduğunu söylediler.

Sümerbank ve AKSANTAŞ işçileri tarafından görevini yapamaması suçlarına istifaya çağırılan TEKSİF Sendikası Yavuzlar Şube Başkanı Musa Uygun ise daha sonra AKSANTAŞ'a galerele

Genel Müdür Münir Vatanserverle görüşmek zorunda kaldı. Görüşme sırasında işçilerin "tasdikli" yapmalarını isteyen Musa Uygun'dan bir saatte yakın haber alınmaması üzerine "Biz Buradayız, Başkan Nerede?", "Başkan Döner Koltukta. Biz Yerde" şeklinde sloganlar atarak başkanı dışarıya çıkması istendi. Başkan bu protesto üzerine dışarıya çıkarak işçilere, Ankara'ya telefon yaparak Sümerbank Genel Müdür Yardımcısı Hüseyin Kırma'la görüşüklerini, en geç 15 gün içerisinde tüm alacakların ödeneceğini açıkladı. İşçiler ise başkanı sözünü inanmayarak, AKSANTAŞ Genel Müdürü Münir Vatanserver'in tüm basının önünde gelecek sendika başkanını soyduklarıncı doğrulamaları istedi. Münir Vatanserver'in açıklamasından sonra işçiler 15 gün içerisinde paraları alınmadıkla talepleri sendikaya taşınmayacaklarını ve eylemlerini sürdürceklerini açıklayarak oturma eylemine son verdiler. 9

Adana (Mücadele)- Turbo Filtre Fabrikasından atılan işçiler, direnişlerini sürdürüyorlar. İşçilerin başlatıldığı süresiz açlık grevi, 40'li günleri aştı.

İşçilere Jandarma Saldırısı
İşçilerin kararlılığı, kamuoyunu, sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin yoğun desteği fabrika sahiplerini ürküttü. Jandarmayla yapılan işbirliği sonucu jandarma direnişçi işçilere saldırdı.

16 Haziran sabahı saat 04.20 sıralarında işçilerin kaldığı caddeyi süken jandarmalar, açlık grevindeki işçileri -ki bunlardan 4'ü için hayatı bir tehlike söz konusudur- o sırada caddeyi bulunan muhabirini Necati Önder'i ve ailelerini onların 23 kişiyi gözaltına aldı. Tartaklanarak,

Turbo Filtre işçilerinin direnişi sürüyor

küfür ve hakaretlerle gözaltına alınan 23 kişi Huzurkent Jandarma Karakolu'na götürüldüler. Saldırdan sonra açlık grevinin 36. gününde olan 4 işçi Tarsus Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Tedavi Kabul Etmeyen İşçiler Karakolda
Tarsus Devlet Hastanesi'ne kaldırılan işçiler, burada direnişi bırakmaktan doğrusunda bir baskıyla karşılaştılar. Ancak tedavi kabul etmeyen işçileri, direnişi bırakmayacaklarını belirtmeleri üzerine Tarsus Huzurkent Jandarma Karakolu'na

Direniş cadılarla da süzülse, gözaltına alınanlar Turbo Filtre işçileri, süresiz açlık grevleriyle direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

götürüldüler. Karakolda siyasi polis, jandarmaların baskı bölgeye yasal olmadığı halde işçileri dışlamak istedi. Jandarma buna izin vererek yasadışıdır meşrulaştırdı. İşçiler ise "İnsanlık Onuru İçin Yenecek" sloganıyla, keyfi gözaltına alınmalarını protesto ettiler.

Jandarmaların Saldırısı Protesto Edildi

16 Haziran günü Turbo Filtre işçileri arkadaşlarıyla yapılan saldırıyı kınayarak bir açıklama yaptılar. Açıklamalarında, "Buradan Turbo Filtre patronuna sesleniyoruz. Bu haklı hak alma direnişimizde hiçbir baskı, hiçbir saldırı bizi yıldıramayacaktır. Hakkımızı alana kadar direnişimizi kararlılıkla sürdüreceğiz. Ödememiz gereken bütün bedelleri göze aldık. Çünkü biz işçiyiz Haklıyız Kazanacağız" dediler.

Aynı gün EĞİT-SEN, TÜM MALİYE-SEN, TÜM SAĞLIK-SEN, TÜM BEL-SEN, DEMİRYOL-SEN ve TÜM SOSYAL-SEN'liler memurlar ortak bir basın açıklaması yaparak baskıların alınmasını bir an önce serbest bırakılmasını istedikler. Açıklamalarında Turbo Filtre işçilerinin haklı direnişlerini sonuna kadar destekleyeceklerini beliren memurlar tüm sendika ve DKÖ'leri özelleştirme ve taspo-larlamaya karşı mücadelede çağırıldılar.

DISK 6. Bölge Temsilciliği ve ona bağlı sendikalar da Turbo Filtre işçilerinin gözaltına alınmalarını protesto ettiler. Gözaltına alınmaları serbest bırakılmaları için her türlü eylemliyi gerçekleştireceklerini belirten DISK'liler "İşçi arkadaşlarımızın haklı demokratik istemlerinin bu

şekilde bastırılması ne işverenlere ne de işbirlikçilerine bir yarar getirmez. Biz DISK ve üyesi sendikalar olarak Turbo Filtre işçilerinin mücadelelerini sonuna kadar takipçisi olacağız" dediler.

Gözaltına Alınanlar Serbest Direnge Devam

Tarsus Huzurkent Jandarma Karakolu'nda gözaltına tutulan 23 kişi 16 Haziran günü Tarsus Cumhuriyet Savcılığı'na çıkarıldılar. 23 kişi de savcılığa serbest bırakıldı. Karakoldan savcılığa sloganlarla giden işçiler, savcılıktan baskıdan sonra Mersin İHD'ye gittiler. Bunun üzerine polis Mersin İHD'yi bastı. İHD'de bulunan kimlik kontrolünden geçiren polis, yasadışı bildiri bulunduğu gerekçesiyle İHD'yi kapattı. İşçiler şimdi direnişlerine Mersin Liman-İste devam ediyorlar. ②

İşçiler haklarını istiyor

Eskişehir'de Harb-İste bağın

2700 işçi toplu sözleşme görüşmelerinin

tıkanmasını protesto etmek için yürüdü.

İşçiler polisin engellemeye çalışılmasına

karşın yürüyüşlerine devam ettiler.

Eskişehir (Mücadele)- Harb-İste bağlı Hava İmval ve Onarım Fabrikası'nda çalışan 2700 kişi 11 Haziran'da, toplu sözleşmelerinin önünün tıkanmasını protesto etmek için servis araçlarını binmeyecek sendika binasına doğru yürüyüşe geçtiler.

Yaklaşık 5 km yürüyen işçiler Şeker Fabrikası'nın önüne geldiklerinde, Şeker-İste bağlı 600 işçi fabrikanın önünden "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İşçiyiz Güçlüyüz" sloganlarıyla korteje katedi. İşçilerin bu yürüyüşünden rahatsız olan polis korteji önünü kesti. İşçiler polisin bu tavirine eylemleriyle cevap verdiler. Polisin yürüyüşü engellemek için sendika başkanlarını tehdit eden işçi tarafından sloganlara karşılansınca, polis korteji önünden çekilmek zorunda kaldı. İşçilerin son atmadan ve yolun kenarından yürümelerini isteyen polis bunda da başarısız olamadı.

İşçiler şehrin merkezinde karşılayan kamu sendikaları başkanları ve bazı üyeler destek vererek "İşçi-Memur El

Ele Genel Greve" sloganını attılar. Çevredeki halk, işçilere alkışlarıyla destek verirken, öğrenciler işçilerin sloganlarına katılarak işçilerin yanında olduklarını gösterdiler.

Sendika önünde toplanan işçiler "İşçi Kıyımına Son" sloganını atarken, işçilerin hatlarını bir konuşma yapan Harb-İste Genel Başkanı Zühtü Çetin "Önümüzdeki haftalarda diğer işkollarıyla, kamu çalışanlarının eylemleriyle daha gür ses getireceğiz. Bu sadece ücret için değil demokrasi ve insan hakları için mücadeledir" dedi.

Daha sonra görüştüğümüz Harb-İste Eskişehir Şube Sekreteri Mehmet Altınbaş yaşadıkları süreci "Şu anda tüm yurtta Harb-İste bağlı işçilerin eylemleri gündemde. Bunlar üyeleri eylemlerimizdir. Biz merkezden gelecek haberlere göre hareket edeceğiz. Görüşmelerimiz sürüyor. Biz Eskişehir Şubesi olarak Şeker-İste ve Demiryol-İste sendikalarıyla işli içindeyiz. Gelişmeleri göre hareket edeceğiz" şeklinde anlattı. ②

DEMİRYOL-SEN'li memurlar:

"Grevli-toplu sözleşmeli hakkımızı istiyoruz"

DEMİRYOL-SEN üyeleri grevli toplu sözleşmeli yasanın tanınması için bir basın açıklaması yaptılar.

DEMİRYOL-SEN üyeleri 16 Haziran günü saat 12.30'da Haydarpaşa İskelesi'nin önünde toplanarak, "Biz de Grevli Toplu Sözleşmeli Hakkımızı İstiyoruz", "Milli Gelir Pastası" dövizleriyle bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "Sendikalarımız nasıl mücadele ederek kazandıysa, grevli toplu sözleşmeli bir sendika olarak da yine mücadeleyle alacağımızı bilincindeyiz. Kamu çalışanlarının ağızına bir parmak bal calma girişimi olan ve hükümet tarafından kamuoyuna benimsenmeye çalışılan güdük, içi boşaltılmış sendika yasasını kabul etmeyeceğimizi belirtiyoruz." dediler. Basın açıklamasından sonra TBMM'ye bir mektup gönderen sendikacılar, milletvekillerinden sendikaların yasalması konusunda kendilerine destek vermelerini istedikler. ②

Grevli-toplu sözleşmeli yasanın tanınması için yapılan eylemlilere DEMİRYOL-SEN üyeleri de katıldı.

Kocaeli memur sendikaları düşük ücret zammını protesto ettiler

Kocaeli (Mücadele)- Kocaeli memur sendikaları platformu, yeni yapılan düşük ücret zammını ve sendikal haklarını verilmemesi protesto etti.

16 Haziran günü TÜM HARB-SEN, TÜM MALİYE-SEN, LİM-SEN, TÜM BEL-SEN, TÜM SAĞLIK-SEN, TÜM SOSYAL-SEN, EĞİT-SEN, TARİM-SEN ve GENEL-İŞ sendikaları üye yaklaşık 1000 kişi Kocaeli PTT binasının önüne kadar "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Haklıyız Güçlüyüz Kazanacağız" sloganları ile लेकर yarım saat boyunca düşük ücret zammını ve sendikal hakların verilmemesi protesto ettiler. Ellerinde "Çalışanlar El Ele Genel Greve", "Baskılar Bizi Yıldıramaz, Davamızdan Döndürmeder", "Hak Verilmez, Alınır", "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Ne Katsayısı Ne Gösterge Hedefimiz Toplu Sözleşme", "Devlet Gözaltı Sendikaya Hayır", "Memur Kile Değildir" dövizleriyle yürüyüşe başlayan memurlar, daha sonra iktidari protesto amacıyla toplu telgraf çekme eylemi gerçekleştirdiler.

Bu arada TÜM BEL-SEN yetkilileri bir hafta süreyle pasif eylem biçiminde eli eylemlerinin sürecini açıkladılar. ②

Eskişehir'de infazları kınayan öğrenciler polise ihbar edildi

SHP infazları savunuyor

Eskişehir (Mücadele). İktidar ortağı olduğu günden bu yana katliamlara, infazlara da ortaklık eden SHP, iyüzürlüğü Eskişehir'de de gösterdi.

Yargısız infazlar kampanyası çerçevesinde 10 Haziran günü SHP Gençlik Komisyonu'na giden AÖD'ü öğrenciler, komisyonu infazlarla ilgili düşüncelerini sordular ve AÖD'ü öğrenciler, İstanbul'daki 30 Nisan katliamının tanısı Ergül Uzundüz'in videoya alınmış anlatımlarının parti binasında gösterilmesini istedi. Gençlik Komisyonu'nun bu talebi kabul etmesi üzerine, 13 Haziran günü sendikaların ve diğer partilerin de katıldığı bir video gösterimi ve konuşla ilgili ortak bir basın açıklaması yapılması kararlaştırıldı.

Duyurusunun iyi yapılamamasına karşın, belirlenen günü 50 kişilik bir öğrenci grubu gösterimi izlemek için parti binasına geldi. Ancak bir gün önce Gençlik Komisyonu üyelerinin si ve adreslerini polise bildiren SHP yönetimi binaya polis çağırmıştı. Siyasi polis öğrencileri parti

binasına sokmazken, SHP'liler de yalnızca birkaç temsilciyle görüşebileceklerini söyleyerek, gösterimin haberlerinin olmadığını, bu yüzden izin vermeyeceklerini belirttiler.

Gençlik Komisyonu üyeleri ısrarla partiye haber verildiğini söylerken, kendi üyelerini polise ihbar eden SHP yöneticileri yazılı başvuru yapılmadığını iddialarını. Gazetelere muhabirinin de provokatorluk suçlayan SHP'liler, öğrencilerin gösterdiği yoğun tepki üzerine daha sonra geniş kitlelerin katılacağı bir panelde gösterimin gerçekleştirileceği sözünü verdiler.

Ancak Eskişehir SHP yöneticileri ahlaksızlıkta, iyüzürlükte sınır tanımıyor. Bu gün önce kalabalık bir kitle önünde panel sözü veriler, ertesi gün kendileri görüşmeye gelen AÖD'ü'lilerin polis bizzat insanları öldürmez. Neden gelip bizim evimizi taramıyor da sizı taşıyor? Siz teröristsiniz, delupol gidin" diye karıştırdı. Bununla da yetinmeyecek, öğrencileri polis çağırmakla tehdit ettir ve

Öğrenciler SHP'liler tarafından parti binasına alınmadılar. SHP infazlara ve katliamlara arka çıkması devam ediyor.

"Biz iktidar ortağıyız, genel merkezimizden bu konularla ilgilenmemiz için uyardılar. Başka partiye gidin, DYP'ye gidin. En az onlar da bu konuya bizim kadar duyarlılar" diyerek, SHP'nin diğer partilerin hiçbir farkın olmadığını iddia etti.

AÖD'ü öğrenciler, kontrolçülerin savunuculuğunu yapan SHP'lilerin bu

tavrını protesto ederek, "SHP ve diğer partilerin halka verecek bir şeyleri kalmamıştır. Son çırpışları olan partilerin en iyi cevap halktan gelecek"ti, dediler.

SHP, Gençlik Komisyonu'nun yargısız infazlara karşı tavrı alınması noktasında ısrarı davranması üzerine, komisyonu feshetti.

Sivas'ta öğrenci gençlik gözaltılarla sindirilmeye çalışılıyor

Siyaı iktidar ülkenin dört bir yanında gelişen, halk ve gençliği kucaklayan mücadelenin önünü tıkamak için insanları korkutma, baskıyla sindirmeye yöneliyor. Özellikle Anadolu'da alabildiğine keyfi davranarak gençliğin devrimcilerin saflarında yer almasını engellemeye çalışıyor.

Sivas'ta da polis müdahaleye katilim engellemek için gözaltı ve işkencilerle gözdağı vermeye çalışıyor.

Sivas polisi 7 Haziran tarihinde itibaren özellikle il-seli öğrencileri okullarından ve evlerinden gözaltına aldı. İlk olarak Kongre Lisesi öğrencisi Oğuzhan Cengiz, Yakup Köse isimli öğretmeninden dersinden gözaltına alınarak evine götürüldü. Elinde arama izni olmayan polis, evde adeta talan edersine arama yaptı. Gözaltılar er-teresi gün de devam etti. Atatürk Lisesi öğrencisi Ayhan Erden sabah 05.00'te evi basılarak gözaltına alındı. Aynı gün Kongre Lisesi'nden Ümit Şahbaz, Cengiz Bezel-ye adlı öğrencinin ders sırasında gözaltına alınarak evine götürüldü ve arama yapıldı. Ardından Fikri Kitabevi'nde çalışan Cengiz Yıldırım gözaltına alındı. Yine aynı günün akşamı Atatürk Lisesi öğrencisi Şule Aslan sa-

Gözaltılarla, işkence ve infaz tehditleriyle sindirilmeye çalışılan gençlik "Susmak Onaylamaktır. Susma Haykır" diyor.

at 19.30'da, Cihan Saçık ise saat 23.00'te evleri basılarak gözaltına alındılar. Hiçbir gerekçe gösterilmeden aranan evlerde Mücadele gazetesine el konuldu.

9 Haziran günü gözaltına alınanların aileleriyle birlikte DLMK'lılar, TODEF'iler ve Mücadele gazetesi Sivas bürosu çalışanları İHD Sivas Şubesi'nde bir basın açıklaması düzenlediler. "Baskılara Karşı Omuz Omuzla", "Susmak Onaylamaktır. Susma Haykır", "Halksız Kazanacağız" vb. dövizlerle ve yapıları koruyuşlarında kılıfı gözaltılarla protesto edildi. Aileler ise polislin hiçbir gerekçe göstermeden evleri talan ettiğini, çocuklarını gözaltına aldığını ve Emniyet Müdürlüğü'ne çocuklarını sormaya gittiklerinde kendilerine yan verilmediğini, umursamaz davranıldığını belirttiler.

İHD Sivas Şubesi adina-konuşan Şube Sekreteri Hidayet Yıldırım gözaltındakilerin serbest bırakılmasını istedi. Demireyl-Sen Şubesinde Hasan Erdoğan ise DKÖ'leri sağduyulu olmaya çağırdı ve "Gençcecik insanların sahip olduğu özgürlükleri göstermek gerekiyor." dedi.

Gözaltına alınanlar 10 Haziran günü savcılığa çıkarıldılar. Şule Aslan ve Çetin Yıldırım serbest bırakılarken Oğuzhan Cengiz, Ayhan Erden, Ümit Şahbaz ve Cihan Saçık tutuklanarak Sivas Cezaevi'ne gönderildiler.

Sınıf basan polise tepki:

Kartal lisesi öğrencileri yürüdü

Polis sınıflara girip öğrencileri işkencehanelere taşıyacak pervasızladı. Saldırıların öğretmenleri, öğrencilerin gözleri önünde gerçekleştirilmekte bir sakınca görmüyorlar. Bunun son örnekleri Sivas Kongre Lisesi'nde ve İstanbul Kartal Lisesi'nde yaşandı.

8 Haziran günü Kartal'da DYP binasının bombalanmasından sonra saat sonuna Kartal Lisesi'nde sınıflarında ders gören beş DLMK'lı öğrenci gözaltına alındı.

Arkaadamların işkencehaneye taşınması protesto eden öğrenciler müdür odasına bastılar. Polisi okula sokan, öğrencileri teslim eden müdürden her şey sordular. Müdürlüğün ihbarıyla on öğrenci daha gözaltına alındı.

Polis ve idare birliktirli protesto eden Kartal Lisesi öğrencileri 9 Haziran günü kitleli bir yürüyüş gerçekleştirildi. Lise önünde toplanan yüz yit kişilik bir ög-

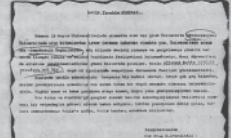
renci kitesi "Kahrolsun Faşizm, Yaşamın Mücadelemiz", "Yaşamın Demokrattır Lise Mücadelemiz" sloganları ve dövizlerle Kartal Meydanı'na kadar yürüdüler. Sınıf basan polis yüz yit kişilik bir kitleyi karşısında görünce bu kez saldırma cesareti bulamadı. DLMK'lı öğrencilerin sopaları ve saplarıylayla kitle güvenliğinde yer aldıkları yürüyüş Kartal Meydanı'nda bittirildi.

Kartal'da lisenin öğrencileri yürüyüşü polis saldırıları karşısında gerçekleştirilen önemli bir çıkıştı. Ancak ötede DLMK lisesi, genelde ise tüm lise öğrencileri bu ofisini ve kararlılığı sürekli kılması gerekiyor. Yanbaşlarından, sınırlarından koparıp işkencehanelere taşınan arkadaşlarının polis vermemesi, sınıflara, okullara polis sokmama tavrı geliştirilmeli, direniş saraından başlatılmalıdır.

Kontrgerilla Samsun'da öğrenci ailelerini tehdit ediyor

Samsun (Mücadele). Kontrgerillanın halkın kafasını bulandırmak için acemice kaleme aldığı bildirilerin yeni bir örneği Samsun'da görülmeye başlandı.

Kontrgerilla, "Bir Grup Üniversiteli" imzasını kullanarak yazdığı bildirileri, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde öğrenim gören devrimci-demokrat üniversite öğrencilerinin ailelerine gönderiyor. Ailelere öğrencileri karşı karışık getirmeyi ve öğrenciler üzerinde baskı oluşturmaya amaçlayan polis ve kontrgerilla, postayla gönderdiği mektuplara, "Bir grup üniversite öğrencisiye... Çoğunuz yoksul, bölücü faaliyet yürüten ördüverge ağılları dağıtılmaya çalışılıyor. Devleti yıkıma ve parçalamaya yönelik bu örgütlerin ellerinden çocuklarınızı kurtarın. Bir arkadaşlarımızın vellelerini uyarı vatandaşlık görevimizi yerine getiriniz." deniliyor. Ancak, "Bir Grup Üniversiteli" imzasını kullanan kontrgerilla, mektubun sonunu

"Bize inanmıyorsanız polise gidin, polis bulamaz mutlak biliyordur" diye bitirecek gerçek kimseleri ele veriyor.

Kontrgerilla faaliyetleri üniversiteli sınırlı kalmıyor. Bazen yetimler kilitli gençliğe karşı da deniyorlar. Lisenin devrimci demokrat öğrencilerini ailelerine, "Çocuğum bir daha hiçbir olaya karışmayacak, bizim garantisini veriyoruz. Aksi takdirde gözaltına alınıp daha çok yemeyi, tutuklanmayı göze alıyormuz," yazılı belgeler imzalanıyor.

Şehitlerimiz anılıyor

Bir devrimde en büyük pay, onun için en büyük fedakarlığı yapanlardır. Her devrim kendisi için yaşamlarını devrime adaylanları yatıştırarak büyür.

Bizim mücadelemiz, bizim devrimimiz de böyle büyüyor. Emekçi halkımız kurtuluşu uğruna canlarını veren evlatlarını unutmuyor. Bizi var eden ve geleceğimize yön veren gelenekleri yaratan şehitlerimiz mücadelemizde yatışırlıyor.

KÜRECİ: "BİZDEN KORKUYORLAR"

17 Mart 1992'de Küreci'de şehit düşen Devrimci Sol gerillalarından Hasan Erkuş ve M.Kemal İnan Gürkaynak Köyü'ndeki mezarları başında anılırlar.

Köylülerin katliamı anma töreninde, askerler tarafından mezar taşlarındaki resimleri parçaladığını anlatan aileler "Ölüler dahi saygılanıyor" "Çünkü korkuyorlar, şehitlerimizden bile korkuyorlar" dediler. M.Kemal İnan ve Hasan Erkuş'un mezarlarını karandırlar

susleyen köylüler, şehitleri anlatan konuşmalarından sonra tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yaptılar.

Kürecik, Balkacı Köyü'nde 2 Haziran'da yapılan anma ile de 23 Nisan '93'te Dersim'de şehit düşen Devrimci Sol gerillalarından Özgür Kılıç anıldı.

Anma saygı duruşuyla başladı. "Dersim'de Halk Ayaktakdi" başlıklı Mücadele özel sayısı okundu. "Özgürler Ölmez", "Biji Çepa Soreğir", "Halksız Kazanacağız", "12'ler Yaşayor, Devrimci Sol Savayor" sloganları atıldı. Özgür Kılıç'ın mezarına "Devrimci Sol Gerillaları Ölümüştür-Devrimci Sol Güçler" pankartı bırakıldı.

Anmadan sonra askerler Özgür Kılıç'ın babası İbrahim Kılıç'ı gözaltına alarak karakola götürdüler. Gece geç saatlerde serbest bırakılan İbrahim Kılıç gözaltında kendisine işkence yapıldığını söyledi.

EREĞLİ: "ÖLÜM ORUCU'NDAN DEVRİM YÜRÜYÜŞÜNE"

Erbil Sarı, 14 Haziran günü

Ereğli'deki mezar başında anıldı. Erbil Sarı 15 Mart 1992'de Kozlu katliamını protesto etmek için katliamı devrimci bir eylemde şehit düştüğü.

Elinde patlayan bombayla bir yaralanan Erbil Sarı, 1 saat boyunca eylem yerinde bekletildi, o sırada Kozlu katliamını protesto etmek için TTKY'ı hedef seçtiklerini çevresindekilerle anademi ve slogan atarak şehit düştüğü.

Devrimci Sol Güçler Erbil'i anarken, onun ölümüne bile Devrimci Sol ruhu, yüksek moral gücünü bir kez daha kavratmıştı vurguladı.

Devrim şehitleri için saygı duruşundan sonra marşlar, şiirler devam eden anma, Ölüm Orucu şehitleri de anılarak "Devrim Yürüyüşümüze İç ve Dış Düşmanlarımızla Rağmen Devam Edeceğiz" sloganlarıyla sona erdi. Ⓢ

ŞEHİTLERİMİZİ SAHİPLENDİK Şehitlerimizi her koşulda sahiplenme gelenekini sürdürüyor ve onları anıyoruz.

Devrimci tutsaklar direniyor

"Haklarımızı gasp etmenize izin vermeyeceğiz"

Sağmalcılar Özel Tip ve Buca cezaevlerinde, idarelerin hak gasplarına karşı tutsakların başlatıkları açlık grevleri sürüyor. Tutsaklar kamuoyuna "Haklarımızı gasp etmemize izin vermeyeceğiz" mesajını ilettiler.

Sağmalcılar Özel Tip Cezaevinde Devrimci Sol, TKİB, TDKP/GKB, TKP-Kıvılcık davalarından yargılanan 11 siyasi tutsağın kendilerini destekleyen 4 adli tutsakla birlikte 21 Mayıs'ta başlatılan süresiz açlık grevi sürüyor. Siyasi tutsakların bulunduğu C bloğa geçmek ve Özel Tip Cezaevinde var olan sağlık koşullarını düzeltmek için başlayan açlık grevi otuzlu günleri geçiyor.

Buca Cezaevinde de idarelerin hak gasplarını artırması ve tutsakların can güvenliğini tehdit eder hale gelmesi üzerine 31 Mayıs'ta süresiz açlık grevine başlayan Devrimci Sol, TKP-Mİ/TKKO, TDKP/GKB ve TKİB davaları tutsakları, açlık grevinde sürüyorlar.

Bugüne kadar Buca'da devrimci tutsaklar her altı ayda bir gasp edilen hakları için açlık grevi yapmak zorunda kalmışlar. Tutsakların aileleri direnişin 17. gününde bir basın açıklaması yaparak Buca'da yaşanan vahşetin sorumlusunu Cezaevi Müdürü Mehmet Akıncı olduğunu belirtti.

Yakınlarının direnişini "Tutsak bedeller yine açlığa yattım, insanca yaşayabilmek için" diyerek anlatan aileler "Ellerimiz iyileşecilerle yakasızda olacaktır. Çocuklarımızı sizlere öldürdümeyiz." dediler.

Malatya Cezaevinde Dayak

Malatya Cezaevinde tutsak olarak bulunan Elbistan muhabirini Zeynel Köse jandarmalar tarafından 9 Haziran günü saldırıya uğrayarak dövdü. Muhabirinin Zeynel Köse ve arkadaşları 9 Haziran tarihinde cezai kaleme götürüldüler. Kalem çıkısında Zeynel Köse kalepence-rinin yok sağlığını söyleyip biraz gevşetmelerini istediğinde jandarmaların saldırısına uğradı. Cezaevindeki tutsaklar ve görüşüne aileler bu saldırıyı sloganlar atarak protesto ettiler. Ayrıca Firat ÖZGÜR-DER'iler de saldırıya kumayan bir basın açıklaması yaparak suç duyurusunda bulundu-lar. Ⓢ

İnfazlara karşı mücadele yaygınlaşıyor

Türk ve Kürt halkları yaşamının her günü bir katliama tanık olur hale geldi. Halkların sabrı anıtları sınırlı noktasına dayandı. Halkın ve devrimcinin devlet güçlerinin cinayetlerine karşı protestoları, eylemleri ve gösterileri de süreklilik kazanarak kitleselleşiyor.

"YARGISIZ İNFAZLARA DUR DİYELİM"

Malatya'da infazlara protesto etmek için bir hafta süren kampanya yapıldı. Kampanya 7 Haziran'da Zafar Mahallesi ve Taştepe'de "Ümudu Katledemeyiz" ve "Dersim'de Halk Ayaktakdi" başlıklı özel sayıların dağıtılmasıyla başladı.

Firat ÖZGÜR-DER'iler, SAĞLIK-SEN'iler ve Tavrı Dergisi çalışanları da ortak bir basın açıklaması yaparak kampanyadaki yerlerini aldılar. Açıklamalarında "Uğur ve Şengül'e yönelik silahlanan, yarın sokakta herhangi bir insana yönelmesi uzak değildir." diyerek, "Fazlının terörüne karşı çalım. Yargısız infazlara dur diyelim." çağrısında bulundu.

Devrimci Sol Güçler, Mucelli Sağlık Ocakları civarına atılan "Yargısız İnfazların Hesabını Soracağız" pankartı, 9 Haziran'da Ateşevir, Zafer ve Konak mahallelerinde kuşlanarak, 13 Haziran'da "Yargısız İnfazları İlazi Tüketeceğiz" pankartı, 14 Haziran'da Malatya Lisesi'ndeki kuşlanmaları kampanyayı omuzladılar.

Demokratik İste İçin Mücadele Komitesi (DİMİK) 14 Haziran'da bir forumla infazlara protesto ettiler. Malatya ve Gazî iliselerinde Uğur ve Şengül için yazılamalar ve kuşlanmalar yapıldı. 16 Haziran'da ise Malatya Lisesi'ne "Yargısız İnfazlara Son" yazılması yapıldı ve DİMİK tarafından "Ümudu Katledemeyiz" yazılı bir pankart asıldı. Ayrıca, infazlarla ilgili Devrimci Sol imzalı 20 pankartın asıldığı öğrenildi.

LİSELİ DEV-GENÇ:

"MURAT GÜL ÖLÜMSÜZDÜR"

Liselî Dev-Genç, Devrimci Sol savagısı Murat Güllü'ne katliamını bir gösteriye protesto etti. İstanbul Gaziosmanpaşa Çarşı Caddesi 12 Haziran günü saat 21.30 sıralarında molodtsova ateşine verilecek, trafiğe kesildi. "Murat Güllü Ölümsüzdür." "Yasasız Öldürdünüz Dursun Karatay", "Ölümün Kardeşleri Hesp Sorduk Soracağız" sloganlarını atan Liseli

infazlara karşı tepki giderek yaygınlaşıyor. Mücadele sürüyor...

Dev-Genç'ileri kahvelerden ve evlerden çıkan halk ilgilile izledi. Liseli Dev-Genç'ileri yolun kenarına "Murat Güllü Ölümsüzdür/Liselî Dev-Genç" yazılı bir pankart asarak molodtsovanı aydınlatıldığı karanlıkta, oligarşiye karşı kirlenili haykırıyor.

Eskişehir'de 11 Haziran günü Anadolu Üniversitesi İİBF Maliye Bölümü'ne Devrimci Sol Güçler tarafından "Devrimci Sol Savagısı Murat Güllü Ölümsüzdür" yazılı bomba süsü verilmiş bir pankart asıldı.

12 Haziran'da da Zonguldak Şile bölgesinde Stadyum çevresine Devrimci Sol Güçler bomba süsü verilmiş "İnfazların Hesabını Soracağız" yazılı bir pankart asıldı.

Ankara'da da emekçiler Sincan'da katliedilen şehitleri Murat Güllü'yi sahiplendiler. 6-7 ve 11 Haziran günleri Ankara'nın birçok mahallesinde olduğu gibi Çebe-ci, Oveçler, Şentepe mahallelerinde yazılma ve kuşlanmalar Murat Güllü'ne katliedilerek yok edilemeyeceği mesajı halka ulaştırıldı. 6 Haziran'da Oveçler'de, 7 Haziran'da Şentepe'de Liseli Dev-Genç tarafından "Murat Güllü Kavgamızda Yaşayor", "Murat Güllü Ölümsüzdür" yazılamaları yapıldı. 6 Haziran'da Cebece'de "Murat Güllü Yoldaş Ölümsüzdür", "Murat Güllü Katliedilerden Hesp Soracağız", "Murat Güllü Ölümsüzdür/Dev-Genç" imzalı yazılamalar yapıldı. 11 Haziran günü İncirli'deki pazarın yüzlerce Devrimci Sol imzalı kuşlamayla katliam protesto edildi. Ⓢ

Darbeciliğin ahlakı yoktur

Darbecilerin yalanları üzerine

Darbecilik, kişilik bozukluğudur, devrimci kültürden nasıblını alması, kendini devrimci saflarda gizleyen ahaksızlıkların da üzerine oturdu. Örneğin en keskin darbeci karşıt olarak espriyken, darbe ve darbeler için en olmadık sözleri sarf eden, onların ahaksızlıkta sınır tanımadığını her yerde anlatan bir hanım, söylediklerini, yazdıklarını, yaptıklarını bir anda unuttu. Daha önce darbeciliğe bulamış duygusal ilişkisi için en ağır hakaretleri esirgemeyen, duygusal ilişkisiyle yaptığı birkaç saatlik konuşma sonrası en keskin darbeci olup çıkıyor. Darbeciliğin sözcüğüne ve 'avukatlığına' soyunuyor. Şimdi o 'ihanet' olarak tanımadığı darbenin, 'utanmazca yalan söylüyorlar' dediği darbelerin ve bir de duygusal ilişkisinin saflarındadır. Şimdi birkaç ay önce ipliğini pazara çıkardığı ve "bağışlanmayacağız" dediği darbelerin sözcüğüne yazmaktadı. Yaşamı ve yazdıkları ahaksızların, ahaksızlarla buluşmasına çarpıcı bir örnek olduğu için bu anlatımları yayınıyor. Evet, bu sayfada yer alan ilk yazı bu "hanım"ın darbeci olmadan kısa süre önce kaleme aldığı ilk yazısıdır. Darbelerin ahaksızlıklarını yayınlamayı sürdürceğiz. Tüm insanlarımız şimdiye kadar darbelerle ilgili anlatmadığı ya da anlatıldığı halde bize ulaştırmamış olayları gazetemize ulaştırmalarını istiyoruz.

27 Ocak 1993

Darbelerin siyasetim savcılarının iddianamelerine benzeyen 306 sayılı broşürlerinin 147. sayfasında şöyle deniyor:

"A.., arkadaşın yönetici kişilik suçlarına bakıldığında bizim tüm devrimci yaşamları hata ve zaafılarla baktığımızda ise karışmaya girtilmiş olaylar, kurgu ve yorumlar ve psikolojik tahillir çıkarıyor. Bu bütün zaafımızdır. A.. arkadaşla ilişkilerimizin olumsuzlaştığı-gerginleştiği dönemlerde keşfediliyor. İlişkilerin olumsuzlaştığı-gerginleştiği noktaya kadar bizzat de A.. arkadaş nezdinde "yi", "güvenilir" veya "düzlemsiz, düzeldiği sanılan" insanlardır. Olumsuzluk-gerginlik noktası ise A.. arkadaşın görüşlerini benimsemeye, tartışmaya ve eleştirmektir. İşte bu noktada olumsuzluk-gerginlik yayılatması bir kenara bırakalım A.. arkadaşın her şeyi ikiye tahrir edebildiği noktadır. Bize yönelik en çok oktağı eleştirileri kaynağı da buradan ayrılmaktadır."

Halkımız ne güzel söylemiştir: "Aptal kız aynaya bakarsa, lakabını karşısına tatar." Darbeciler de böyle yapıyor. Hata, eksik ve yanlışları gidemeleri için kendilerine verilen sayısız çare, önderliğin kadrolara verdiği emre, çare ve değeri ayakları altına alarak pavyonlar üstelik bunu. Ama hiç de inandırıcı olmuyorlar. Bir kere bütün zaafızın ilişkilerin olumsuzlaştığı dönemlerde keşfedilirdi. Bu nu '89 tartışmaları ve geçmişte aldığımız cezalar, verdiğimiz özeleştirel ve hatta

kendi kalemine aldığımız 306 sayılı kü-fürnamemiz dahil büyüydü.

"Darbelerden Hüseyin, daha cezaevinden, bizimle ilişkilenen onun göre v alınına girmişdi halde, onun görev ala-nına ilişkin konularda kendisi ile yaptığımız görüşmelerde sorumluluklarımızın sinir-larını aşarak bizim ilişkilerimize, işleyi-mize müdahale ettiği ve bizim de onu ka-famızda bir yerlere oturttuğumuz olmanızdan dolayı -konumunu her zaman olduğun-dan tartışmalı görürüz. -"O soruşturma yetki-si vardır" diye anlatıldığı için cezaevi-nin de sorumlu arkadaşları tarafından uyarı-mış ve ilişkilerimiz sınırlanmıştır."

Tahliyesinden sonra ise benimle özel olarak ilgilenmesi, birlikte olmak istemesi, sohbeti, kişiliği bizi bizi gururumu okşadı. Ne de olsa Hüseyin ben ve benim gibi pek çok insanın kafasında bir yerlere oturmuş bir isimdi. Onun kuralız davranışlarına set çekmek yerine, kişilik bürü-yü-pollüt ettiği elimlerin dolayısıyla prim verdim. Gidersek bu ilginç farkı bir mu-tevaya sahip olduğunuz anlatıldığı nokta-da kendimi geri çekmeye, ipliği bir me-safeye koymaya çalıştım. Rağmen, o ku-ralsızlıkta ısrar etti ve gelip bana duygu-larını açtı. Ona aynen şöyle dedi: "Birinci olarak ben sana karşı duygusal bir yakınlık hissetmiyorum. Yani benim açımdan böyle bir ilişki söz konusu ol-maz. İkinci olarak, olsaydı bile bu yaptı-ğın yanlış. Bu tür konularda nasıl davranış-larını gerektirdiğini sen benden daha iyi bilirsin, kuralız davranışlarını. Üçüncü olarak, henüz tahliye olduğun için kendini buklukta hissediyorsun, arayış içinde-sin, en yakınında ben olduğum için bana kar-gı bunları hissediyorsun, geçicidir."

Daha sonra durumu hemen harekete açtım. Geçmiş yaptığımız üstünde ka-lan zaafımızı, alınganlıklarımızı sorgu-ladım, geçmiş kültürümüz kalma "rahat" davranışlarını ve Hüseyin'e gösterdiğimiz yakınlık nedeniyle yanlış anlayıp bana açıldığı, kuralız davranışına sebep olduğum için kendimi o kadar suçluyordum ki, sana kazıyordum hata. Harekete özeleştirel verdim -hem de istenmeden-. Yani kimse beni kendimi aşmamaya zorlamadı. Ama ben bu olay üzerine ken-dimi çok daha köklü sorgulamaya ihtiyacı duyduğum. Harekete yazdıklarımızdan sonra da kendimi hesapladım, kendimi sorguladım sürdürdüm, taşıdığım pek çok zaafı bulup çıkardım, bunları hare-kette paylaştım ve hareketimin de yardı-mıyla pek çoktu aşım.

Aynı şey Hüseyin için de geçerli ola-bilirdi kuşkusuz. Hareket de böyle düşün-müş olmalı ki göre verdi, ancak legalde. Muhtemelen bir süre gözlemlemek istedi. Legalde görevlendirildiği süre içinde Hü-seyin ile doğrudan bir örgütsel ilişkimiz olmadı. Ancak dolayılı da olsa bazı örgüt-sel ilişkiler nedeniyle zaman zaman gö-rüştüğümüz. Aramızda yaşamay olay da kısa-a konuştuk. Özer diledi, ben benim de hatam olduğumu, en iyisi hiç yaşamamayı saymamızı söyledim. Ve gerçekten de bu olay ilişkilerimizi etkiledi, bu olay ona çok saygıımı eksiltmedi. Bu Hüseyin'in zaafız olmasından değil, uzun yıllar cezaevinde yatmış bir insanın bu zaafı taşımasının şaşırtıcı olmasın-dan ve onun bunu aşacağına olan inan-cımdan kaynaklıdır. Başka zaafılarına

da tanık oldum, hatta zaman zaman göz-lemlerim oranında harekete yuğurdum. (Ör-güt arşivini sağ eden ve hareketin bütün sırlarına el koyan darbeler açısından muhtemelen bunlar da ser değildir.) An-cak biz insanları hiçbir zaman salt omuz-lukları ya da salt olumlulukları ile de-gerektirmedi. Ben de bu kültürü aldım, gidersek çeşitlendirdim. Gözlemlerimiz zaaf-la-rya Hüseyin'i kafamda yatırmadım, bi-rtirmedim. Yeniden tutuk olduğunda ge-rece tabiriyle de etkisiyle onu tanyan pek çok insan gibi "kendini gubede aptı" diye düşündüm.

Cezaevi sürecinde Hüseyin ile örgüt-sel ilişkilerimiz yoğunlaştı. O süreçte An-kara ve Adana'da aynı anda iki ciddi operasyon yedik. Operasyonların sorum-lusu X tutuklandı H'nin kaldığı cezaevine getirildi. Bu kişinin cezalandırılması talimatı Hye bizzat ben ulaştırdım. Talimat hakkı belirsizlik taşıyorduydu, kullana-lım ifade son derece kıske ve netti: "An-kara ve Adana'da yürütülen operasyon-ların sorumlusu X'tir. İlgiliyi yapıştır. Cezalandırın. Devrimci Sol Güvenlik Örgütü adına üstenilen." Bu talimatı Hye bizzat sözlü olarak ilettilim. H ise şöyle dedi: "Bu adam ilgiliyi yapmamış, biz kendisi ile konuşuk, garbının biriyi. Ayınca..." dedi Y ilgiliyi yapmamış, o dur-ken bu cezalandırılma spekülasyonu olur. Dosyalar bir çıksın, bize yalan söylüyor-sa cezalandırılır." Oysa aynı operasyon-da ilgiliyi yalan Y hakkında da cezalan-dırma kararı çıkmıştı, bulunduğu cezaev-iye kulları bulunmadığından karar uygulanı-yormuydu ve ben bunu Hye ifade ettim. Kaldı ki örgütsel ilişki kullarına göre bunu söylemem ve H'nin de bilmesi gerekmiyordu. (Nitekim Y hakkında ki ka-rar koşulları olduğuunda uygulanmıştı)

H'nin söylediklerini hareketle iletmiş-di şöyle dedi: "Biz X ilgiliyi yapmıştır ve cezalandırılmıyordur. Ama o ma-dem değildir diyor bekeyleyim bakalım, dosyalar çıksın, kendisi gözlemleri görsün." Söylenen açığı aslında ve H hakkında ka-fada sonra ifaretleri yaratıyordu. Bu ya-nıtın iletilemesinden ki bir süre sonra H benimle şu haberi ilettili: "Z gözaltında-mış, ilgiliyi yapaymış, bir masa ver-mişler, oturup sayıları yazıyorlar. Asana hücrasını kapısını vuruyor, 'ututduğum bir şeyi hatırladım, bana ka-git getirin yazayım' diyorlar. Z önmeli bir, X beklesse de olur, önce Z cezalandırıl-malı." Ve hatta durumun aynıştından dolayı uyarıyı aynı kişi bana bir telefon nu-marası verdi ve ben orayı arayıp Z'nin gözaltında olduğu ve ilgiliyi yapaymış, derhal bu yer boşaltılmasını söyledim ve bu durumu da hareket rapor ettim. Hare-ket de Z'nin ilgiliğinin daha önemli ol-duğunu, tek bir cezalandırma kararının uygulanmasını koşulu varsa, önce Z'nin cezalandırılması gerektiğini belirtti. Z tu-tuklanıp cezaevine getirildiğinde ise H 'ilgibli yapmamış, ortaya çıkması kabul etmiş' dedi. İnanırdı dediği, Z'nin ilgili-ği açıktı. İlk anlatımları çelimen gereke-cek karşısında yapılacak fazla bir şey yoktu ve Z hakkında da dosyaların çık-masını beklemeye başladık. Bujuvancın hiç acelesi yoktu, dosyalar bir türlü çıkmıyordu. Ki hain salt bu yüzden cezalan-dırılmıyordu. İlgibliyi yaptıkları verdikleri maddi zarardan daha açıktı ama biz "dos-

yalının çıkmasını" bekliyorduk. Bu arada H'nin birer çalmaları bozduğunu, "Koşullar her gün değişiyor, on hez gün içinde çı-karsak çıkıyor, yoksak çıksa koşulları kal-kar" dedi. Harekete sorduk, "ne olacak, cezalandırılacak gerekçeye karar beklenmiş mi, çıkışım mı" dedi. "Eğer fi-rarları engelleyecek beklemeye gerek yok" dedi. Ancak yukarıda da belirttiği gibi beklenen "dosyalar"dı. Adamların ilgiliyi yaptıkları hareket açısından sabittir, karar çıkmıştı, H'nin "İkna" olması için bekleniyordu. Sonuçta H'nin biran ger-çekleşti, arındırın dosyalar çıktı. Tam da hareketin güdüsüyle ilgiliyi sabitti. An-çak geride kalan insanları kararın uyula-rına olağan ve koşulları kalmamıştı. Yüzlerce sayılık fidesini de Z ve bizzat tutanaklarda görünen ilgiliyi ile X, H'nin sayısına halkın adsettinden kaçmayı başayabilmislerdi.

Darbeleri utarmazca yalan söylüyor-lar. Bu yetmezmiş gibi kendilerine gü-nüp göre verdiği için önderliği suçlamak cürteni daha götürüyorlar. "Adam harca-mak" gibi bir gelecekmiş olsaydı, kuşku-su "harcanacaklar" arasında birinci sı-ra-yı alırdı. Ama bu hareketin böyle bir geleceği yoktu, insanlar kendini harca-madığı sürece bu hareket hiç kimseyi gözden çıkarmaz. Bütün olumsuzluk-larına rağmen önderliğin sizlerin olum-lu-yarınızdı görevi çalışması, yakın de-terminde birtakım sorumluluklar verildiği için mi suçluyorsunuz önderliği? Sizi düşünün kucakına itmediği için mi suç-luyorsunuz? Yoksa hak etmediğini so-rumlulukları vermediği, hirsızın, kariyer tutkunuzu tahrin etmediği için mi? Ne yazık, size verilen şansırlı kullannma-da sonuna kadar direndiniz. Birazcık köklü bir sorgulama, hata, eksik ve za-af-larınızın samimiyete üstüne gitmek; bütün yapmanız gereken buydu. Oysa siz kü-çük burjuva gururunuz, hirsızın ve kari-yer tutkunuzu yüzünden ihanet çığsına düştünüz, bataklığa saplandınız. O ba-taktan sizi hiç kimsi kurtarmaz artık, hatta Duran Karatay bile. Sizin yaşa-mız Devrimci Sol kadroların için önemli bir seçim aracı olacaktır, hiç değişse buna sevinilebiliriz..."

Muzaffer

DEVİRMİCİ SOL ÖNDERLİĞİNE

Bu hareket içinde yenden yarattım, büyüdüm, ekildim. Demarşları Devrimci Sol kam dayıyor. Hareketimiz, tarhizine, şehitlerine, değeri-mize, gelecekimize ve önderliğimize sahip çıkmak bizim karakterimizdir."

Kişisel hırsları, statikoları uğruya yatırlarları kırılmaya, hareketimiz içinde givensizlik tohumları ekime çalışan ve bundan kaçtıkları ummaları beklemeyeceğiz.

Bir Devrimci Sol kadrosunu, başta sorumluluğun bilincinde olarak ve bütün yüreğile sunuyorum... yetti sizindir, oday sizindir, güney sizindir...

**YAŞASIN DEVİRMİCİ SOL!
YAŞASIN ÖNDERİMİZ
DURSUN KARATAŞ!
YAŞASIN SOSYALİST İNSAN!
HER ŞEY BİRLİĞİMİZ,
GELECEĞİMİZ VE
ZAFERİMİZ İÇİN!**

2.3.1993/Muzaffer

Kontrgerilla gazete bayilerine saldırıların sürdürüyor

Diyarbakır (Mücadele)-Diyarbakır'da ötenden bir gazete bayii ve sahiplerine yönelik saldırılar kısa bir aradan sonra yeniden armaya başladı.

8 Haziran günü aynı saatlerde 3 bayiiye birden yanlış maddetle atıldı, ilk saldırı Yenipazar Ziya Gökaltı Caddesi üzerinde bulunan Çamlıca Büfesi'ne yönelik yapıldı. Büfenin sahibi Emrullah Timur, muhabirimizle görüşmesinde su açılmamayı yadırgadı: "Akşam saat 22.00 saatlarında idareleri paketliyordum. Birden bir patlama sesi ile ikildim. Büfemin önü, patlama ile birlikte yanmaya başladı. O anda molotof atıldığını anladım. Dışarı çıkmamla birlikte birinin koştuğunu gördüm. Arkasından koymama rağmen yakalayamadım." Daha önce hiç tehdit edilmediğini belirten ve böyle bir olayın ilk kez başına geldiğini söyleyen Emrullah Timur, saldırının polis güdümülü Hizbullah tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini belirtti.

İkinci saldırı Bağlar Sağlık Ocakı yanında bulunan Botan Pasajı'ndaki Veyssel Uçar'a atılan gazete bayisine yapıldı. Veyssel Uçar da saldırının akşam saatlerinde yapıldığını ve patlama ile birlikte her tarafın alevler içinde kaldığını belirtti. Ayrıca, "Büfe bir saldırıya daha önce de uğarmıştım. Bunu gerçekleştirenler Hizbullah silahlı faşist petelerdir," dedi.

Aynı gün ve saatlerde Bağlar Tanık köyünde bulunan Arkadaş Büfe de saldırıya uğradı. Büfeye atılan molotof çok etkili fuzla bir maddetle hasara yol açmadı. Büfe sahibi Zulfikar Alogulları bütün yayınları sattığını belirtti.

14 Haziran sabah saat 7.30 saatlerinde evinden sahibi olduğu Bulvar Büfesi'ne

giden Haşim Yaşa, uğradığı silahlı saldırı sonucu yaralı olarak, ileriye yatırılarak ve polislerin yanına yurttesever kimliği taşıyan bir tehdit eden Bulvar Büfe sürekli polis güdümüne alındı.

Polislerin sürekli denetim altında olan büfe daha önce yakılarak büyük oranda tahrip edilmişti. Ayrıca büfe çalışanları, Eşref Yaşa silahlı saldırıya uğrayıp yaralanmıştı. Bu kez kontrgerilla Bulvar

Diyarbakır'da sivil faşist saldırılar Namık Kemal Lisesi'nde yoğunlaştı

Diyarbakır'da, daha önceki süreç içerisinde özel olarak Ziya Gökaltı Lisesi'nde yoğunlaşan, öğrenci geçişlerini can güvenliği tehlikeye atan boyutlarda bir tehdit unsuru oluşturan sivil faşist saldırılar, şimdi de Namık Kemal Lisesi'nde yoğunlaştı.

Bülgüldü gibi, Ziya Gökaltı Lisesi'nde bir dönem için yoğun bir sivil faşist saldırı kampanyası başlandı. Ve saldırılar sonucunda birçok öğrencinin yaralanması ve gözaltına alınarak tutuklanması gündeme geldi. Yurtsever-demokrat öğrenciler arasında ciddi bir örgütlülük olduğu, bu saldırılar püskürtülemez ve sivil faşistler karşısında geri adım atılmıştı. Bunun sonucunda, çok sayıda öğrenci sivil faşist terör karşısında okuldan ayrılmıştı.

Bu okullarda istisnai sorunu alan sivil faşist peteler de, kayıtları farklı okullara almaya başladılar. Bu işlede fa-

Saldırıya uğrayan Çamlıca büfesinin sahibi Emrullah Timur, saldırının Hizbullah tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini söyledi.

Büfesi'ne yönelik saldırısında kesin sonuçla gereklettilerini gerçekleştirdi. Haşim Yaşa'nın katledilmesi Diyarbakır'da

gazete bayilerine yönelik saldırıların ölmeye varan eylemlere tımandığını gösteriyor. *

güst peteler yöntem olarak daha açık ve rahat çalışıyor ve öğrencilere, taleplerini açmaya başlıyorlar. Okuldan ileri-yurtseverleri uzaştırmak için bu öğrencileri çeşitli yerlerde sıkıştırarak okulu terk etmeleri yönünde tehdit eden sivil faşistler, bunun yetersiz kaldığı yerde, zaman zaman öğrencilere karşı fiili şiddet uygulamaya başladılar. 26 Mayıs günü, yurtsever bir öğrenciyi döven sivil faşistler, daha sonraki süreçte de, çoğunluğu okul dışındaki olmak üzere, birçok kişilerin omuzlarına öğrenci geçişleri tehdit etmeye devam ediyorlar. Okula sarı, sopa vb. şeylerle de sokulabiliyorlar.

Okulların kapanasına çok az bir zaman kalması olmasına rağmen, saldırıların korkarı öğrencilerin çoğu okulları terk edip köylerine gitmiş durumdadır.

Daha önce Ziya Gökaltı Lisesi'nde okuyan bazı sivil faşist öğrencilerin, dönem içi olmasına rağmen, kayıtların

Namık Kemal Lisesi'ne yapılması işi dikkat çekiyor. Ve bu dönemde Namık Kemal Lisesi'nde sivil faşist saldırılar da bir artış gözlenmiştir.

Bir diğer ilginç durum da, farklı okullardaki sivil faşistlerin olaylar sırasında koordineli olarak bir araya gelebilmeleri. Örneğin, üniversitelerdeki sivil faşist peteler, işlemleri okullarda, okulu çevre alan ileri öğrencilere gözdahi ve rebinmektedirler.

Gıyasettin Özbeş adındaki öğretmen saldırıya uğradı...

10 Haziran günü, akşam saat 19.30 saatlerinde, 5 Nisan Mahallesi'ndeki evinden çıktığı sırada iki-üç kişilik sivil bir grubun saldırısına uğrayarak emekli öğretmen, başından aldığı yaralarla hastaneye kaldırıldı. İki gün komada kalan öğretmen, daha sonraki günlerde hayatı tehlikeye atıftı. 2000 Kırattane-sinin önünde ve herkesin işinde saldırıya uğrayan öğretmene kimseğin yardım etmediği öğrenildi.

Öğretmenin eşi, "Biz böyle sesimizi kımardıkça, daha çok insan ölecek" diyerek tepki gösterdi. *

elinde olanın hepsini verdiğini belirtmiş-tim. O da çeşitli yorumlar yapıp, olasıları üzerinde durdu. Listen yanlış olabileceği, yüklemle sırasında konmadığı üzerinde. En son da silahlı saldırıların kişinin üzerinde duruyor, saldırı-satılmayacağı soruyordu. Ben o kişinin yapmasının hiçbir anlamı olmadığını söylüyordum. Bunlara rağmen yine de konuları yerden baktım. Daha sonra kendisine kırmızı ile çinçir.

Şimdi de Sabo'yla 12 Temmuz ve Arif Hakkındaki Konuşmalarına Değince;

12 Temmuz öncesi kurallara uymamanın bu kısmı darbeye neden olduğu, bu kadar kuralsızlık yapmasına rağmen polisden daha önce böyle bir operasyonu yapmasının polis beceriksizliğinden kaynaklandığını, dışıma küçümsediğimi,

- Arif'in operasyonu seslenildiği halde, beceriksizlikten, korkaklığından gidip yoldağların kurtarmadığını, bunun için çaba harcamadığını;

12 Temmuz'dan sonra Arif'in polisleri yanı olarak kırılan eşinin (bunu biliyor) bıraktığı mektubunu aldığını, hareketi gerçekleştirmek istediğini, 12 Temmuz'da yoldağları için kendini riske attığını, fakat hanımı için hareketi bile riske attığını,

Kısacası Faaliyet Raporu'nda 12 Temmuz için konulan gerçekleri konuşuyorduk. (O zaman Faaliyet Raporu daha

çıkarmıştı)

Buraya kadar 12 Temmuz öncesi ve sonrası Arif'in disiplinsizlikleri, kuralları ihlallerini yaşadığını kadını ile anlatmaya çalıştım. Yine onunla kısa süre de olsa 12 Temmuz konuşmalarını ve Sabo'yla yaptığımız 12 Temmuz ve Arif hakkındaki konuşmaları aktardım. Şimdi de kendi gözlemlerimi, önerileri kalemimize yaparak ve yorum yaparak anlatmaya çalıştım.

Arif'e yüztüğüm ilki sırasında polisler karşı mücadele yöntemleri konusunda sık sık konuşuyorduk. Konuşmalarımızın, randevularımızın büyük bir kısmını bu konu oluşturuyordu. Şimdi yaptığımız 12 Temmuz öncesi hataların kaynağına değildi miydi zaten. Şu an daha net ortaya çıktığı gibi kendini koruma güdüsünden dolayı görüştüğü insanlarla bu konuyu konuşuyor, kendilerini geliştirmelerini sağlıyor. Böylece kendisine olası bir takip, operasyon ulaşmıyor. Pimpriki oluşu da bunu kuvvetlendiriyor. Hareketi korumak için bunu yapıpına inanmıyoruz. Eğer hareketi korumak için yapaydı, kendisi kurallara ihlal etmez, ihlal edenlerle konuşur, onları denetler, bunları yapmadığı gibi, devrimciliği içiğletirdiği, fedakarlık duygusu olmasaydı, yoldaşlığı ilksilerini zorlayca anlarmadığı 12 Temmuz günü yoldağları değil, kendini kurtarmaya çalışardı.

Sorumlu 12 Temmuz'da döneme liberal, zaafılar pan verirken, nesnellikle teslim olan bir kişiydi. Ondan hiçbir eleştiri almadığını gibi, şu işi öyle değil de

böyle yap tırü bir şey de olmadı. Bu benim her ilk tam yaptığımı kaynaklanmıyor. Bir eksiği, yanlış iş yaptığımı da "keske yapmıştım" diyerek geçiştiriyordum. Nedenlerine inme, geliştime yoktu. Bunun için emek de harcamıyordum. Bu yüzden de kendiliğindenlik eymedi. Benim gabarım olsa bile denetleme yoktu. Bunların asıl sebebi kendine güvünce ve cesaretsiz oluşu idi. Başka bir yönü ise pragmatist oluşu. Bunu yaşadığını bir örnek alıyorduk.

Bana başka çalışan bir komitenin bir üyesinin hareketten gözlediği duygusal ilksiyi vardı. Daha doğrusu yalnızca kendisi tek tarafı olarak kısa açılmış, kez kendisinin ona karşı bir duygusu olmadığını belirtmiş, ama konumunu kullanarak karşı rahatsız ediyor. Bunu kızın biriminde çalışan hemen herkes biliyor, fakat hareketle anlatılmaması ki komite üyesi konumunu kullanarak, o birimdekilere baskı yapıyor. Bu açığı çıktığında komite üyesi inkar ediyor. Bunun dışında bu kişinin birçok zaafıları daha var. Bu kişinin çoğu özellikleri alt ilksiyi tarafından da biliyor, bu yüzden de savlıyor, sayılıyor. Bu kişiyi özleştirilme sürecine soktum. (Daha önce Sabo demektir) Fakat yine yapmaya devam ediyor, bazı şeyleri inkar etmekte ısrar ediyor. Ben birkaç yazı belge gösterince kabul ediyor. Açıkçası samimi değil. Açığı çabla yönlerini ona söyliyecek o da alt ilksiyiyle tehditler savlıyordu. Bu yüzden bu kişinin suç ilksiyi ve cezalandırılması illettin. Zaten bu kişiyi çalmak bile sıkıştı geliyor. Yalanları o kadar çoktu ki. Maddi gelir getirici bir iş içinde olduğu için sürekli bekletiyordu. Bir keresinde de "kim onun kadar harekete yardımcı oluyor" vb. cümleler sarıyordu. Bu olayda pragmatizm o kadar hakimdi ki, değerlendire, ahlakımı, adaletimiz neredeyse unutulmuştu. Maddi gelir getirici iş bitince ancak bu kişinin durumunu ele aldı. Daha sonra bu kişiyi ceza verildi ve hatalarını kabul edilettiğini verince ve devrimciliği yapacağını söylediği için başka bölgeye gönderildi. "Ortadoğru'dayken, madem cezalaydım, neden sorumluluk verildi" diyor. Sormak istiyorum, yukarıda anlattığım bu insana neden sorumluluk verdik? Kendisi de çok iyi bili ki, bizim verdiğimiz ceza değil, dönüştürme, yenileyici ve geliştirebilir. (Tabii devrimciliği yapmak istiyorsa) Hatıraları, eskilerini, zaafılarını kabul edilettiğini veren ve devrimciliği yapmak isteyen herkese yeni şanslar verilecek gözlemlerin, zaafılar açması sağlandı. Bunu Arif'in çok iyi bilmesinin rağmen "Bana niye sorumluluk verildi" demesinin hiç de anlamı yoktur. Sabo'nun dediği gibi, eksiği, zaafısız insan arasaydı, hareketi çok az ki kalırdı. Arif'in yaptığı, 12 Temmuz katliamında kendi sorumluluğuna gözlemek için yapılan demagogiden başka bir şey değildi. "12 Temmuz sorgulanmadı" demesinin altında da aynı mantık yatıyor.

Karikatür bizim silahımızdır

Karikatürden hep güçlü bir silah olarak söz edilir. Kelime anlamının İtalyanca kaynaklı "caricature" yani "saldırmak" olduğu söylenir. Ama bu tanımların içi bir türlü doldurulamaz. Eğer karikatür bir silaha ve saldırısalysa birilerinin bu silahı kuşanıp çürüyen, yıkılması gerekenle saldırması gerekiyor.

Geçtiğimiz hafta yayınladığımız "Karikatür Çürüyen Yıkılma Katı Sunmalıdır" başlıklı yazıdan sonra bu hafta da çizilerle görüştük. Bugünkü karikatürü nasıl bakıyoruz, tür çizir olarak onları ne tür hedefler koyuyorlar. Bu konularda Özgür Gündem gazetesi çizirlerinden Erta Aydın ve gazetemiz çizirlerinden Tark Tolunay'a söyledik.

Mücadele: Geçtiğimiz günlerde Ortaköy Kültür Merkezi'nde "Sıra Sende" adlı bir karikatür sergisi açtınız. Siz bu sergide bu-lusturan nedenler neydi?

Erta Aydın: Bizler sadece yargısız infazlar konusunda değil Türkiye'nin gündeminde giren her olaya yeni bir gözle bakmaya çalışan çizirleriz. "Sıra Sende" sergisi o günlerde gündemi belirleyen yargısız infazlara karşı bir tepki olarak ortaya çıktı. Aynı zaman diliminde karikatürler derneğinde "Terör" konulu bir sergi daha vardı. Sağdan soldan toplumun karikatür fotoğraflarıyla (çizirlerinin bile haberi olmadan) sanki karikatüristlerin bakış açısı bu dernek etkinlikleriydi. Bu sergide devlet "unutulsun", "terör" devletin aydınlatma dayattığı biçimde işlenmişti. Tabii ki onları gübri döşünmeyen çizirlerin olduğu gün gösterileydik.

Tark Tolunay: Zaten hepimiz yıllarca çeşitli mizah dergilerinde,

gazetelerde çalı-şmış ama aralarda bir tür-öl kendimizi ifa-de edebilecek alanlar bulama-mış insanlarız. O yüzden de, bu süreçte, bu ortamd anla-yış olarak bir kopuş gerekleştirme-ye çalışıyoruz. Bir tarafta senenin ilk 6 ayında iki karikatür çizip ikinci 6 ayında sergileyen karikatürler der-neğinin marifeti, diğer tarafta ise sermayeye göbekten bağlı mizah dergileri var. Biz yüzü emekçilere dönük üçüncü bir tarafa adayız.

Erta Aydın: Birtakım insanlar mizah dergilerinde düzen içi hiçbir tehdisi olmayan komiklikler yapı-bilirler. Birileri devletin gözöğünü ta-pık Karikatürçüler Derneği'ni "Terör" konulu bir sergiye alet edebiliyor. "Bilmem ne" belediyesinin kiraz ya-da karpuz festivali için karikatürler ya-rışmaları düzenleyebilirler. Bu onla-rın sorunu. Bizi bağlamaz. Biz karika-türle onlardan çok daha farklı mis-yonlar yürütüyoruz. Çok daha farklı kaygılarımız var. Bizler topluma kar-şı sorumluyuz. Türkiye'de devlet bir-takım cinayetler işlerken birileri bay-rak sallıyorsa marşlar söylüyorsa bir-riileri de bu katliamlara karşı çıkıyor-sa biz karşı çıkımlarla birlikteyiz. Eli-mizde karikatür gibi bir silah var. İş-çiler, memurlar, avukatlar, doktorlar nasıl ki kendi silahlarını kullanıyor-larsa biz de çizgilerimizle kulanaca-ğız. Bu mizah dözenlerin bir eksiği-di-r. Ve tamamlanmalıdır.

Mücadele: Türkiye'de mizah eleştirici oklarını devlete ve söm-ür-öl sınıflara tam anlamıyla hiç-bir zaman yöneltmemiş Ortaçağ Avrupa'sının sarayındaki "soyta-r" Osmanlı sarayında "dalkavuk" olarak karşılığı bulmuş. Örneğin "soytan" kral ve çevresini esprile-riinde acımasızca işleyebilenler dalkavuk bunu hiçbir zaman yapamamış. Osmanlı'dan bu yana "baba devlet", "kadim devlet" an-la-yışı bugün bile mizaha, karika-türle damgasını vurmaya devam ediyor.

Tark Tolunay: Evet, çok doğru. Örneğin bir Akbaba Dergisi zamanı-ndan İktidar Demokrat Parti tarafın-dan beslenilmiş ve otuz yıl boyunca ayakta kalıp mizahın Türkiye'deki temsilcisi olabilmiş... Bu dergide Türk sanat müziği gibi karikatürler çizilmiş. Sadece İstanbul ve büyük şehirlerdeki memur-aydın kesirine seslenilmiş. Ta ki, "Girgi" diye bir dergi çıkana kadar.

Girgi 70'li yıllarda halkta dayatı-lan arabesk kültürü çok iyi yakala-mış ve yüz binlerce insana ulaşabil-

miştir. Karikatürlerinde, yazılarında sokaktaki insanı işleme-ye başlamış gerekçe bir yaklaşımda. Ama bu ger-çekliği sınıfsal bir zemine oturtu-namıştır.

Erta Aydın: "Girgi" bir işadama-nı ya da politikacıyı çok şımarık bi-lmem kaç kat gerdani olan göbeği yerlerde sürünen korkunç tipler ola-rak çizmiş ama hiçbir zaman onlara "İnin oradan aşağı" diyememiş. Fak-kat onun yanında 12 Eylül'den son-ra bütün yayın organlarının susturul-duğu bir ortamda iktidarı eleste-ril-mek bir tek Girgi'ra nasip olmuş. 12 Eylül tarafından dergide davalar açılmış, hatta kısa süreli kapatılmış bile.

Tark Tolunay: Aslında Girgi'nin o dönemdeki durumu bir paradok-sus. '80'li yılların başındaki işlevi uzun sürmüştü. '90'lara doğru tü-kenmişti. Bizim gibi ölkelerde burju-vazi kendi aydınlarını küçük burju-ya aydınlarından çevşirir. Karikatür cephesinde de bu işlem sürmektedir. Girgi Dergisi genç karikatürçüler için ister istemez bir okul işlevi de gördü. Hatta bu gençlerin çok eme-kli kesimlerden geliyorlardı. Fak-kat daha sonra taktikları burjuva gözölüyle baktılar emekçi halkın ya-nıştınsına. Karikatür yapısı gereği yıkıcı olmak zorundadır. Eğer de-ğil-se tükenir. Mizah dergilerinin an-la-yışı her ne kadar tarafsız görünü-sü görsün de tam anlamıyla düzen ya-ratır. Eleştirilerde genel olarak bi-

"Türkiye'de artık bir şeyler değişiyor. Değişimin ibresi emekçi halktan yanadır.

Burjuvazi yıllardır emekçileri kendi kültürlerine yabancılaştırıp bir kültür bombardımanına tuttu. Ama her şeye rağmen yeni bir kültür yeniden yaratılıyor, geliştiriliyor. Sanatın her dalında olduğu gibi yüzü emekçi halklara dönük bir kültür yaratılmadı."

reyler hedeflerini, uzun soluklu olu-namaz. Örneğin düzenin halkta da-yattığı arabesk kültürü acımasızca eleştirilir. Fakat hedef gösterilmez. Onlar için viski için sonradan gör-me bir işadami "maganda" dır, bir emek-çi de "maganda" dır. Girgi toplumsal olayın nedeni niçini, sorulmaz. Adir-natlı gösterilerde. Tuta yokma adir-natlı türleri değere salınır. Bu saldı-ran zemline devrimler de girer çok zaman. Çünkü 12 Eylül Türki-yesinde bütün ideolojiler ölmüştür ve uğruna ölünebilecek hiçbir değer

yoktur. Mizah dergilerinin genel ha-vası böyleyken '78'li yıllarda o dö-ne-m toplumsal çalkantısından etki-lenmiş Mikrop Dergisi'nden daha sonraki yıllarda Nankör ve Tewel gi-bi var olan anlayışa alternatif olma-ya çalışan mizah dergilerinin bah-sedebiliriz.

Mücadele: Mizah dergilerinin ti-raajları birkaç yıl öncesine baktı-ğımızda yarım milyonlara ölü-lüyordu. Şimdi ise durum böyle de-ğil bir karmaşa yaşanıyor. Birbir-i-nin benzeri onlarca mizah dergisi var piyasada.

Tark Tolunay: Evet, şu anda bir-tökün var. Bu tökün çeşitli kanala-rından asılmaya çalışılıyor. Bu genel-de kendisini esprilerle alabildiği-ne her şeyi saldırmaz, çizgilerde ise anlamız bir biçimlilikte gösteriyor. Bir taraftan erotik mizah dergileri bir taraftan çizgi roman dergileri çıkarı-lıyor durmadan. İpek değirmenine tabii ki tükənmiş aşılamıyor. Artık bu anlayış tökenmiştir. Durumları Akbaba Dergisi'nin durumudur. Birlerinin bir fiskeyle yıkılıp gidecektir. İçerik-te ve biçimde yeni süreci yakalay-a-bilen yani halktan yana olan miza-deşleri var olan bir anlayış bu fi-se-leyi vurabilir.

Erta Aydın: Türkiye'de karika-tür gündemi hiçbir zaman çok oranın-da belirlemedi. Hep bir gülmeye unsuru olarak kaldı. Karikatürden hep güçlü bir silah olarak söz edilir. Kelime anlamının İtalyanca kaynaklı "caricature" yani "saldırmak" olduğu söylenir. Ama bu tanımların içi bir türlü doldurulmaz. Eğer karikatür bir silaha ve saldırısalysa birilerinin bu silahı kuşanıp çürüyenle yıkılması gerekenle saldırması gerekiyor.

Mücadele: Şimdi genel olarak karikatürü bakış açınızı anlatınız. Pekli eleştiricilerinizin içini nasıl doldurdunuz düşünyönünüz?

Tark Tolunay: Türkiye'de artık bir şeyler değişiyor. Değişimin ibresi emekçi halktan yanadır. Burjuvazi yıllardır emekçileri kendi kültürlerine yabancılaştırıp bir kültür bombardi-manına tuttu. Ama her şeye rağmen yeni bir kültür yeniden yaratılıyor, geliştiriliyor. Sanatın her dalında ol-duğu gibi yüzü emekçi halklara dö-nük bir kültür yaratılmadı.

Erta Aydın: Karikatür dalındaki görev bizlere düşüyor. Enerjisi emekçilerin yaşıntısından ve ikerişini ona göre inşa eden bir karikatür anlayışı-na yavaş yavaş adayız.

Tark Tolunay: Sanatıncın ya-yandığı bir ölkede haykran, başları-n bir anlayış olmalıdır. "Sıra Sende" bu yolda küçük bir adımdır. Ama uzun vadede yapacağımızın ha-bercisidir de.

"Artık bizim de güzel, bilgili ve zengin bir başbakanımız var"

"Bütün dünya buna inansa

Bir inansa
Hayat bayram olsa
İnsanlar ile el tutuşa
Birlik olsa
Uzansak sonsuza"

"70'li yıllarda oligarşinin soldaki umudu Karaoğlu'nun boy gösterdiği mitinglerde söylenen bu şarkı, 20 yıl aradan sonra 13 Haziran 1993 günü DYP Kongresi'nin yapıldığı salonda söylendi. Yalnız bu kez Karaoğlu için değil, DYP'nin "demokrasiye muhteşem bir armağan olarak sunduğu" Tansu Çiller için.

Olğarsı, Demirel'den beyanla koltağı kendisine en iyi hizmet vereceğine inanmış Çiller'i tuttu.

Sahibinin sırtı burjuva basın neredi yazıp neredi söylemedi ki Çiller için. Tekeli burjuvazinin istekleri doğrultusunda çıkaracak en sadık uşağı belirlemekte doğrusu DYP'lilerden daha fazla gayret gösterildi. Burjuva basını DYP Kongresi'ni önce Sezgin, Toptan ve Çiller arasında bir araya bir burjuva gidip geldi. Kimin ne kadar denciyim olduğu, ülkeyi kimin daha iyi yönetebileceği -daha doğrusu gelisen halk muhalefeti kimin daha iyi frenleyebileceği- üzerine hesaplar yapıldı, sayfalara yazılıp çizildi. Anketler, kamuoyu araştırmaları birbirini kovaladı. Özel TV kanalları, 900'li telefonlar, belki de en fazla parayı başbakan anketlerinde kazandılar. Bir gecede adayların "yıldızını parlatan" medyanın, başbakanlık için bir tek kalve fal bakmadığı kaldı.

500 gün bile dayanamayan eriyen, tüklenen ikidara biraz olsun solak aldrılabilir ekli oligarşinin yeni bir yüzü, yeni bir cehyre ihtiyacı vardı. İşte bu ihtiyacı içerisinde burjuvaziyi ihreyi Çiller'den yana kaydırırken, tekeli basına da Çiller'e dört eli sarıldı. Çiller'in ekonomisi terbiyesi, dinamizmi, kararsızlığı ve tabii 500 milyar aşan sermaye üzerine metitlerley dirildi. Basın adeta Çiller'i alıyorsa pulladı, pazarlamak için yarsa verdi. Demirel'in "işaretine" rağmen burjuva basın temsilcilerinden Çiller için ağız birliği yapılmadı, sadece nesil burjuvazinin süzülüşünü yaptıkları gösteriyordu. DYP Kongresi'nin bir gün önce, 13 Haziran tarihli Çiller gazetesini "En iyişi bu kez, güzel, zengin ve bilgili" manşetini atarken, DYP delegelerine tercih konusunda yönlendirme sunuyordu:

"(...) DYP delegeleri ilk adım arasında tercih yaparken, Türkiye için tarihi bir karar verdiklerinin bilincinde olmak durumundalar. (...) objektif bir kıyaslama yapıldığında, Tansu Çiller'in Türkiye için Sezgin'den daha parlak işlere imza atabileceği ihtimali yüksek görünüyor. (...) DYP delegeleri kendilerine genel başbakan seçerken, senilen, dürtüst, samimi bir arkadaş, bir ağabey mi seçecekler, yoksa Türkiye'de daha modern adanlar atacak bilgili, dinamik ve kararlı bir çiziyi mi seçecekler?"

Burjuva basın, Çiller'in başbakan adayı olarak seçilişiyse "Çiller Tarih Yazdı", "Tansu Çiller Ezdi Geçti", "Demokrasi Budur İşte" manşetleri birbirini izledi. Burjuva basının temsilcilerinden Yalçın Doğan Milliyet'teki köşesinde "Demokrasiye Muhteşem Armağan" başlığıyla "mildelerken()", Oktay Ekşi "duyuların" Hürriyet'te şöyle ifade etti: "Demokratik diyeyi hayatımıza birçok açıdan yepyeni bir dönem başlatacak. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti'nin 50. hükümetini kurma yetkisini bir kadme tevdi edecek olan ilk aşama tamamlandı. Bu basit gerçek, Doğru Yol Partisi kadar Türk halkı ve demokrasi için de büyük kaynağı olacak kadar önemlidir." Hürriyet'in "ağır toplanmadı" Emin Çölaşan ise çok daha 'hayati' bir konuya parmak basmış ve "Dünyanın en güzel başbakanı bizde" diyerek yeni başbakanın güzelliğini aklını bozmuştu. Sabah gazetesi ise Çiller'in başbakanlığını 'muhteşem' manşetile veriyordu. Ülkemiz sık sık olduğu gibi yine büyük bir 'demokrasi snarı' ni başarıyla vermişti. Öyle ya, artık Türkiye'nin de güzel, bilgili ve üstelik zengin bir başbakanı vardı. Bundan iyi 'demokrasi zaferi' ni olurdu?

Burjuva basın neden 'ile de Çiller' diye tutturmuştu? Elbette, tekeli basının derti kimin ne öküde demokrat olduğu değildi. Önemli olan, emperyalizmi ve oligarşi ile kimin en fazla uyum ilişkileri çalışabileceğiydi. Eh, burjuvazi tercihi'nin yaptıkları sonra, kralıdan çok krala basına da onu geçirecek markan vardı: "Sahibinin Sesi". Şifirlerde gramofon çoktan tarihe karıştıysa da, burjuva basın aynı etkiyi gururla taşıyor.

Bir kere düşmeyeğör!

Geçtiğin gänlerde gazetelerde, bir gazinin sa-
pıkça bir cinayete kurban gittiği haberi yer alır. Ta-
bi polis derin araştırmalar sonucu "katil" vakalar.
Katil Emvay Amirdiğ'den "katil" sorgulanıyorsa, cinayeti
öncedenmiş. Basına haber verilir. Eline
bıyığı bir keser tutulursa "katil", cinayeti nasil
işlediğini bir bir anlatır gazeteciler. Alen da memur-
dan, solan da. "Katil" gazetelerde boy boy teşhir
edilir, polita bazarına anlatılır.

Ankac ertesi gün beklenmedik bir gelişme olur.
Gazetelerden cinayet haberlerini okuyan ikinci bir
katil polis teslim olma, cinayeti kendisinin işlediğini
ve vician arada duyduğuna söylemiştir, işler karış-
mıştır. Polis bir anlık yoku alattıktan sonra durumu
kurtarmışsa da, gazeteler için durum o kadar kolay
değildir. Ertesi gün gerçek katil işliğin haberleri bir
çok gazetele yer alır. Hürriyet gazetesinin İstanbul
eki ise olaya ilginç bir gözüm bulmuştur: Gerçek katil
cinayetin, diğer bir "polite yasin beyanda bulun-
mamış" sorgulanacaktır. Bu şekilde ne insa, ne de
gazeteler yalan söylemiş oluyordu. Stradan bir polis
bir gecede "katil" yaparak cinayeti iştiraf ettiren poli-
tin bazarına ise yine cinayeti yoku.

Gün'den inciler: "Zalime oy verme"

DYP Kongresi'ne sayılı gün kalmıştır. Burjuva
basın-yayın organları başbakan adaylarını me-
ziyetlerini sıralamakta birbirleriyle yarış halinde-
dirler. Gün gazetesi de Çiller için kolları svamış-
tır. Uzun uzun araştırıp, sonunda adaylardan
Köksal Toptan'ın "can evinden" vuracak bir açık
yakalamıştır. 12 Haziran günü "Zalime Oy Ver-
me" manşeti altında Toptan'ı teşhir eder:

"Milyonlara öğretilen ve ailesi adına DYP'ile-
re sesleniyoruz. Toptan'ın sepeşenizi DYP'nin ge-
leceğini yok edersiniz. Çünkü bu millet çocuğuna
zulüm yapan adama oy vermez.

"Yüzbinlerce vekil, milyonlara öğretilen, basın,
akti eren kim varsa Milli Eğitim Bakanı Köksal
Toptan'a yalvardı. Sürgünlerin beslenme ste-
minini öğretme uğruna yaz tatilini bize haram et-
me" diye Ana 'karalı devlet adamı' pozdınara
girmeyi marifet saydı. Eğitim Bakanlığında bu-
nan danışmanları dıniyeyi tatil kısıtlı. Şimdi
Türkiye'yi bu inadıyla yönetmeye talp...

Ne dersiniz... Toptan'ı başbakanlık koltağı-
ndan eden şey Gün'ün ortaya çıkardığı bu muhte-
şem gazetecilik olayı olmasın. Kim bilir...

Ne İsa'ya, ne Musa'ya

Şu solun şansı bir türlü yüzüne gülmiyör. Neden
mi dersiniz? Basına yaptıklarıdan sonra derbeciler
bile yarıpınyorlar da ondan. Evet, yanlış duymadı-
nız. Derbeciler kimi açıklamalarda solu "duyarsız ol-
makla" suçlayıp "tavır almamış" deyiş duydular.

Bu kadarna da pes yani. Sen derbecilerin dergile-
rini asıp kapatacaksın, yayın organlarında sayfa sayfa
derbecilerin sözcüklerini yapacaksın, daha derbeci-
lik ideolojii temelleneli bile ortaya koymak için çir-
pmacağın, ondan sonra da tutup seni "duyarsız ol-
makla" suçlayacaklar. Eh, adı üstünde derbecilik bu;
nankörlüğün bu kadın da olsa ona onlarda görüldü.

Polisin eylem merakı

Birçok kesim gibi, memurlar da 16 Haziran gü-
nü Kağıthane Belediyesi işçileri dayanışma ve
destek amacıyla iş bırakma, ziyaret gibi eylemler
gerçekleştirdiler.

Eylemlerden bir gün önce BEM-SEN Genel
Başkanı Ali Orafi telefonla arayan polis, nereden
"duyum" alıyorsa, -bilmeden vammış gibi- "Eylem
yapacak mısınız?" diye sorma ihtiyacı hissetti.

Nereden çıktı polis! "Eylem yapacak mısınız?"
diye sorması demeyin! Polis bunu sık sık yapıyor.
Neçin yapıyor sorusunu yanıtı ise, daha önce ya-
pılan bir eylemde saklı: Hürriyet gazetesi önünde
infazları protesto amacıyla yapılan memur eylemi
öncesi BEM-SEN'i arayan sendikalar masasından
bir komiser, o gün eylem yapma kararlarının olu-
p olmadığını sordu. Kendisine, BEM-SEN'in böyle
bir kararı olmadığını söyledi. Ancak aynı gün me-
murların bir eylemi olmuştu.

Aynı komiser eylem sonrası BEM-SEN'te telkar
aradı. Sendika yetkilileri komiser arasında gö-
rüşme şu şekilde sürdü:

- Hani BEM-SEN'in eylem kararı yok demis-
ni?

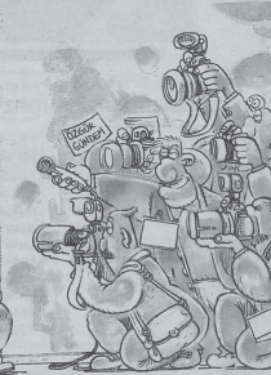
- Yine söylüyoruz BEM-SEN'in kararı yok!
- Hürriyet gazetesi önünde gösteri yapılmış...

- Olsun.

- Siz de memursunuz, bir de memuruz. Once-
den haber verseniz de güvenliğiniz deşek. Ham
ben amirime eylem kararını yok demisim. Sımdı
ne söyleyeceksiniz? Biraz sonra sizi arayacak. Ba-
na söylediklerinizi ona da söyleyin o zaman.

Çok geçmeden "amiri" de telefonladılar. Aynı
yanıtları ona da verilir. Komiser memuru rahata-
mış, fırca yemekten kurtulmuştu.

Bamteli

✓ "Hırslı, güzel ve zengin Başbakan": ÇİLLER

DERİNLEŞEN BUNALIM GÜZELLİKTE ANLAMAZ

Düzen Çiller'le göz boyamaya, yeni umut rüzgarları estirmeye çalışıyor. Çiller, oligarşinin "yeni yüz" ihtiyacına bir yanıtıdır.

Çiller'i pazarlayan medya, onun için "enflasyonu düşürdü" diymiyor, yalnızca güzelliğini, kadınlığını öne çıkarıyor. Çiller ne yapabileceğini ekonomik modeli UDI-DEM'le göstermiştir. Elinde sonuç vermemiş, sorunları çözmemiş bu programdan başka da bir şey yoktur. Ekonominin patronuysan için içinden çıkamayan Çiller Başbakan olunca hangi işin altından kalkacak?

Yazısı sayfa 3'te

✓ SOMALI'DE EMPERYALİST KATLIAM KIBRIS'TA EMPERYALİST 'ÇÖZÜM'

ABD'nin yeni dünya düzeni Birleşmiş Milletler şemsiyesi altında halklara katliam götürüyor. Somali'ye "yardım"(!) gönderir, Somali halkına karşı kıyım geçirir. Somali artık ABD'ye de, BM'ye de, Çevik Bir paşasına da istemiyor. Emperyalizm Kıbrıs'ta da yine BM şemsiyesiyle kendi gözümünü dayatıyor. Sunulan çözüm halkların çıkarını yansıtmıyor. TC Somali'de katliamın uygulayıcısı olarak, Kıbrıs'ta teslimiyetin politikasını yaparak tam bir ulusal onursuzluk sergiliyor. Dış politika Çankaya'da, TBMM'de değil Pentagon'da belirleniyor. Türkiye halkları bu ulusal onursuzluğa ve emperyalizme teslimiyete ortak olamayacaktır.

Yazısı sayfa 14'te

✓ Röportaj: Ertan Aydın ve Tank Tolunay "çizgi bizim silahımız"

"Karikatürden hep güçlü bir silah olarak söz edilir. Sözlük anlamının İtalyanca "caricature" yani "saldırmak" olduğu söylenir. Ama bu tanımların içi bir türlü doldurulamaz. Eğer karikatür bir silaha ve saldırıysa birilerinin bu silahı kuşanıp çürütmeye, yıkılmaya gerekene saldırması gerekir."

Yazısı sayfa 22'de

Kazanmak için destekleri büyüttümeliyiz

AÇLIK GREVİ 45. GÜNDE

"Direniş Bizden Destek Sizden Kazanacağız." Bu mesaj Kağıthane Belediyesi işçilerinin. Süresiz açlık grevinde 50'li günlere yaklaşan işçiler asla kaybetmeyi düşünmüyorlar.

Direniş Yürüyüşleri, Açıklarla, Protestolarla Güçleniyor. Kağıthane işçileri 15 Haziran'da demokratik kitle örgütlerinin desteğiyle Meclis'e yürüdü. Bakanlıkça 32 bin imzalı bir dilekçe verildi... İstanbul'da işçiler, memurlar 16 Haziran'da çeşitli belediyelerde bir günlük iş bırakma eylemi yaptılar.

Yazısı sayfa 9'da

15-16 HAZİRAN

Devrimcilerin açtığı yolda patlayan öfke

Devrimci mücadele sistemin statülerini, kural ve kurumlarını sarsıtıkça toplumsal muhalefetin dinamikleri de faşizmin yaygara ve terörünün, sistemin sendikalarının, partilerinin etkisinden sıyrılıp, harekete geçiyorlar. 15-16 Haziran'ın da zemini budur.

Kim devrimci mücadelenin gelişimi dışında bir 15-16 Haziran beklerse hayal kırıklığına uğrar. 15-16 Haziran'ı yaratmak, her alanda, her biçimiyle devrimci mücadeleyi geliştirmekten geçiyor.

İşçi sınıfının karşı karşıya olduğu sorunlar ve baskılar, sahip olduğu direnme dinamikleri yeni 15-16 Haziran'ların zemininin bugün de olduğunu gösteriyor. Devrimci İşçi Hareketi bu direnişin sokaklara, alanlara radikallikle taşıma göreviyle karşı karşıyadır.

15-16 Haziran, işçilerin, emekçilerin, gençliğin dayanışması, kararlılığı ve radikalliğidir.

Mevcut direnişler tüm emekçilerce kucaklandığında, uzlaşmadan sonuna kadar götürüldüğünde 15-16 Haziran "tarifi" değil bugün olmaktadır.

Yazısı sayfa 8'de

